

การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

โดย

นางสาววิภาพร คุปติเกษม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF LEARNING OUTCOME ON THE TOPIC,
“LEADING CONSONANT” AND COMMUNICATION SKILLS
FOR THE FIRST GRADE STUDENT BY USING BALANCED LITERACY APPROACH.

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Education Program in Curriculum and Supervision

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2015

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา” เสนอโดย นางสาววิภาพร คุปติเกษม เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ปานใจ ธารทัศน์วงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. อาจารย์ ดร. อุบลวรรณ ส่งเสริม
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ อ่วมเจริญ
3. อาจารย์ ดร. ประเสริฐ มงคล

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. สามารถ ทิมนาค)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. อุบลวรรณ ส่งเสริม)

...../...../.....

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ อ่วมเจริญ)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. ประเสริฐ มงคล)

...../...../.....

56253321: สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

คำสำคัญ: ผลการเรียนรู้/ทักษะการสื่อสาร/การสอนแนวสมดุลภาษา

วิภาพร คุปติเกษม : การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสารของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา . อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อ.ดร.อุบลวรรณ ส่งเสริม
รศ.ดร. สุเทพ อ่วมเจริญ และ อ.ดร. ประเสริฐ มงคล. 164 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา 2) ศึกษาทักษะ
การสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา 3) ศึกษา
ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา
โดยทดลองใช้การสอนแนวสมดุลภาษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนวัดทัพหมื่น
อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 35 คน เป็นเวลา 30 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย
แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ แบบประเมินทักษะการสื่อสาร และ แบบสอบถามความคิดเห็น
การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่า ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียน การสอน
โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษาสูงกว่าก่อนการจัดการเรียน การสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2) ทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลัง การ จัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอน
แนวสมดุลภาษาพัฒนาสูงขึ้น 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการสอนแนวสมดุลภาษา
ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ในระดับมาก นักเรียนมีความสุข ชอบกิจกรรมการสอนแนวสมดุลภาษา และ
ต้องการให้มีกิจกรรมการอ่านหนังสือ/นิทานเพิ่มขึ้น

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา ปีการศึกษา

2558

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1 2..... 3.....

56253321: MAJOR: CURRICULUM AND SUPERVISION

KEY WORDS: LEARNING OUTCOME/COMMUNICATION SKILL/BALANCED LITERACY TEACHING

WIPAPORN KHUPTIKASEM: THE DEVELOPMENT OF LEARNING OUTCOME ON THE TOPIC, "LEADING CONSONANT" AND COMMUNICATION SKILLS FOR THE FIRST GRADE STUDENT BY USING BALANCED LITERACY APPROACH. THESIS ADVISORS: UBONWAN SONGSERM, Ph.D., ASSOC.PROF SUTEP UAMCHAROEN, Ed.D. AND PRASERT MONGKOL, Ed.D., 164 pp.

The purposes of this research were 1) to compare learning outcome for the first grade students by using balanced literacy approach before and after the instruction; 2) to study the first grade student's communication skills while using balanced literacy approach 3) to study the opinion of the first grade students on learning by using balanced literacy approach. The research sample were 35 the first grade students who were studying in the second semester of academic year 2015 at Thupman School, Uthaithani Primary Educational Service Area Office two. The instruments of this research were : the lesson plans by using balanced literacy approach; learning outcome test; evaluation form of communication skills and questionnaire. The data were analyzed by percentage(%), mean(\bar{x}), standard deviation(S.D.) and t-test dependent.

The research results were as follows:

1) The learning outcome of the first grade students after using balanced literacy approach statistical higher than before instruction at the level of .05, 2) The development of the first grade's communication skills after using balanced literacy approach were gradually increased in each lesson plan, 3) the students opinions toward balanced literacy approach of the first grade students were at a high agreement level. The students satisfied with the activities of instruction taught balanced literacy approach and also perfect to have more reading activities about the stories.

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature

Academic Year 2015

Thesis Advisors' signature 1. 2. 3.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดีอันเนื่องมาจากบุคคลผู้มีพระคุณต่อผู้วิจัยดังต่อไปนี้
อาจารย์ ดร. อุบลวรรณ ส่งเสริม ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นที่ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เป็นที่ปรึกษา
และเสียสละดูแลเอาใจใส่ในทุก ๆ เรื่อง ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จอย่างทุกวันนี้ รองศาสตราจารย์
ดร.สุเทพ อ่วมเจริญ อาจารย์ ดร. ประเสริฐ มงคล ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและชี้แนะในเวลาที่ย่ำแย่
หรือมีปัญหา ตลอดทั้งให้กำลังใจจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์
ทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน ที่กรุณาเป็นประธาน
ในการพิจารณาวิทยานิพนธ์ และ ดร. สามารถ ทิมนาค ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำแนะนำในการ
แก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนคณาจารย์ในสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ สาขาวิชาการประถมศึกษา
และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ และสั่งสอนศิษย์คนนี้ให้ประสบความสำเร็จได้

ขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวรรณ วัฒนพัฒน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไชยศ ไทวิทยศิริธรรมและอาจารย์ดวงรัตน์ อินทรีย์ ที่กรุณาเสียสละเวลา
ในการตรวจเครื่องมือเพื่อให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพ

ขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และคณะครูโรงเรียน
วัดทัพหมั่นทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่ให้ความร่วมมือในการพัฒนางานจนสำเร็จลุล่วง
และผู้ที่มีได้กล่าวนาม ณ ที่นี้

ขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทุกคนที่ให้
ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทดลองใช้

ขอบคุณพี่ ๆ และเพื่อน ๆ หลักสูตรและการนิเทศ ปี 56 และเพื่อน ๆ ศึกษาศาสตร์
รุ่น 36 ที่เป็นแรงกาย แรงใจ คอยให้คำปรึกษาและช่วยเหลือผู้วิจัยเสมอมา

ขอบพระคุณครอบครัวคุณพ่อ อรรถ และ คุณแม่ นภา คุณติเกษม ที่เป็น
กำลังใจและแรงบันดาลใจให้กับผู้วิจัยเสมอมา อาจารย์ดวงหทัย โสมไชยะวงศ์
นางสาวรัตถภรณ์ คำกมล นางสาวนภภรณ์ เพียงดวงใจ นางสาวศิริลักษณ์ รื่นเรือง
นางสาวอ้อมใจ สุทธิวาริ ที่คอยช่วยเหลือและเป็นพลังใจให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา

หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ก่อให้เกิดประโยชน์และคุณค่า ผู้วิจัยขอขอบคุณความดีทั้งหมด
บูชาแต่คุณพ่ออรรถ คุณติเกษม คุณแม่ นภา คุณติเกษม คณาจารย์ และผู้มีพระคุณกับผู้วิจัยทุกท่าน
ที่ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
	กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
	สารบัญตาราง.....	ญ
	สารบัญแผนภาพ	ฎ
	บทที่	
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	11
	คำถามการวิจัย	11
	สมมติฐานการวิจัย.....	12
	ขอบเขตการวิจัย	12
	ตัวแปรที่ศึกษา	12
	เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย	13
	ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	13
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	13
	ประโยชน์ที่ได้รับ.....	14
2	วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	15
	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย.....	16
	วิสัยทัศน์.....	16
	หลักการ.....	17
	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์.....	18
	สาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....	19
	คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	24
	หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนวัดทัพหมั่น	
	โครงสร้างหลักสูตรเวลาเรียนโรงเรียนวัดทัพหมั่น	26
	คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน.....	27

บทที่	หน้า
โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	28
แนวคิดพื้นฐาน ทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะการสื่อสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
ทักษะการสื่อสาร	
ความหมายของทักษะการสื่อสาร	29
ความสำคัญของภาษา	29
องค์ประกอบของการสื่อสาร	31
การอ่าน	31
ความหมายของการอ่าน	32
ความสำคัญของการอ่าน	33
ลักษณะของการอ่านที่ดี	35
ขั้นตอนการอ่าน	36
องค์ประกอบของการอ่าน	37
จุดมุ่งหมายของการอ่าน	37
การอ่านแจกลูก	37
การเขียน	41
ความหมายของการเขียน	41
ความสำคัญของการเขียน	42
จุดมุ่งหมายของการเขียน	43
องค์ประกอบของการเขียน	44
การเขียนสะกดคำ	44
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	45
การสอนแนวสมดุลภาษา	46
ความหมายและความสำคัญของการสอนแนวสมดุลภาษา	46
ขั้นตอนการสอนแนวสมดุลภาษา	47
การนำการสอนแนวสมดุลภาษามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย	48
บทบาทของครู	49
บทบาทของผู้เรียน	49
การประเมินผล	50

	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
	สรุป	53
บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	55
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	56
	ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง	56
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	56
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	57
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	72
	การวิเคราะห์ข้อมูล	74
	สรุป	76
4	การวิเคราะห์ข้อมูล	78
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	87
	สรุปผลการวิจัย	88
	อภิปรายผล	89
	ข้อเสนอแนะ	94
	รายการอ้างอิง	96
	ภาคผนวก	101
	ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	102
	ภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	109
	ภาคผนวก ค การปรับปรุงแก้ไขข้อมูล	130
	ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	133
	ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน	160
	ประวัติผู้วิจัย	164

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	รายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา	58
2	การวิเคราะห์ตัวชี้วัด ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับ นักเรียนหน่วยการเรียนรู้เรื่อง ยุบสูกำ อักษรนำ จำขึ้นใจ	62
	ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา	
3	คำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อประเมินทักษะการสื่อสาร..... จำนวน 35 คำ.....	67
4	สรุปวิธีการดำเนินการวิจัย	77
5	ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ การสอนแนวสมดุลภาษา ก่อนและหลังการทดลอง.....	79
6	สรุปผลการประเมินทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา.....	80
7	ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อ..... การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา.....	84
8	ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของผลการจัดการเรียนรู้..... เรื่อง อักษรนำ โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา.....	111
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	
9	ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของผลการจัดการเรียนรู้..... เรื่อง อักษรนำ โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา.....	113
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	
10	ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของผลการจัดการเรียนรู้..... เรื่อง อักษรนำ โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา.....	115
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	
11	ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของผลการจัดการเรียนรู้..... เรื่อง อักษรนำ โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา.....	117
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	
12	ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของผลการจัดการเรียนรู้..... เรื่อง อักษรนำ โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา.....	119
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	

ตารางที่		หน้า
13	ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของผลการจัดการเรียนรู้..... เรื่อง อักษรนำ โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา.....	121
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	
14	ผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผล การเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา.....	123
15	ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ..... วัดผลการเรียนรู้เรื่อง อักษรนำ โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา.....	124
16	ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินทักษะ... .. การสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอน..... แนวสมดุลภาษา ชุดที่ 1.....	125
17	ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินทักษะ... .. การสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอน..... แนวสมดุลภาษา ชุดที่ 2.....	126
18	ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินทักษะ... .. การสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอน..... แนวสมดุลภาษา ชุดที่ 3.....	127
19	ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินทักษะ... .. การสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอน..... แนวสมดุลภาษา ชุดที่ 4.....	128
20	ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินทักษะ... .. การสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอน..... แนวสมดุลภาษา ชุดที่ 5.....	129
21	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา	130
22	รายการปรับปรุงแก้ไขข้อมูล.....	132
23	เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษาสำหรับ..... นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน.....	162
24	สรุปการเปรียบเทียบ ผลการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา	163
	สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน.....	

ตารางที่		หน้า
25	ผลการเปรียบเทียบ ผลการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา..... สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน.....	163
	โดยใช้โปรแกรม SPSS.....	
26	สรุปผลการประเมินทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1 โดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา.....	163
27	สรุปผลความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัด การเรียนการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา.....	164

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
2	แบบแผนการทดลอง.....	54
3	ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา.....	59
4	ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ โดยใช้การสอน.....	65
แนวสมดุลภาษา.....		
5	ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินทักษะการสื่อสารของนักเรียน.....	68
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา.....	
6	ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน.....	70
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอน.....	
แนวสมดุลภาษา.....		
7	ผลการศึกษาทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	80
	ระหว่างการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา....	
8	ผลการศึกษาคะแนนด้านทักษะการอ่านและการเขียนในแต่ละชุด.....	81
	ของแบบประเมินทักษะการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	
	ระหว่างการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา....	

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบัน เทคโนโลยีสารสนเทศ มีบทบาทที่สำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็วและทันสมัย ผู้คนจำเป็นต้องมีทักษะชีวิตและทักษะการเรียนรู้เพื่อที่จะสามารถรับข้อมูลข่าวสารเหล่านั้น นำมาถ่ายทอดสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพในขณะที่สังคม สภาพแวดล้อมได้มีเปลี่ยนแปลง พัฒนาไปสู่สังคมในศตวรรษที่ 21 การจัดการศึกษาในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงนี้ เครื่องมือที่จะนำทางผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จได้คือการให้การศึกษากับผู้เรียน การศึกษาจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการที่จะพัฒนาสังคม สร้างคนให้มีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะในการดำรงชีวิต เป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติที่ส่งเสริมให้บุคคลเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา การพัฒนาทักษะที่สำคัญ หลากหลายด้านให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็น ทักษะที่สำคัญที่ผู้เรียนต้องมีคือทักษะในการสื่อสาร การสื่อสารเป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดการรวมกลุ่มกันก่อให้เกิดการสานสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสังคม พัฒนาความก้าวหน้าให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลและสังคม อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่ช่วยในการสืบทอดอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ดังนั้น การสื่อสารจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งของการดำรงชีวิตในสังคม เพื่อให้ผู้คนในสังคมสามารถติดต่อสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข และเป็นกลไกหนึ่งที่จะช่วยในการพัฒนาสังคม ประเทศชาติในทุกด้านให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ภาษาไทยเป็นสมบัติอันล้ำค่าของชาติ เป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่สำคัญ และเป็นเครื่องมือสำคัญของการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันตามความมุ่งหมาย ดังเช่นที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มีบทบัญญัติเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาไว้ว่า แนวทางในการจัดการศึกษานั้นต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ซึ่งในมาตราที่ 23 ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ดังนี้

การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และการบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่างๆ รวม 5 เรื่อง ซึ่งในข้อที่ 4 เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง เช่นเดียวกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาไทย ไว้ดังนี้ ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ , 2551: 37) นอกจากนี้ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2546: 1) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นการวางรากฐานอันมั่นคงของการเรียนภาษาไทยในระดับชั้นต่อไป ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงการสร้างเสริมเจตคติที่ดีแก่ผู้เรียนให้มีความรักและเห็นคุณค่าของภาษาไทย ซึ่งแสดงถึงเอกราชและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติไทยและเห็นความสำคัญของภาษาไทยที่เป็นเครื่องมือในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

แนวคิดในการจัดประสบการณ์ทางภาษา แต่เดิมนั้นแบ่งเป็น 2 แนวใหญ่ ๆ คือ การสอนแบบสะกดคำ (Phonics) และการสอนแบบภาษาธรรมชาติ (Whole Language) ซึ่งทั้งสองแนวมีฐานความเชื่อที่แตกต่างกัน การสอนแบบสะกดคำเชื่อว่า เด็กต้องได้รับการสอนกฎเกณฑ์ทางภาษาโดยตรง เป็นการสอนความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร การสอนแบบนี้เป็นการสอนแยกย่อยทักษะเด็กต้องทำแบบฝึกหัดและฝึกฝนซ้ำๆ จนเกิดความชำนาญ (Pressley, 1994; Stanovich and Stanovich,1995, อ้างถึงใน กันตวรรณ มีสม 2554: 3) ส่วนกุลยา ตันติผลชีวะ (2551: 142) กล่าวว่า การสอนภาษา แบบธรรมชาติ เน้นประสบการณ์ เป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างบูรณาการ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์รอบตัวไม่ว่าจากการฟังเรื่องราว ฟังนิทาน ฟังเพลง ฟังดนตรี การสนทนา การเล่าเรื่อง หรือแม้แต่การเห็นตัวหนังสือจากที่ต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 2 4) ที่ได้สรุปทฤษฎีพัฒนาการของบรูเนอร์

ที่เน้นความสำคัญของการเรียนรู้จากประสบการณ์ การรับรู้ทางประสาทสัมผัส การทำความเข้าใจกับสิ่งนั้น จัดระเบียบโครงสร้างของสิ่งที่รับรู้จนเกิดเป็นความคิดรวบยอด

แนวทางการสอนภาษาทั้ง 2 แบบ มีข้อดีและข้อจำกัดที่ต่างกัน นักการศึกษาส่วนมากมักจะมุ่งแนวการศึกษาของตนเองโดยไม่มองถึงประโยชน์และข้อดีของการสอนอีกแบบหนึ่ง ซึ่งหากนำมาผสมผสานกันแล้วจะก่อให้เกิดประโยชน์มากมาย แนวการสอนสมดุลภาษา (Balanced Literacy Approach) พัฒนามาจากวิธีการสอนภาษาแนวธรรมชาติแบบองค์รวม (Whole Language หรือ Natural Language Approach) มีวิธีการสอนภาษาโดยสอนอ่านและเขียนจากเรื่องที่ผู้เรียนเข้าใจและมีประสบการณ์ ไม่ได้เน้นในเรื่องการสอนแบบแจกลูก สะกดตัว (Phonics) อย่างชัดเจนแต่เป็นแนวการสอนที่นึกถึงสมดุลของการสอนตามธรรมชาติของเด็กจากการสอนเป็นคำๆก่อนแล้วค่อยสอดแทรกเรื่อง Phonics ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของบริบทของเรื่องที่เรียนอยู่แล้ว (อารี สันหวี, 2551: 122) สอดคล้องกับที่ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 48-49) ได้กล่าวว่า การจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษา (Balanced Approach) เป็นแนวทางการจัดประสบการณ์ทางภาษาที่ผสมผสานแนวคิดในการสอนภาษาที่สัมพันธ์กับลักษณะหน้าที่ของภาษา และการสอนทักษะย่อยของภาษาเข้าด้วยกัน ในลักษณะ “องค์รวม ส่วนย่อย-องค์รวม” (Whole-Part-Whole) โดยเด็กได้ใช้ภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมายการใช้จริงแล้วสอน ทักษะย่อยที่จำเป็นสำหรับการใช้ภาษาในครั้งนั้นเพื่อให้เด็กสามารถนำทักษะที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ซึ่งการจัดประสบการณ์ตามแนวทางนี้ ไม่สนับสนุนการสอนทักษะย่อยทางภาษาในลักษณะที่ฝึกหัดโดยเฉพาะ อย่างไม่มีความหมายกับเด็ก และไม่สนับสนุนการใช้แบบฝึกหัดเพื่อฝึกทักษะย่อยทางภาษา จึงอาจกล่าวได้ว่าการสอนแนวสมดุลภาษาเป็นทางเลือกในการสอนภาษาที่เหมาะสม เนื่องจากสอนทั้งการสะกดคำ และคำนี้ถึง ธรรมชาติของการ เรียนรู้ของมนุษย์ซึ่งเรียนรู้จาก ประสบการณ์และการได้ยินได้ฟังในชีวิตประจำวัน

เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางสังคม เทคโนโลยี การเรียนรู้ของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไป จากอดีต บทบาทของผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนย่อมเปลี่ยนแปลงไปเช่นเดียวกัน ดังนั้นผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เทคโนโลยี และการเรียนรู้ของผู้เรียน จากผู้สอนคือผู้ถ่ายทอด ปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ชี้แนะวิธีการค้นคว้า

หาความรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถแสวงหาความรู้และประยุกต์ใช้ทักษะต่างๆ สร้างความเข้าใจด้วยตนเอง

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทยนั้นยังประสบปัญหาหลายอย่างแม้ว่าหลักสูตรแกนกลางได้กำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดเพื่อจัดการสอนวิชาภาษาไทยแต่ก็พบว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทยไม่ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ยังมีข้อบกพร่อง รวมทั้งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยที่ต่ำ ในทักษะการสื่อสาร อาทิ การอ่าน การเขียน และ การฟัง การดู การพูด ธิดา ทิพย์สุข (2552: 6) กล่าวว่า ปัญหาทางด้านการสอน การเขียนนั้นคือ ครูให้นักเรียนฝึกทักษะการเขียนน้อยมาก เพราะกลัวช้า สอนไม่ทันเวลา และจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนที่มากเกินไปเป็นอุปสรรค เมื่อนักเรียนไม่ได้ฝึกเขียนโดยตรงและใช้เวลาฝึกน้อยมากจึงทำให้เกิดปัญหา จากรายงานของ สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.) (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน , 2557: ออนไลน์) ได้รายงานผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขัน (IMD World Competitiveness) ฉบับ ปี 2557 ซึ่งจัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติ หรือ IMD(International Institute for Management Development :IMD) ได้เผยแพร่ผลการจัดอันดับ เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 ปรากฏว่าการจัดอันดับภาพรวมของปีนี้อยู่อันดับที่ 29 จาก 60 ประเทศ ลดลงจากปี 2556 ซึ่งอยู่อันดับที่ 27 จาก 60 ประเทศ จากผลการประเมินของ IMD พบว่าดัชนีเกือบทุกด้านของไทยตกต่ำลงซึ่งอันดับด้านการศึกษาภาพรวมของไทยอยู่อันดับที่ 54 (เปรียบเทียบ 60 ประเทศ) ลดลงจากเดิมปี 2556 ที่อยู่อันดับที่ 51 โดยการศึกษาติดอันดับรั้งท้ายเมื่อเปรียบเทียบกับอันดับด้านอื่นๆ ของไทย โดยดัชนีด้านการศึกษาของไทยที่ต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน ได้แก่ ด้านทักษะทางภาษา การพัฒนาทักษะ(การอ่านออกเขียนได้)ของประชากร คุณภาพการศึกษาทั้งพื้นฐานและอุดมศึกษา อัตราการเข้าเรียนมัธยมศึกษา จากรายงานผลสรุปได้ว่าปัญหาด้านทักษะทางภาษาและการพัฒนาทักษะ(การอ่านออกเขียนได้) เป็นปัญหาเร่งด่วนที่ได้ต้องได้รับการแก้ไขเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ รายงานสรุป ผลการดำเนินงาน ตามจุดเน้น การพัฒนาผู้เรียน ตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ปีการศึกษา 2553-2556 กลุ่มหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้(2557: 4) พบว่า ระดับความสำเร็จในการขับเคลื่อนมีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะการอ่านออกของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 จนถึงปีการศึกษา 2556 คิดเป็นร้อยละ 89.52 88.81

และ 86.61 ตามลำดับสอดคล้องกับ การรายงานผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานีเขต 2 ในระบบฐานข้อมูลจุดเน้นสถานศึกษา Triple A มิติที่ 2 ด้านการอ่านออกและ การเขียนได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 จนถึงปีการศึกษา 2557 คิดเป็นร้อยละ 80.20/80.27 80.62/80.42 และ 80.28/80.41 ตามลำดับ ซึ่งพบว่าร้อยละ การอ่านออกของนักเรียนต่ำกว่าร้อยละการอ่านออกของนักเรียนในระดับชาติ และผลของการ ประเมินการอ่านออก เขียนได้ตามนโยบายจุดเน้นของโรงเรียนในกลุ่มบ้านไร่ที่ 5 ด้านการอ่านออก และการเขียนได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 จนถึงปีการศึกษา 2557 คิดเป็นร้อยละ 72.09/71.21 73.57/79.62 และ 79.62/78.41 ตามลำดับ ซึ่งผลการประเมิน ยังต่ำกว่าระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2 ปัญหาดังที่กล่าวข้างต้นสอดคล้องกับ ผลการประเมิน การอ่านออก เขียนได้ตามนโยบายจุดเน้นของโรงเรียนวัดทัพหมั่นโดยนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 - 2557 (เอกสารระบบข้อมูลสารสนเทศโรงเรียน วัดทัพหมั่น, 2557) ผ่านเกณฑ์การอ่านและการเขียนในระดับดีเยี่ยม ร้อยละ 51.84/32.70 50.98/31.37 ซึ่งในปีการศึกษา 2557 ผลการประเมินการอ่านออก เขียนได้ตามนโยบายจุดเน้นของ โรงเรียนวัดทัพหมั่น พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผ่านเกณฑ์การอ่านและการเขียนในระดับ ดีเยี่ยม 43.40 และ 28.30 ตามลำดับ ซึ่งลดลงจากปีการศึกษา 2556 และปีการศึกษา 2555 จากปัญหาที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้นจึง สรุปได้ว่านักเรียนควรต้องได้รับการพัฒนา ทักษะทางภาษา ในด้านการอ่าน และการเขียน อย่างเร่งด่วนเพื่อปฏิรูปและยกระดับคุณภาพของการศึกษาไทยรวมทั้ง สนองนโยบาย “ปี 2558 เป็นปีปลอดนักเรียนอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้” จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอน วิชาภาษาไทยในโรงเรียนวัดทัพหมั่นเกี่ยวกับปัญหาและสาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ไม่ประสบความสำเร็จ พบว่าสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการจัดการเรียนการสอนที่ไม่ส่งเสริมให้นักเรียน ได้มีส่วนร่วมในการเรียนและไม่ได้ลงมือฝึกทักษะภาษาไทย ขาดการตรวจสอบ ทบทวน ความรู้ความ เข้าใจ ซึ่งหากครูมีความรู้ ความเข้าใจเทคนิควิธีสอนที่หลากหลาย ที่น่าสนใจ และนำมาประยุกต์ใช้ ให้เหมาะสมกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนและจุดประสงค์รวมถึงเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ แลกเปลี่ยนกัน จะเป็นแนวทางที่ทำให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาที่ดีขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับที่ นิติยา ประพฤติกิจ (2536) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กจะพัฒนาภาษาได้จะต้องมีวุฒิภาวะ ต้องอาศัยกิจกรรม ที่มีความหมายต่อตัวเด็กเอง ต้องอาศัยสิ่งต่างๆ กระตุ้นให้เด็กใช้ความคิดและมีโอกาสแก้ปัญหาด้วย ตนเอง นอกจากนี้การส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กยังต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

คือ พื้นฐานที่ดีทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ประสบการณ์ที่สร้างเสริมการฝึกฝนประสาทสัมผัส การยอมรับฟังเด็ก การปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ การมีผู้ใหญ่เป็นแบบอย่างที่ดี การตั้งใจฟังเด็ก การไม่มีอคติต่อการใช้ภาษาของเด็ก การที่เด็กได้มีโอกาสได้พูดคุยและสนุกสนาน

งานวิจัยที่ศึกษา สะท้อนผลการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนให้มีความสามารถในด้านภาษาทั้งการอ่านและการเขียน โดย ยวดี โสภภาพร(2555: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวสมดุภาษาเสริมด้วยแผนผังความคิดที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวสมดุภาษาเสริมด้วยแผนผังความคิดมีความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วน ชุตินา จิตติกรนวัต (2555: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยความสามารถด้านการอ่านบทเรียนเล่มเล็กเสริมการอ่านวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โดยใช้แนวการสอนแบบสมดุภาษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวสมดุภาษา มีความสามารถด้านการอ่านบทเรียนเล่มเล็กเสริมการอ่านวิชาสังคมศึกษา หลังที่ได้รับการสอนตามแนวสมดุภาษาแตกต่างจากก่อนได้รับการสอนตามแนวสมดุภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ศรัญญา ทารัตน์ (2556: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบสมดุภาษาและวิธีการสอนแบบย่ำตัวอักษรเพื่อเพิ่มความตระหนักรู้หน่วยเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าวิธีการสอนแบบสมดุภาษาสามารถเพิ่มความตระหนักรู้หน่วยเสียงภาษาอังกฤษได้สูงกว่าวิธีการสอนแบบย่ำตัวอักษรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ในการพิจารณาการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการเรียนความตระหนักรู้หน่วยเสียงภาษาอังกฤษพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบสมดุภาษามีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบย่ำตัวอักษร

นอกจากนั้นแล้วยังพบงานวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวกับการสอนแนวสมดุภาษา ซึ่งช่วยพัฒนาและส่งเสริมความสามารถของผู้เรียน โดย วรินทร์ โพนน้อย (2555: บทคัดย่อ) ได้พัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบสมดุภาษา สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

แบบ GRACE Model พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลังการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ขนาดอิทธิพลสูงสุดมีค่าเท่ากับ .583 และพบว่าผู้เรียนมีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยภายหลัง การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ กันตวรรณ มีสมสาร (2554: บทคัดย่อ) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาโดยบูรณาการแนว สมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของนักเรียนประถมศึกษา ปีที่1โดยผลของการใช้รูปแบบฯ พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางภาษาของกลุ่มทดลองสูงกว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ คะแนนเฉลี่ยความสามารถ ทางภาษาของกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยที่ศึกษา พบว่า การสอนแนวสมดุลภาษานั้น ช่วยพัฒนาและส่งเสริม นักเรียนในด้านทักษะและความสามารถทางภาษา การสื่อสาร เช่น การอ่าน การเขียนสะกดคำ ซึ่งสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ อีกทั้งประกอบด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่หลากหลายและให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างเต็มที่เมื่อนำมา ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนและจุดประสงค์ เพื่อให้ นักเรียน มีทักษะ ทางภาษาเพิ่มมากขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรณา และทักษะการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนการสอนแนวสมดุลภาษา พรี อมทั้งศึกษา ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนดังกล่าว ซึ่งผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทาง ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นอื่นๆต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะ การสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนการสอนแนวสมดุลภาษา เพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิด ในการวิจัย ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552: 76) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ทาง ภาษาแบบสมดุลเป็นการจัดประสบการณ์ในลักษณะ “องค์รวม-ส่วนย่อย-องค์รวม” (Whole – Part – Whole) กล่าวคือ ให้เด็กได้ใช้ภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมายการใช้จริง แล้วสอนทักษะ ย่อยที่จำเป็นสำหรับการใช้ภาษาในครั้งนั้น เพื่อให้เด็กสามารถนำทักษะที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้

อย่างไรก็ตามแนวทางนี้ไม่สนับสนุนการสอนทักษะย่อยทางภาษาในลักษณะที่ฝึกหัดโดยเฉพาะอย่าง
ไม่มีความหมายกับเด็ก และไม่สนับสนุนการใช้แบบฝึกหัดเพื่อฝึกทักษะย่อยทางภาษาด้วย

อารี สันทรวี (2551 : 122) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาแนวสมดุคภาษาพัฒนามาจาก
วิธีการสอนภาษาแนวธรรมชาติแบบองค์รวม(Whole Language หรือ Natural Language
Approach) มีวิธีการสอนภาษาโดยสอนอ่านและเขียนจากเรื่องที่คุณเรียนเข้าใจและมีประสบการณ์
ไม่ได้เน้นในเรื่องการสอนแบบแจกลูก สะกดตัว(Phonics) อย่างชัดเจนแต่เป็นแนวการสอนที่นึกถึง
สมดุคของการสอนตามธรรมชาติของเด็กจากการสอนเป็นคำๆก่อนแล้วค่อยสอดแทรกเรื่อง Phonics
ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของบริบทของเรื่องที่คุณเรียนอยู่แล้ว

ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาโดยใช้แนวการสอนสมดุคภาษา
ประกอบด้วยวิธี/กิจกรรม (อารี สันทรวี, 2550: 19-31) ดังต่อไปนี้

1. อ่านหนังสือให้ฟัง (read aloud) และเล่านิทานให้ฟัง (storytelling)
2. อ่านในใจให้เป็นนิสัย (sustained silent reading)
3. อ่านร่วมกันทั้งชั้น (shared reading)
4. ฝึกอ่านกลุ่มย่อย (guided reading)
5. อ่านเองตามลำพัง (independent reading)
6. อ่านหนังสือที่บ้าน (home reading)
7. เขียนร่วมกัน (shared writing)
8. เขียนกลุ่มย่อย (guided writing)
9. เขียนเองตามลำพัง (independent writing)

นอกจากแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นยังมีผลการศึกษางานวิจัย
ที่เกี่ยวข้องกับการสอนแนวสมดุคภาษา ดังนี้

กันตวรรณ มีสมสาร (2554) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวบูรณาการสมดุค
ภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1. ขั้นการสาธิต
มุ่งปูพื้นฐานประสบการณ์เกี่ยวกับหนังสือและนำเสนอสื่อทางภาษาที่หลากหลายในบริบทจริง
โดยทำกิจกรรมกลุ่มใหญ่ 2. ขั้นการให้ความรู้ มุ่งนำเสนอหรือสอดแทรกความรู้ใหม่และนำเสนอ
ตัวอย่างหรือข้อมูลจากหนังสือเรียนและ/หรือแบบฝึกอ่านประกอบ โดยทำกิจกรรมกลุ่มใหญ่ 3. ขั้น
การนำการฝึก มุ่งให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติหลากหลายลักษณะ ทั้งที่เป็นกิจกรรมตามที่กำหนดและ
กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กเลือกอิสระภายใต้ขอบเขตที่กำหนดเพื่อทบทวนสิ่งที่เรียนรู้ 4. ขั้นการจัด
กิจกรรมการใช้ มุ่งให้เด็กนำความรู้ที่เรียนมาก่อนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่กำหนด
โดยทำกิจกรรมกลุ่มย่อย

ชุดิมา ฐิติกรนวัต (2555) ได้พัฒนาการสอนตามแนวการสอนอ่านแบบสมดุภาษาโดยใช้บทเรียนเล่มเล็กเสริมการอ่านวิชาสังคมศึกษา ประกอบด้วยขั้นตอนการเรียนรู้ดังนี้

1. อ่านหนังสือให้ฟัง
2. อ่านในใจให้เป็นนิสัย
3. อ่านร่วมกันทั้งชั้น
4. ฝึกอ่านกลุ่มย่อย
5. อ่านเองตามลำพัง
6. อ่านหนังสือที่บ้าน

วรินทร์ โพนน้อย (2555) ได้พัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบสมดุภาษาแบบ GRACE Model มีขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นสร้างความสนใจ สร้าง กระตุ้น ไร่ความสนใจของผู้เรียน 2. ขั้นพัฒนาการอ่าน ประกอบด้วย การอ่านให้ฟัง การอ่านร่วมกันทั้งชั้น การสะท้อนความรู้ และการฝึกสะกดคำแจกลูก 3. ขั้นพัฒนาทักษะการเขียนร่วมกับการอ่าน ประกอบด้วย การเขียนเรื่องร่วมกัน การอ่านและการเขียนกลุ่มย่อย การสรุปกิจกรรม 4. ขั้นปฏิบัติการอ่านร่วมกับการเขียนเป็นรายบุคคล 5. ขั้นแบ่งปันและประเมินการอ่าน

ยุวดี โสภภาพร (2555) ได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวสมดุภาษาเสริมด้วยแผนผังความคิด ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรม 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นอ่านหนังสือให้ฟัง 2. ขั้นเล่าเรื่องทบทวน 3. ขั้นตั้งคำถามและถาม-ตอบ 4. ขั้นทำกิจกรรมภาษา 5. ขั้นเขียนเรื่องที่อ่าน 6. ขั้นฝึกอ่านให้เป็นนิสัย 7. ขั้นการประเมินผล

จากการศึกษาแนวคิดของนักการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนการสอนแนวสมดุภาษา ผู้วิจัยได้สังเคราะห์กระบวนการพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสารโดยใช้การสอนแนวสมดุภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาเป็นกรอบแนวคิด โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. **สร้างความสนใจ** พร้อมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนแนวสมดุภาษา
 - 1.1 จัดกลุ่มผู้เรียนโดยละความสามารถของผู้เรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน
 - 1.2 ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1.3 ให้ความรู้พื้นฐานและชี้แจงกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร ตามขั้นตอนการสอนแนวสมดุภาษา
 - 1.4 กิจกรรมสร้างความสนใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน เช่น การอ่านหนังสือให้ฟัง เกมการศึกษา เพลง กิจกรรมเข้าจังหวะ เป็นต้น
2. **ฝึกกิจกรรมการเรียนการสอนแนวสมดุภาษา** ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.1 ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และกิจกรรมอิสระภายใต้ขอบเขตที่กำหนด เพื่อทบทวน ฝึกฝน ให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

ฝึกปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มใหญ่

การเขียนร่วมกันทั้งห้อง นักเรียนร่วมกิจกรรมคำศัพท์ฝาผนัง คัดเลือกคำจากบทเรียน จำนวน 5 คำ เขียนลงบนบัตรคำแล้วนำไปติดฝาผนังเพื่อให้นักเรียนทุกคนได้ทบทวน ฝึกฝน ให้เกิดทักษะในการอ่านและการเขียน

การอ่านร่วมกันทั้งห้อง นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทเรียนร่วมกันทั้งห้องเรียนพร้อมกันทุกคน เพื่อฝึกการอ่านออกเสียง

ฝึกปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อย

การอ่าน-เขียนกลุ่มย่อย แบ่งนักเรียนแต่ละกลุ่มให้ละความสามารถ เก่ง-ปานกลาง-อ่อน โดยให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การร่วมกันอ่านออกเสียงบทเรียนพร้อมกันเป็นกลุ่มย่อยๆ การร่วมกันเขียน/ออกแบบแผนผังความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน การร่วมกันนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเอง

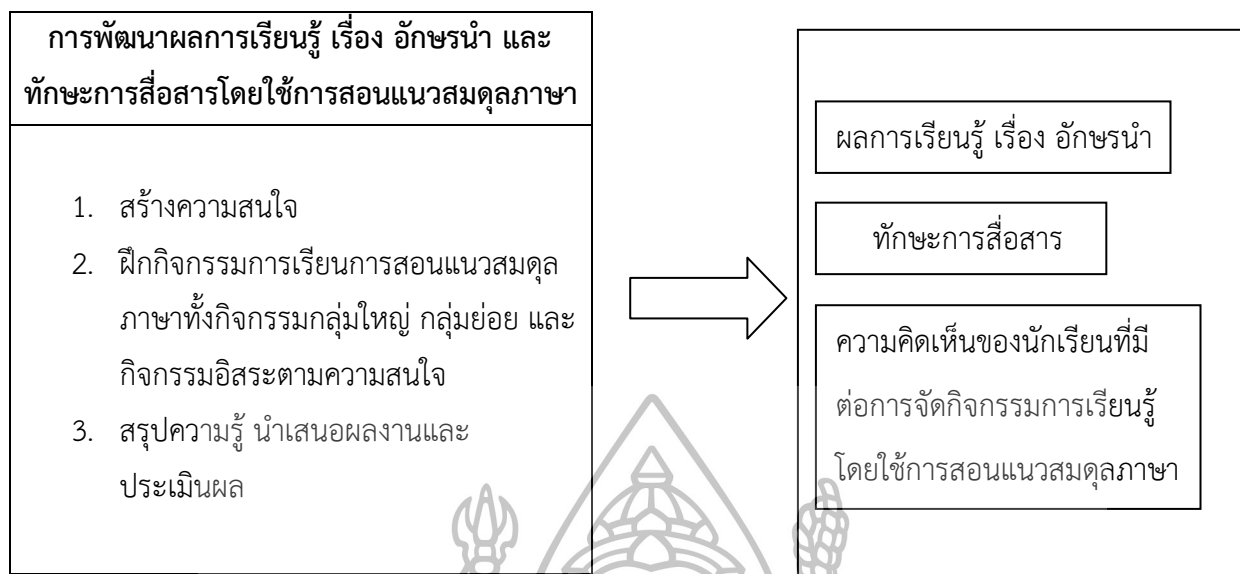
ฝึกปฏิบัติกิจกรรมอิสระภายใต้ขอบเขตที่กำหนด

การอ่านในใจ ในขั้นกิจกรรมนี้ครูจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกหนังสือนิทานจาก มุมนักร้องในห้องเรียนที่นักเรียนชอบคนละ 1 เล่มเพื่ออ่านในใจในห้องเรียน

การอ่าน-เขียนด้วยตนเอง นักเรียนทำแบบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแนวสมดุภาษา ด้วยตนเอง

การอ่านนอกเวลา เลือกหนังสือนิทานที่ประทับใจอ่านให้คุณครูฟังนอกเวลาเรียน โดยให้นักเรียนเขียนบันทึก/วาดเหตุการณ์เรื่องราวที่เกิดขึ้น ตามที่นักเรียนเข้าใจด้วยตนเองให้สอดคล้องกับเรื่องราวที่นักเรียนอ่าน

3. **สรุปความรู้ นำเสนอผลงานและ ประเมินผล** ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประเมินผลโดยให้ผู้เรียนได้นำเสนอผลงานการเขียนและการอ่าน กิจกรรมรายบุคคล/กิจกรรมกลุ่ม โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัย ตามแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา
2. เพื่อศึกษาทักษะการสื่อสาร ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

คำถามการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนการสอนแนวสมดุลภาษาสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนแนวสมดุลภาษาหรือไม่
2. ทักษะการสื่อสาร ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษาพัฒนาสูงขึ้นหรือไม่
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา อยู่ในระดับใด

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนการสอนแนวสมดุลภาษาสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนแนวสมดุลภาษา
2. ทักษะการสื่อสาร ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษามีพัฒนาการสูงขึ้น
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา อยู่ในระดับดี

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้น ประถม ศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ในกลุ่มโรงเรียนบ้านไร่ที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 9 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดทัพหมั่น โรงเรียนวัดทัพคล้าย โรงเรียนวัดทัพหลวง โรงเรียนบ้านใหม่หนองเสียนบ้านห้วยบง โรงเรียนบ้านวังตอ โรงเรียนบ้านพุต้อ โรงเรียนบ้านป่าอูสามัคคี โรงเรียนบ้านหน้าผายบึงตาโพ มี 11 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 150 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Stratified Random Sampling) ชั้นที่ 1 คือ สุ่มโรงเรียนในกลุ่มบ้านไร่ที่ 5 รวมทั้งสิ้น 9 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2558 ชั้นที่ 2 สุ่มห้องเรียน จำนวน 11 ห้องเรียน ได้นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียน วัดทัพหมั่น สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 35 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ การสอนแนวสมดุลภาษา
- 2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่
 - 2.2.1 ผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ
 - 2.2.2 ทักษะการสื่อสาร
 - 2.2.2.1 ด้านการอ่าน
 - 2.2.2.2 ด้านการเขียน

2.2.3 ความ คิดเห็นของนักเรียน ต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอน แนวสมดุลภาษา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาสาระภาษาไทยชั้น ประถม ศึกษาปีที่ 1 รหัสวิชา ท 11101 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ตามสาระมาตรฐานการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียน ได้ตรงตามความคาดหวังของสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานที่ 1.1 ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐานที่ 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา มาตรฐานที่ 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา หลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไว้เป็นสมบัติของชาติ ตัวชี้วัด ข้อที่ 1 บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย ข้อที่ 2 เขียนสะกดคำ และบอกความหมายของคำ และข้อที่ 3 เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่ายๆ โดยผู้วิจัยเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง ยุบส่คำ อักษรนำ จำขึ้นใจ มาใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม 2558 ถึง 31 มกราคม 2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนแนวสมดุลภาษา (Balanced Literacy Approach) หมายถึง วิธีการสอนที่ครูผู้สอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้อ่านและเขียนจากเรื่องที่ผู้เรียนเข้าใจและมีประสบการณ์ เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมายแล้วจึงสอนทักษะย่อยหรือการสะกดคำสอดแทรกในเรื่องที่เรียนรู้ โดยมีขั้นตอนการจัดการจัดการเรียนการสอน 3 ขั้นตอน คือ 1) สร้างความสนใจให้ความรู้เบื้องต้น

2) ฝึกกิจกรรมการเรียนการสอนแนวสมดุภาษาทั้งกิจกรรมกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และกิจกรรมอิสระตามความสนใจ 3) สรุปความรู้ นำเสนอผลงานและประเมินผล

2. ผลการเรียนรู้ หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 10 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ทักษะการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในด้านการอ่านและการเขียนประกอบด้วย

3.1 ด้านการอ่าน หมายถึง นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้นๆ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำและข้อความที่อ่าน วัดได้จากการทำแบบประเมินทักษะเมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง

3.2 ด้านการเขียน หมายถึง นักเรียนสามารถเขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ วัดได้จากการทำแบบประเมินทักษะเมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง

4. ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง การแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา เชิงปริมาณ เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีวัดผลและประเมินผล และเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึก ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนในชั้น ประถม ศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนวัดทัพหมั่น อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 35 คน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งการอ่านและการเขียนไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาระดับชั้นที่สูงขึ้นและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต

2. ครูผู้สอนได้แนวทางในการพัฒนาความรู้และทักษะการสื่อสารโดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสาร ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
โดยมีขอบเขตของเนื้อหา ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 : กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย และ หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียน
วัดทัพหมั่น ประกอบด้วย

- 1.1 วิสัยทัศน์
 - 1.2 หลักการ
 - 1.3 จุดหมาย
 - 1.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์
 - 1.5 คุณภาพของผู้เรียน
 - 1.6 หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดทัพหมั่น
 - 1.7 โครงสร้างหลักสูตรเวลาเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 - 1.8 คำอธิบายรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 - 1.9 โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้
2. แนวคิดพื้นฐาน ทฤษฎีที่เกี่ยวกับทักษะการสื่อสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.1 ทักษะการสื่อสาร ได้แก่
 - 2.1.1 ความหมายของทักษะการสื่อสาร
 - 2.1.2 ความสำคัญของภาษา
 - 2.1.3 องค์ประกอบของการสื่อสาร
 - 2.2 การอ่าน ได้แก่
 - 2.2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.2.3 ลักษณะของการอ่านที่ดี
 - 2.2.4 ขั้นตอนการอ่าน

2.2.5 องค์ประกอบของการอ่าน

2.2.6 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

2.2.7 การอ่านสะกดคำ

2.3 การเขียน ได้แก่

2.3.1 ความหมายของการเขียน

2.3.2 ความสำคัญของการเขียน

2.3.3 จุดมุ่งหมายของการเขียน

2.3.4 องค์ประกอบของการเขียน

2.3.5 การเขียนสะกดคำ

2.3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. การสอนแนวสมดุภาษา ประกอบด้วย

3.1 ความหมายและความสำคัญของการสอนแนวสมดุภาษา

3.2 ขั้นตอนของการสอนแนวสมดุภาษา

3.3 การนำการสอนแนวสมดุภาษามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย

3.4 บทบาทของครู

3.5 บทบาทของผู้เรียน

3.6 การประเมินผล

3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดทัพหมั่น

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็น
มนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพล
โลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และ
ทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต
โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตาม
ศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. **ความสามารถในการสื่อสาร** เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
2. **ความสามารถในการคิด** เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. **ความสามารถในการแก้ปัญหา** เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม
4. **ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต** เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น
5. **ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี** เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ท้องถิ่น
ป.1	1. อ่านออกเสียง คำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ 2. บอกความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย - บทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ กลอนสี่กวาง กาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 กาพย์สุรางคนางค์ 28 และโคลงสี่สุภาพ
	3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 4. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน 5. คาดคะเนเหตุการณ์จาก เรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องเล่าจากประสบการณ์/เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ
	6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● อ่านหนังสือตามความสนใจ

	7. บอกความหมายของ เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่ มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์
	8. มีมารยาทในการอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● มารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว
ในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ท้องถิ่น
ป.1	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	<ul style="list-style-type: none"> ● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสาร ด้วยคำ และ ประโยคง่ายๆ	<ul style="list-style-type: none"> ● การเขียนสื่อสาร <ul style="list-style-type: none"> - คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - คำพื้นฐานในบทเรียน - คำคล้องจอง - ประโยคง่ายๆ
	3. มีมารยาทในการเขียน	<ul style="list-style-type: none"> ● มารยาทในการเขียน <ul style="list-style-type: none"> - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3 .1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกลงในโอกาสต่างๆอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ท้องถิ่น
ป.1	1. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติตาม	<ul style="list-style-type: none"> ● การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ
	2. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง	<ul style="list-style-type: none"> ● การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - เรื่องเล่าลำห้วยกระเสียว - นิทาน - การ์ตูน - เรื่องขบขัน
	3. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	<ul style="list-style-type: none"> ● การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ
	4. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์	<ul style="list-style-type: none"> ● การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ
	5. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	<ul style="list-style-type: none"> ● มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ท้องถิ่น
ป.1	1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	<ul style="list-style-type: none"> ● เสียงในภาษาไทย
	2. เขียนสะกดคำและบอก ความหมายของคำ	<ul style="list-style-type: none"> ● การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ● มาตรฐานตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา ● การผันคำ ● ความหมายของคำ
	3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่ายๆ	<ul style="list-style-type: none"> ● การแต่งประโยค
	4. ต่อคำคล้องจองง่ายๆ	<ul style="list-style-type: none"> ● คำคล้องจอง

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ท้องถิ่น
ป. 1	1. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือ การฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและ ร้อยกรองสำหรับเด็ก	<ul style="list-style-type: none"> ● วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก <ul style="list-style-type: none"> เช่น <ul style="list-style-type: none"> - นิทาน - นิทานในหมู่บ้านทั่วมัน - เรื่องสั้นง่ายๆ - ปริศนาคำทาย - ปริศนาคำทายในตำบลทัพหลวง - บทร้องเล่น - บทร้องเล่นในตำบลทัพหลวง - บทอาชยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
	2. ท่องจำบทอาชยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองตามความสนใจ	<ul style="list-style-type: none"> ● บทอาชยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า <ul style="list-style-type: none"> - บทอาชยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3

อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง เข้าใจ ความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุป ความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของ ข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู
เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิด
ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่น
ปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ
ในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่ายๆ
แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

เข้าใจและสามารถ สรุปรูปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้
ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเนื้อเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็น
วัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร่ำร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร่ำร้อง
ที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

โครงสร้างเวลาเรียน หลักสูตรโรงเรียนวัดทัพหมั่นพุทธศักราช 2552 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2558)

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

จำนวนชั่วโมงเรียนเฉลี่ยต่อปี

กลุ่มสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	เวลา เรียน ชั้น ป.1	กลุ่มสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	เวลา เรียน ชั้น ป.1
●กลุ่มสาระการเรียนรู้/รายวิชา	840	●กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120
ภาษาไทย	200	แนะแนว	40
คณิตศาสตร์	200	ลูกเสือ	40
วิทยาศาสตร์	80	ชมรม	40
สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	80	● รายวิชา/รายกิจกรรมที่สถานศึกษา จัดเพิ่มเติมตามความพร้อมและจุดเน้น	120
ประวัติศาสตร์	40	หน้าที่พลเมือง	40
สุขศึกษาและพลศึกษา	80	คอมพิวเตอร์	40
ศิลปะ	80	ภาษาจีน	40
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	40	● กิจกรรมเสริมความเป็นมนุษย์	120
ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)	40	คอมพิวเตอร์	40
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	840	ภาษาอังกฤษ	40
		เสริมการอ่านและการเขียน	40
รวมเวลาเรียนตามโครงสร้าง			1,040
รวมเวลาเรียนทั้งหมด			1,200

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท 11101 รายวิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

200 ชั่วโมง

ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำพื้นฐานไม่น้อยกว่า 600 คำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ รวมทั้งความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตอบคำถาม เล่าเรื่องย่อ และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่าน บอกความหมายของเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติตาม ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง พุดแสดงความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ พุดสื่อสารตามวัตถุประสงค์ บอกและเขียน พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ เรียบเรียงคำ เป็นประโยคง่ายๆ ฝึกต่อคำคล้องจองง่ายๆ บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้ว และร้อยกรองสำหรับเด็ก ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองตามความสนใจ ปลูกฝังนิสัย รักการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด และปลูกฝังมารยาทที่ดีในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด และมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานที่กำหนด

มาตรฐานตัวชี้วัด รายวิชาพื้นฐาน

ท 1.1 ป.1/1,2,3,4,5,6,7,8

ท 2.1 ป.1/1,2,3

ท 3.1 ป.1/1,2,3,4,5

ท 4.1 ป.1/1,2,3,4

ท 5.1 ป. 1/1,2

รวมทั้งหมด 22 ตัวชี้วัด

โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้

รายวิชา ท 11101 ภาษาไทย 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เวลา 200 ชั่วโมง
จำนวน (ชั่วโมง)

หน่วยที่ 1 เรื่อง เรียนรู้อักษร	15
หน่วยที่ 2 เรื่อง สุนทรสระเดี่ยว	30
หน่วยที่ 3 เรื่อง กลมเกลียวสระประสม	30
หน่วยที่ 4 เรื่อง ชื่นชมวรรณยุกต์แม่ ก กา	20
หน่วยที่ 5 เรื่อง พัฒนาตัวสะกดเสียงยาว	25
หน่วยที่ 6 เรื่อง เรื่องราวตัวสะกดเสียงสั้น	20
หน่วยที่ 7 เรื่อง สระนั้นันลดเปลี่ยนรูป	10

หน่วยที่ 8 เรื่อง ยุกสุ่คำ อักษรนำจำขึ้นใจ
มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

- ท 1.1 ป.1/1 , ป.1/2 , ป.1/3 , ป.1/4 , ป.1/5 , ป.1/6 , ป.1/8
 ท 2.1 ป.1/1 , ป.1/2 , ป.1/3
 ท 3.1 ป.1/1 , ป.1/2 , ป.1/3 , ป.1/4 , ป.1/5
 ท 4.1 ป.1/1 , ป.1/2

สาระสำคัญ

อ่านออกเสียงคำที่มีอักษรนำ ทั้ง ห และ อ คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ คำ ร หัน พร้อม
 ผันวรรณยุกต์ และบอกความหมายของคำหรือข้อความที่อ่าน ตอบคำถาม เล่าเรื่องย่อ คาดคะเน
 เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน คัด
 ลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตามตอบคำถามและเล่าเรื่อง พูด
 แสดงความคิดเห็นและความรู้สึกที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง พูดสื่อสารได้ตาม
 วัตถุประสงค์ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และเลขไทย เขียนสะกดคำและบอก
 ความหมายของคำ มีมารยาท ในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด

หน่วยที่ 9 เรื่อง เรียนรู้อักษร	15
หน่วยที่ 10 เรื่อง เรียนรู้อักษร	15

รวม 200 ชั่วโมง

แนวคิดพื้นฐาน ทฤษฎีที่เกี่ยวกับทักษะการสื่อสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทักษะการสื่อสาร

ความหมายของทักษะการสื่อสาร

กระบวนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของมนุษย์ ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนล้วนมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน โดยพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2552) ได้กล่าวถึงความหมายไว้ดังนี้ ทักษะ คำนาม แปลว่า ความชำนาญ การสื่อสาร คำนาม แปลว่า วิธีการนำถ้อยคำ ข้อความ หรือหนังสือ เป็นต้น จากบุคคลหนึ่ง หรือสถานที่หนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง หรืออีกสถานที่หนึ่ง

ดังนั้น ทักษะการสื่อสาร จึงหมายถึงความถึง ความชำนาญในการสื่อความผ่านถ้อยคำ ข้อความ หนังสือ จากบุคคลหนึ่งสู่บุคคลหนึ่ง หรือ สถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง นอกจากนี้ อรรถพร พิเศษ สฤณีรัตน์ บำรุงสุข และวิชาตี บุรณะประเสริฐสุข (2549: 2-3) ได้กล่าวถึงความหมายของทักษะการสื่อสาร ไว้ว่า หมายถึง การเรียนรู้และฝึกฝนทั้งการใช้ภาษาอันเป็นหัวใจสำคัญในการสื่อสารของมนุษย์ การมีความรู้ในการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร รวมถึงการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสาร จึงจะนำไปสู่สัมฤทธิ์ผลในการสื่อสารได้ในที่สุด

ความหมายของทักษะการสื่อสาร จึงหมายถึงความถึง ความชำนาญในการใช้ภาษาในการสื่อสารการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารและเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร เพื่อให้บรรลุผลและเกิดประสิทธิภาพในการสื่อสาร

ความสำคัญของภาษา

มนุษย์ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร เพื่อถ่ายทอดข้อมูลความรู้ ความคิด ประสบการณ์ ความต้องการหากไม่สามารถสื่อสารได้ก็อาจก่อให้เกิดอุปสรรคในการดำรงชีวิตได้ บันลือ พฤษตะวัน (2543: 3-4) จึงได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไว้ดังนี้

1. ภาษาเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตที่ต้องติดต่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม ที่ตนดำรงอยู่
2. ภาษาเป็นกิจกรรมสำคัญในการจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบโรงเรียน
3. ภาษาเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้มนุษย์เราสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด เรียนรู้ด้วยตนเองจากสื่อ ซึ่งจะต้องทวีความสำคัญมากขึ้นด้วยตนเองเมื่อต้องเรียนรู้จากสื่อสำเร็จและสื่อทางไกลทั้งปวง
4. ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่แต่ละเผ่าชน ชนชาติ แสดงออกให้เห็นได้เมื่อชนชาตินั้นๆ ใช้ภาษา

5. ภาษาเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ โดยเป็นเครื่องมือในการสร้างเอกภาพในชาติ หากชาติหรือประเทศใดมีภาษาใช้หลายภาษาย่อมเกิดปัญหาในความรู้สึกของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชาติ ไทยเรานับว่าโชคดีที่มีภาษาที่ใช้ในราชการภาษาเดียว เป็นเครื่องสร้างความมั่นคงในชาติได้ดีส่วนหนึ่ง

6. จากความต้องการในการใช้ภาษาติดต่อสื่อสารนี้เอง จึงทำให้มนุษย์เราได้ประดิษฐ์เครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ติดต่อสื่อสารให้กว้างไกลและรวดเร็ว เช่น วิทยุ โทรศัพท โทรทัศน์ โทรพิมพ์ และดาวเทียม ตลอดจนการสร้างเส้นทางคมนาคมและยานต่าง ๆ ภาษาจึงเป็นเครื่องสร้างความมั่นคงในชาติได้ดีส่วนหนึ่ง

7. ภาษาเป็นแหล่งประกอบอาชีพของผู้ที่มีทักษะการใช้ภาษาโดยตรง ได้แก่ นักประชาสัมพันธ์ นักโฆษณา โฆษก ครู ผู้นำทางการเมืองส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่ง ได้แก่ ผู้ประดิษฐ์เครื่องมือ ช่างซ่อมแซมเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร เป็นต้น

8. ภาษาเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ เกือบทุกวงการอาชีพต้องใช้ภาษาในการติดต่อสั่งการ ทำความเข้าใจ ระหว่างผู้ร่วมงานในองค์การทั้งหลาย

9. ภาษาเป็นสิ่งที่ใช้แสดงออกเพื่อระบายอารมณ์จากการได้สนทนา พูดคุย รวมทั้งเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความบันเทิงเริงรมย์ เช่น การขับร้องประกอบเสียงดนตรีเป็นการแสดงออกเพื่อผ่อนคลายความเครียด

10. การใช้ภาษาของมนุษย์เป็นเครื่องบ่งบอกถึงบุคลิกของผู้พูด เข้าทำนองว่าสำเนียงส่อภาษา กิริยาส่อสกุล และยิ่งไปกว่านั้น ภาษายังเป็นเครื่องบ่งบอกถึงพื้นฐานการศึกษาของผู้พูด

11. ภาษาเป็นเครื่องมืออย่างสำคัญที่จะใช้โน้มน้าวให้คน กลุ่มบุคคล มีความเชื่อหรือศรัทธาหรือต่อต้านระบบการปกครองและบุคคล

12. ภาษาไทยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนไทยทุกคนในชาติ เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญที่จะต้องใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง เขาเหล่านั้นจะต้องใช้ภาษาไทยไปตลอดชีวิต ทั้งนี้ผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาการศึกษาต้องให้ความเอาใจใส่อย่างจริงจัง

13. เนื่องจากภาษาเป็นสิ่งกำหนดนิยม พ่อแม่ ผู้ปกครอง ต้องเอาใจใส่ฝึกฝนการใช้ภาษาให้แก่ลูกหลานของตนควบคู่กับคุณธรรม นอกเหนือจากนี้ครูจะต้องใช้ภาษาในการสื่อสารความรู้ (communicate knowledge) ตรวจสอบผลการเรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดและการปฏิบัติ (training knowledge)

ภาษาเป็นสิ่งที่สื่อให้เข้าใจความหมาย ช่วยให้ผู้มนุษย์ได้ติดต่อสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนความคิด สร้างความเข้าใจระหว่างบุคคล ช่วยในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ช่วยในการคิดและคุณภาพของสติปัญญา

ความสำคัญของภาษาที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ภาษามีความสำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่มนุษย์ต้องใช้ในการดำเนินชีวิตเพื่อสื่อสารทำความเข้าใจ ติดต่อสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ระวังกันและกัน รวมถึงช่วยในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และพัฒนาสติปัญญาของมนุษย์ด้วย

องค์ประกอบของการสื่อสาร

การสื่อสารต้องมียุทธศาสตร์ประกอบ ส่วนสำคัญรวมกันหลายด้าน จึงจะทำให้การสื่อสารนั้นประสบความสำเร็จและเกิดประสิทธิภาพ

อรประพิน กิตติเวช, สุริย์รัตน์ บำรุงสุข และวิชาตี บุรณะประเสริฐสุข (2549: 6-11) กล่าวไว้ว่ากระบวนการสื่อสารนั้นจะต้องประกอบด้วยส่วนสำคัญ ๆ 4 ส่วนเป็นอย่างน้อยคือ ผู้ส่งสาร (Sender) สาร (Message) ช่องสาร (Channel) และผู้รับสาร (Receiver) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้ส่งสาร
ผู้ส่งสาร หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความคิด มีความตั้งใจที่จะส่งข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ สึกนิกคิด ทักษะคติ ความเชื่อ และอื่นๆ ไปยังผู้รับสาร เพื่อก่อให้เกิดผลอย่างใดอย่างหนึ่งต่อผู้รับสาร ดังนั้น ผู้รับสารจึงเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ต่อกับองค์ประกอบอื่นๆ ทั้งในแง่ของการเป็นผู้เลือกข้อมูลข่าวสาร เลือกวิธีการ และช่องทางไปสู่ผู้รับสาร

สาร
สาร หมายถึง เรื่องราวอันมีความหมายและแสดงออกมาโดยอาศัยภาษาหรือสัญลักษณ์ที่ทำให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารรับรู้ร่วมกันได้ สารจะเป็นตัวเรา ให้ผู้รับสารรับรู้ความหมายและมีปฏิกริยาตอบสนอง

ช่องสาร
ช่องสาร หมายถึง พาหนะที่นำข่าวสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร อาจรวมถึงประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของมนุษย์ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การดมกลิ่น การสัมผัส และการลิ้มรส

ผู้รับสาร
ผู้รับสาร หมายถึง ผู้รับ (Receiver) ผู้ถอดรหัส (Decoder) ผู้ฟัง (Listener) และผู้ฟังผู้ชมทางสื่อมวลชน (Mass Audience)

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการสื่อสารต้องประกอบด้วย ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร สาร และช่องสาร จึงจะทำให้การสื่อสารนั้นสมบูรณ์

การอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการหนึ่งของภาษา ซึ่งประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน การอ่านจะเกิดขึ้นได้ย่อมต้องมีการฟัง การดู และการพูด ด้วยเหตุนี้ การอ่านจึงมีลักษณะ

ที่มีขอบข่ายกว้างขวางครอบคลุมกิจกรรมหลายด้าน ได้แก่ การใช้ผัสสะต่างๆ การรับรู้ การเรียนรู้ พัฒนาการ ความสนใจ การตอบสนอง การตัดสินใจ การสังเคราะห์ การแก้ปัญหา การจัดลำดับ การอนุมาน ความตั้งใจ การเชื่อมโยง การอุปมาน นามธรรม การสรุป การเปรียบเทียบข้อมูล การประเมินค่าอย่างพินิจพิเคราะห์ การใช้สมาธิ การเลือก จินตนาการ การรำลึก และการประยุกต์ (ประเทิน มหาพันธ์, 2530) การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นมากในการดำรงชีวิตของ คนในยุคปัจจุบันยิ่งกว่าทุกสมัยที่ผ่านมา เพราะขณะนี้วิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ ได้เปลี่ยนแปลง เจริญก้าวหน้ามากและเป็นไปอย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารก็ยิ่งเพิ่มความสำคัญในธุรกิจการงานมากขึ้น จนสภาพของสังคมกลายเป็นสังคมข่าวสาร (Information society) ไปแล้ว เนื้อหาสาระทาง วิชาการเป็นอันมาก รวมทั้งข้อมูลต่างๆ ในชีวิตประจำวันจะต้องอาศัยการอ่าน จึงจะสามารถเข้าใจ และสื่อความหมายกันได้ถูกต้อง แม้จะมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร แต่ก็ไม่สามารถ ทดแทนการอ่านได้ วรณี โสมประยูร (2553: 127)

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นปัจจัยพื้นฐานและกระบวนการที่จะนำไปสู่การเรียนรู้และการพัฒนาคุณภาพ ของชีวิตความหมาย ความเข้าใจ แล้วแปลความหมายในสิ่งที่รับรู้มานั้นเป็นความคิด ซึ่งต้องอาศัย ประสบการณ์เดิมและจินตนาการของผู้อ่านเอง มาช่วยพิจารณาความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นจนเกิด ความเข้าใจในที่สุด การอ่านเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียนโดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง

มอริสและสจวร์ต (Morris and Stewart : 1984, อ้างถึงใน โกสุม สุฉันทบุตร 2549 : 25) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าว ผู้อ่านจึงเป็นผู้รับ ข้อมูลและแปลข้อมูลเหล่านั้นตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตน อันจะก่อให้เกิดการนำไปสู่ เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็น และเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ส่วนแอนเดอร์สัน (Anderson 1972: 372) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นกระบวนการค้นหา ความหมายในหลายระดับ ตั้งแต่ระดับตัวอักษรโครงสร้างของภาษาไปจนถึงระดับความหมายการอ่าน เพื่อความเข้าใจ เกิดจากการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างเนื้อหาโครงสร้างของเรื่องและความรู้เดิม ของผู้อ่าน ซึ่งจะช่วยสร้างสมมติฐานเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ สามารถเดาเหตุการณ์และอ้างอิงข้อมูล จากการอ่านได้ วิลเลียม (Williams 1993: 12) ได้สรุปความหมายของการอ่านว่าเป็นกระบวนการ ที่ผู้อ่านได้เห็นและมีความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้อ่านต้องเข้าใจทุกสิ่ง ทุกอย่างที่อ่าน ทั้งไม่จำเป็นต้องอ่านรายละเอียดปลีกย่อยของเนื้อหา และไม่ใช่ว่าเพียงเป็นผู้รับสาร จากตัวอักษรคำหรือประโยคต่างๆ เท่านั้น แต่เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้

ความสามารถและประสบการณ์เดิม เพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่องซึ่งในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นนอกจากกล่าวมาแล้ว ผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับระบบการเขียน มีความสามารถในด้านภาษา การตีความจากคำประโยค และมีลีลาในการอ่าน

ศิริพร ลิ้มตระกูล (2531: 5) ได้ให้ความหมายว่า “การอ่าน คือ กระบวนการแห่งความคิดในการรับสารเข้า ในขณะที่อ่านสมองของผู้อ่านจะคิดตาม หรือตีความข้อความที่อ่านไปด้วย” นอกจากนี้ สุวีริรัตน์ บำรุงสุข (2549: 39) ยังได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การรับสารโดยผ่านทางสื่อที่เป็นตัวอักษรซึ่งต้องอาศัยความคิดเป็นหลัก ต้องฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะและความชำนาญ ผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการตีความได้เป็นอย่างดี

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการทางสติปัญญาที่ผู้อ่านรับรู้ผ่านตัวอักษรและสัญลักษณ์ทางภาษา เพื่อทำความเข้าใจ แปลความหมาย และตีความ โดยใช้ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เดิมของตน นำความคิด ความเข้าใจที่เกิดขึ้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

ความสำคัญของการอ่าน

สังคมปัจจุบันเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร การอ่านช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ความรู้ ความบันเทิงที่เป็นประโยชน์กับผู้อ่าน ทั้งด้านการศึกษา การงาน การดำรงชีวิตและการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

บรรเทา กิตติศักดิ์ (2549) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะทางการสื่อสารที่มุ่งสื่อสารโดยการแปลความหมายจากสัญลักษณ์ซึ่งผู้ส่งสารได้กำหนดไว้และถ่ายทอดออกมาเป็นภาษา ดังนั้นการอ่านจึงเป็นพฤติกรรมของผู้รับสารที่พยายามจะรับเอาความรู้ หรือข้อมูลข่าวสารที่ผู้ส่งสารได้ถ่ายทอดออกมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งโลกยุคปัจจุบันซึ่งถือว่าเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร สื่อต่างๆ ที่จัดทำขึ้นเพื่อการอ่านมีเป็นจำนวนมาก ผู้อ่านหรือผู้รับสารจึงจำเป็นต้องติดตามข่าวสารอยู่เสมอและสามารถรับข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่รอบตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะการอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) ช่วยพัฒนาสติปัญญาของมนุษย์ ทำให้เกิดความรู้ ความคิด ประสบการณ์ชีวิตในด้านต่างๆ ที่ถ่ายทอดผ่านสื่อการอ่าน ทำให้เป็นคนฉลาดเฉลียวและทันต่อเหตุการณ์

2) ช่วยให้แนวทางการดำเนินชีวิตแก่มนุษย์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตน เพราะคนเราหากไม่รับเอาความรู้ ความคิดจากบุคคลอื่นหรือแหล่งเรียนรู้รอบตัวแล้วก็คงจะอยู่เพียงในโลกส่วนตัวแคบๆ เท่านั้น ดังนั้นการอ่านจะทำให้เปิดประตูความคิดออกสู่โลกภายนอกทำให้ได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติในสังคม เห็นลู่ทางการงานอาชีพที่จะนำมาพัฒนาตนเองได้ ทำให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และนำความรู้มาพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองทำให้ประสบผลสำเร็จในการดำเนินชีวิต

3) ช่วยให้มีความรื่นรมย์แก่มนุษย์ การอ่านสารบางประเภท ผู้อ่านจะได้รับความสนุกสนานรื่นเริง ผ่อนคลาย ความตึงเครียด ทำให้ชีวิตช่างมีสีสัน การผ่อนคลายจากการอ่านจึงเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยลดความเครียดจากการทำงานในชีวิตประจำวันได้

4) ใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษา นักเรียน นิสิต นักศึกษา รวมทั้งบุคคลทั่วไปใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้เพิ่มพูนประสบการณ์ของตน ทำให้ได้ความรู้ ความคิดอันจะเป็นพื้นฐานให้เกิดการสังเคราะห์ความรู้ขึ้นมาใหม่ให้เจริญงอกงามต่อไปไม่มีสิ้นสุด

ความสำคัญของการอ่านข้างต้น สอดคล้องกับ คณาจารย์จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย (2551) ซึ่งกล่าวถึงความสำคัญของภาษาไว้ ดังนี้

1) การอ่านหนังสือทำให้ผู้อ่านได้รับสาระความรู้ต่างๆ ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์ ทันความคิด ความก้าวหน้าของโลกได้เช่นเดียวกับการรับสารจากสื่อชนิดต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ

2) หนังสือเป็นสื่อที่ดีที่สุด ใช้ง่ายที่สุด และมีราคาถูกที่สุด ที่บุคคลทั่วไปใช้เพื่อศึกษาหาความรู้และความเพลิดเพลิน

3) การอ่านหนังสือเป็นการฝึกให้สมองได้คิด และเกิดสมาธิด้วย ฉะนั้น หากมีการฝึกอย่างต่อเนื่อง จะทำให้ทักษะด้านนี้พัฒนาและเกิดผลสัมฤทธิ์สูง

4) ผู้อ่านหนังสือสามารถสร้างความคิดและจินตนาการได้เอง ในขณะที่สื่ออื่นๆ อาทิ วิทยุ โทรทัศน์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ จะจำกัดความคิดของผู้อ่านมากกว่า ฉะนั้นการอ่านหนังสือจึงทำให้ผู้อ่านมีอิสระทางความคิดได้ดีกว่าการใช้สื่อชนิดอื่นๆ

5) การอ่านเป็นกระบวนการสำคัญในการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ ปัจจุบัน ความเจริญก้าวหน้าในด้านการพิมพ์และเทคโนโลยีอื่นๆ ทำให้วิทยากรต่างๆ เผยแพร่ออกมา ในรูปของ

สิ่งพิมพ์เป็นส่วนมาก ผู้ที่ใส่ใจในการเรียนรู้จึงต้องรู้จักหลักของการอ่าน และจะต้องฝึกฝนทักษะการอ่านอยู่เสมอ จึงจะได้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่

นอกจากนี้ สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2550: 32) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นจุดเริ่มต้นของการก่อให้เกิดความรู้ ความคิด และการถ่ายทอดองค์ความรู้ใหม่ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญกับมนุษย์เพราะ เป็นเครื่องมือในการศึกษาเรียนรู้ พัฒนาสติปัญญา เปิดมุมมอง โลกทัศน์ใหม่ๆ ที่กว้างขึ้นให้กับมนุษย์ สร้างความเพลิดเพลิน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้อ่านได้ฝึกคิดและจินตนาการไปพร้อมๆ กัน

ลักษณะของการอ่านที่ดี

การอ่านที่ดี ผู้อ่านต้องแปลความตัวอักษร ข้อความที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาเป็นความรู้ ความคิด ให้เข้าใจเรื่องราวตรงกันกับผู้เขียน และนำเอาความรู้ ความคิด สารต่างๆ ที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

สมเกียรติ รักษมณี(2549: 114-116) ซึ่งกล่าวไว้ว่า การอ่านที่ดีควรคำนึงถึงคุณลักษณะดังต่อไปนี้

- 1) รู้จักนำความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับประสบการณ์ใหม่
- 2) รู้จักเลือกสื่อที่อ่านให้ตรงวัตถุประสงค์
- 3) รู้จักหาคำสำคัญที่นำไปสู่ประเด็นหรือสาระสำคัญของเรื่อง
- 4) จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
- 5) บอกคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้
- 6) สามารถจดบันทึกเรื่องที่อ่านได้
- 7) มีเจตคติที่ดีในการอ่าน

ลักษณะของการอ่านที่ดีข้างต้น สอดคล้องกับ คณาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551) ซึ่งกล่าวถึงคุณสมบัติของนักอ่านที่ดีไว้ ดังนี้

- 1) รู้จักเลือกอ่านแต่หนังสือที่ให้ประโยชน์ ไม่นิ่มน้าว หรือชักจูงผู้อ่านให้กระทำผิดหรือเข้าใจผิด คือ รู้จักพิจารณาว่า หนังสือชนิดใดดีหรือไม่ดี ควรอ่านหรือไม่ควรอ่าน ทั้งยังต้องรู้ว่า หนังสือชนิดใดควรอ่านอย่างไร มีกลวิธีอย่างไร จึงจะได้ความรู้โดยเร็วและประหยัดเวลา
- 2) มีสมาธิในการอ่าน คือ ในเวลาที่อ่านหนังสือหรือตำราอยู่นั้นผู้อ่านจะต้องมีสมาธิอย่างมั่นคงและมีความอดทนในการอ่าน ซึ่งก็จะส่งผลทำให้สามารถอ่านหนังสือได้ในระยะเวลาต่างๆ ไม่เบื่อหน่าย และไม่ใส่ใจต่อสิ่งอื่นหรือเสียงรบกวนรอบๆ ค่ำ
- 3) มีพื้นฐานความรู้และประสบการณ์พอสมควรเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ได้แก่ ความรู้ทั่วไป ถ้อยคำ สำนวน โวหาร ศิลปะการแต่ง เป็นต้น
- 4) รู้จักตั้งจุดประสงค์ในการอ่าน คือ ในขณะที่อ่านหนังสืออยู่นั้น ต้องรู้ว่าตนมีจุดประสงค์อย่างไร เช่น เพื่อให้ได้ความรู้ที่เป็นวิชาการ หรือ เพื่อความสนุกสนานบันเทิง

ลักษณะของการอ่านที่ดีข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ลักษณะของการอ่านที่ดีนั้น ผู้อ่านจะต้องมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน กำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน เลือกอ่านหนังสือที่ดี มีประโยชน์ มีสมาธิและสามารถเชื่อมโยงความรู้รวมทั้งบอกคุณค่าจากเรื่องที่ตนอ่านได้

ขั้นตอนการอ่าน

การอ่านหนังสือหรือการอ่านใดๆ นั้นโดยทั่วไปแล้วจะมีขั้นตอนดังนี้ สมเกียรติ รักษมณี (2549: 116-118)

- 1) กำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านก่อนเสมอ
- 2) สืบหาข้อมูลจากหนังสือ ศึกษาส่วนประกอบของหนังสือโดยอาจจะอ่านเฉพาะส่วนเฉพาะตอนได้ตามที่ต้องการ การสำรวจและศึกษาส่วนประกอบของหนังสือนอกจากจะทำให้ผู้อ่านเลือกหนังสือได้ถูกต้องตามจุดประสงค์แล้ว ยังช่วยให้อ่านหนังสือได้รวดเร็ว และนำไปใช้ในการอ้างอิงได้ถูกต้อง
- 3) อ่านรายละเอียด โดยใช้สมาธิและสติในการอ่าน จะช่วยให้เข้าใจเรื่องและจดจำเรื่องราวที่อ่านได้เป็นอย่างดี

- 4) จัดบันทึกเรื่องจากการอ่านโดยใช้วิธีที่หลากหลาย เพื่อเป็นข้อมูลในการใช้ประโยชน์ต่อไป
- 5) นำความรู้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์

องค์ประกอบของการอ่าน

การอ่าน คือ การรับรู้ การสื่อความหมายผ่านตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ เป็นกระบวนการที่ช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ให้กับผู้อ่านได้ โดย สมพร แพ่งพิพัฒน์ (2547) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านไว้ 5 ประการ คือ ผู้อ่าน สาร ความหมาย การเลือกความหมาย และการนำไปใช้ ส่วน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2529) กล่าวว่า องค์ประกอบของการอ่านนั้น ต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบทางด้านร่างกาย สติปัญญา สิ่งแวดล้อม อารมณ์ แรงจูงใจและบุคลิกภาพ ซึ่งเมื่อได้ศึกษาสรุปได้ว่า องค์ประกอบในการอ่านนั้น ผู้อ่านควรมีสภาพร่างกายที่พร้อมในการอ่าน มีความสามารถในการรับรู้ มีสมาธิ อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยรวมถึงการมีอารมณ์ที่มั่นคง

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์ (2550: 30) กล่าวว่า การอ่านมีจุดมุ่งหมายเพื่อรับการถ่ายทอดเป็นสื่อความคิด เจตนา หรือการทำความเข้าใจให้มีความรู้ ความบันเทิง เกิดการพักผ่อน พัฒนาปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพและการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

การอ่านเป็นทักษะการสื่อสารที่ต้องฝึกฝน การส่งเสริมพัฒนาการทักษะการอ่านจึงจำเป็นต้องทำอย่างต่อเนื่องด้วย เพื่อให้การอ่านมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์(2550: 33-35) กล่าวว่า การอ่านนั้นผู้อ่านต้องพยายามสร้างนิสัยตนเองให้รักการอ่าน ฝึกฝนการอ่านหนังสือให้รวดเร็วและพยายามจับใจความสำคัญให้ได้ ฝึกฝนตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน ฝึกสังเกตส่วนประกอบของหนังสือ และหมั่นฝึกฝนเทคนิคการอ่าน

การอ่านแจกลูก

นักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 มีจุดมุ่งหมายในการสอนอ่านเพื่อให้มีทักษะในการอ่านในใจและการอ่านออกเสียง อ่านได้ถูกต้องชัดเจน มีความเข้าใจในการอ่าน สามารถจับใจความสำคัญและตอบคำถามได้ รู้หลักเกณฑ์ง่ายๆเกี่ยวกับการอ่านและนำไปใช้ มีนิสัยที่ดีในการอ่านและรักการอ่าน ลำดับเหตุการณ์ที่อ่าน วรรณิ โสมประยูร (2553: 136) กล่าวว่าวิธีการสอนอ่านสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้เริ่มเรียน มุ่งเน้นความแม่นยำในการจดจำภาษา การกำหนดรู้ตัวสะกด และการอ่านออกเสียงตามระบบภาษาไทย ซึ่งเป็นวิธีการสอนอ่านแบบแจกลูก

สาคร บุญเลิศ (2538: 32) กล่าวว่า การอ่านแบบประสมอักษร คือ การนำเอาพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ มาประสมเข้าด้วยกันทำให้เกิดเสียงครั้งหนึ่ง เรียกว่า พยางค์

พยางค์ หมายถึง เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง ๆ จะมีความหมายหรือไม่ก็ได้ ถ้าเปล่งเสียง ออกมาหนึ่งครั้งก็นับเป็นหนึ่งพยางค์ เช่น กะ ประ เพื่อน พวก ฯลฯ

พยางค์ในภาษาไทย ประกอบด้วย เสียงสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์เสมอ จะขาดอย่างใด อย่างหนึ่งไม่ได้ ดังตัวอย่างพยางค์ต่อไปนี้

จ๊ะ ประกอบด้วย จ พยัญชนะต้น

ะ สระ

จ็ รูปวรรณยุกต์โท เสียงโท

นำ ประกอบด้วย น พยัญชนะต้น

า สระ

นั รูปวรรณยุกต์เอก เสียงโท

นะ ประกอบด้วย น พยัญชนะต้น

ะ สระ

วรรณยุกต์ไม่มีรูป เสียงตรี

หมด ประกอบด้วย หม พยัญชนะต้น (ห นำ ม)

โ-ะ สระ

ด ตัวสะกด

วรรณยุกต์ไม่มีรูป เสียงเอก

อัญชลี แจ่มเจริญ (2526: 87) กล่าวถึงวิธีการสอนอ่านแบบแจกลูกไว้ดังนี้ อ่านแบบแจกลูกได้แก่ การแยกพยัญชนะ สระ ตัวสะกด หรือวรรณยุกต์ออกจากคำ แล้วรวมอ่านอีกครั้งหนึ่ง เป็นการอ่านแบบประสมอักษร คือ

พยัญชนะ	+	สระ				
ป	+	า	อ่านว่า	ปา		
พยัญชนะ	+	สระ	+	ตัวสะกด		
ป	+	า	+	น	อ่านว่า ปาน	
พยัญชนะ	+	สระ	+	วรรณยุกต์		
จ	+	า	+	ไม้เอก	อ่านว่า จ่า	
พยัญชนะ	+	สระ	+	ตัวสะกด	+	วรรณยุกต์
บ	+	า	+	น	+	ไม้โท
อ่านว่า						บ้าน

ปิยนุช คนฉลาด (2535: 33-40) กล่าวถึง หลักการสอนอ่านไว้ว่า การสอนอ่านสำหรับผู้เริ่มเรียนจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ควรสอนให้อ่านแบบแจกลูก เพราะการสอนให้อ่านแบบแจกลูกเป็นวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว ถ้าผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกได้ทั้ง 9 มาตราแล้ว เมื่อไปพบคำใหม่จะสามารถอ่านแจกลูกและผสมเป็นคำได้ การสอนแจกลูกจึงควรคำนึงถึงวิธีการแจกลูกเป็นสำคัญ กล่าวคือ เมื่อเขียนคำที่แจกลูกออกมาควรเขียนในรูปที่ไม่มี ็ เป็น หุ่น เพื่อให้นักเรียนไม่เกิดความสับสนเมื่อรวมคำเข้าด้วยกัน เช่น

กาง แจกลูกเป็น ก - ำ - กง , กอ - ง - กง

บาน แจกลูกเป็น บ - ำ - บอ , บอ - น - บาน

เรา แจกลูกเป็น ร - ำ - เรอ

บ้านเรือน แจกลูกเป็น บ - า - บา , บา - น - บาน , เรือ-น- เรือน -
บ้านเรือน

การอ่านแจกลูกแบบต่อเนื่องกันทำให้นักเรียนอ่านได้เร็วขึ้น ได้คำเพิ่มมากขึ้น เช่น กาง อ่าน
แจกลูก ก-า-กา, ก-า-ง-กาง นักเรียนจะได้อ่านทั้งคำว่า กา และกาง คำว่า บา และบาน เมื่อนักเรียน
อ่าน บา ได้ ก็สอนให้อ่าน บา-น-บาน ถ้าอ่าน บาน และเรือได้ก็ให้อ่านรวบเป็น บาน - ไมโท - บ้าน,
เรือ - น - เรือน - บ้านเรือน

ส่วนการสอนแบบแจกลูกสะกดคำ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) นั้น กรมวิชาการ (2534 ก : 99-100) ได้เสนอแนวทางไว้ในคู่มือครูสรุปได้
ดังนี้

1. การสอนสะกดคำและแจกลูก ควรเริ่มจากการรู้จักเสียงพยัญชนะ สระ และ จำได้ก่อน
แล้วจึงฝึกสะกดคำปากเปล่าจนคล่องโดยให้นักเรียนดูคำจากบนกระดานคำและสะกดคำ
2. การสะกดคำ ครูอาจให้สะกดคำ เช่น ตาก สะกดว่า ตอ-อา-กอ-ตาก หรือ ตอ-อา-ตา,ตา-
กอ-ตาก ทีละขั้นตอนก็ได้แล้วแต่ครูถนัด
3. ควรนำคำที่สะกดคล้ายกัน หรืออยู่ในมาตราเดียวกันมาฝึกฝน และคำเหล่านั้นควรเป็นคำ
ที่มีความหมาย และใช้บ่อยๆ เช่น ปาก มาก ตาก ราก ลาก จาก ยาก ฉาก เป็นต้น
4. การสอนสะกดคำ จะต้องนำคำที่ตรงตามมาตราตัวสะกดมาสอนก่อน แล้วจึงสะกดคำที่
เป็นคำควบล้ำ คำอักษรนำ และคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
5. การสอนคำอักษรนำ ต้องให้ผู้เรียนออกเสียงนำได้ถูกต้อง เช่น หง- ออกเสียงว่า หงอ หม
ออกเสียงว่า หมอ แล้วจึงสะกดคำเช่น

หนี ออกเสียง หนอ - อี - หนี

หมา ออกเสียง หมอ - อา -หมา

หยุด ออกเสียง หยอ - อุ - ดอ - หยุด

6. คำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เช่น โลก ลาก ภาพ บาบ ให้ผู้เรียนอ่านและสังเกตเสียง
และสรุปเป็นกฎเกณฑ์ เช่น ก พ บ สะกด เป็นมาตราแม่กบ

ขั้นตอนการสอนแจกลูกสะกดคำ มีดังต่อไปนี้

1. ฟังออกเสียงให้คล่องปาก เช่น ปอ – อา – กอ – ปาก หรือ ปอ – อา – ปา, ปา – กอ – ปาก
2. สังเกตรูปคำว่า ประกอบด้วยพยัญชนะ และสระอะไรบ้าง พร้อมกับอ่านออกเสียง
3. รู้ความหมายของคำอาจใช้ภาพประกอบ ทำท่าทางประกอบหรือแสดงด้วยของจริง
4. คัดและเขียนคำให้คล่อง
5. ใช้คำในสถานการณ์ต่างๆ ทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยเฉพาะให้อ่านและเขียนคำนั้น อยู่เสมอ

นอกจากนี้ วรณิ โสสมประยูร (2553) ยังได้กล่าวถึงการสอนแบบแจกลูกไว้ว่า เป็นการสอนให้นักเรียนได้รู้จักรูปและเสียงของอักษรทุกตัว เพื่อให้รู้จักการประสมคำ ซึ่งมีทั้งการแจกพยัญชนะและสระ เช่น กะ กา กิ กี่ กี้ กือ กุ กู ฯลฯ และ กว ขา คว งา จา ฉา ซา ฯลฯ รวมทั้งการผันวรรณยุกต์ที่แยกตามอักษรสูง-กลาง-ต่ำ เช่น กว ก่า ก้า ก๊า ก๋า, ขา ข่า ข้า และ คว คำ คำ้า คำ๊ คำ็ เป็นต้น วิธีสอนอ่านแบบแจกลูกนี้เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้เด็กเรียนคำใหม่ได้ง่าย อ่านออกเสียงได้ดี มุ่งให้เด็กออกเสียงได้เป็นส่วนใหญ่มากกว่าที่จะมุ่งอ่านเพื่อเอาความหมาย

สรุปได้ว่า การสอนอ่านแบบแจกลูกนั้นเป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 โดยเน้นให้นักเรียนจำคำใหม่ได้ง่าย อ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามระบบการออกเสียงในภาษาไทย รู้จักรูปและเสียงของพยัญชนะ สระ รวมถึงวรรณยุกต์ในภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

การเขียน

การเขียนเป็นทักษะการสื่อสารอย่างหนึ่งที่สำคัญและจำเป็น เป็นเครื่องมือที่จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความต้องการ ความคิดเห็น และความรู้เพื่อให้การสื่อสารนั้นสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ความหมายของการเขียน

การเขียน เป็นการสื่อสารอีกประเภทหนึ่งซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความต้องการ ความเห็นของผู้เขียนให้ผู้อ่านได้ทราบได้เข้าใจ สอดคล้องกับ คณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (2551) ซึ่งได้กล่าวโดยสรุปไว้ว่า การเขียน หมายถึง การสื่อสารอย่างหนึ่ง

ของมนุษย์ที่ใช้ภาษา ลายลักษณ์อักษรและอุปกรณ์อื่นๆ เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความต้องการหรือความในใจของผู้เขียนที่ต้องการให้ผู้อ่านได้รับทราบและเข้าใจ เช่นเดียวกับ วิกาวรรณ อยู่เย็น (2549) ได้กล่าวว่า การเขียน คือ การถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และ ประสบการณ์ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ตัวหนังสือที่เขียนออกมาจะเป็นเครื่องหมายที่ใช้แทน เสียงพูด การเขียนมีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมากเพราะการเขียนเป็นการสื่อสารที่ช่วยให้มนุษย์ สามารถเก็บรักษาและถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้นานกว่าทักษะการส่งสารอื่น ส่วน สุรรัตน์ บำรุงสุข(2549: 43) กล่าวว่า การเขียน คือ การสื่อความหมายอย่างหนึ่งไปยังผู้อ่าน โดยใช้ ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการส่งสาร เพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบความรู้ ความคิดและความรู้สึกของผู้เขียน นอกจากนี้ สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์(2550: 67) กล่าวว่า การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่แสดงออกทางภาษาเป็นลายลักษณ์อักษร แสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกที่มีอยู่ในใจให้ผู้อื่น ได้รับรู้

จากความหมายของการเขียนข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ประสบการณ์ ผ่านตัวอักษร สัญลักษณ์ไปยังผู้อ่าน เพื่อสื่อสารความหมายให้ตรง ตามจุดประสงค์ของผู้เขียน

ความสำคัญของการเขียน

คุณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (2551) กล่าวว่า การเขียน มีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก ในการดำรงชีวิตประจำวัน ทั้งในการศึกษาเล่าเรียน การทำงาน การติดต่อสื่อสารกับครอบครัว เพื่อนร่วมงาน การบันทึกต่างๆ ก็ต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือ ดังนั้น จึงควรทำการศึกษาในเรื่องการเขียนให้เข้าใจให้มาก เพื่อให้งานเขียนของเราเป็นงานเขียนที่ดี มีประสิทธิภาพและเป็นที่น่าสนใจของผู้อ่านทั้งหลาย

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2529) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียน ไว้โดยสรุป ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนออกเสนอผู้อ่าน
2. เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูลที่ตนได้มีประสบการณ์มาก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่ง ในเรื่องที่ทำให้ผู้เขียนเกิดความรู้สึกประทับใจหรือที่มี ประสบการณ์
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น ถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปสู่อีกสมัยหนึ่ง หรือจากชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติหนึ่ง เป็นต้น
5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญา เนื่องจากการเรียนรู้ทุกอย่าง ต้องอาศัยการเขียน เป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังและอ่าน

6. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ตามจุดประสงค์ที่มนุษย์แต่ละคนปรารถนา เช่น เพื่อต้องการทำให้รู้เรื่องราว ทำให้รัก ทำให้โกรธ และสร้างหรือทำลายความสัมพันธ์ของคนในชาติ เป็นต้น
 7. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้รู้ถึงความสามารถของผู้เขียน
 8. เป็นอาชีพอย่างหนึ่ง ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรติและเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นได้เป็นอย่างดี
 9. เป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
- นอกจากนี้ สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์ (2550: 70) กล่าวว่า การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารและมีประโยชน์ เนื่องด้วยเป็นการถ่ายทอด ความรู้ ความคิด ความรู้สึกต่างๆ ของผู้เขียนเป็นหลัก และนอกจากนั้น การเขียนยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความเจริญของอารยธรรมมนุษย์ในแต่ละยุคสมัยด้วย รวมทั้งถ่ายทอดภาพของอดีต ปัจจุบัน และอนาคตที่เป็นการจินตนาการได้อีกด้วย สร้างความรัก ความเข้าใจ ข้อตกลงแนวปฏิบัติเพื่อการอยู่ร่วมกันของสังคม ในทำนองเดียวกัน จากความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การเขียนเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารที่สำคัญและจำเป็นของมนุษย์ในการดำรงชีวิต การอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นสิ่งที่แสดงออกซึ่งความสามารถ ความเป็นตัวตนของผู้เขียนในด้านสติปัญญา ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ

จุดมุ่งหมายของการเขียน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2529) จำแนกจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ ดังนี้

1. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง
2. การเขียนเพื่ออธิบาย
3. การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น
4. การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ
5. การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ
6. การเขียนเพื่อล้อเลียนเสียดสี
7. การเขียนเพื่อกิจธุระ
8. การเขียนเพื่อบอกให้ทราบข้อเท็จจริง

นอกจากนี้ คุณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (2551) ยังได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนว่า

1. เพื่อคัดลายมือให้ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษรและคัดให้เป็นระเบียบ ชัดเจนและอ่านง่าย
2. เพื่อให้มีการฝึกทักษะการเขียนตามควรแก่วัย

3. เพื่อให้มีทักษะการเขียนสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธี วรรคตอนถูกต้องและเขียนได้รวดเร็ว
4. เพื่อให้รู้จักเลือกภาษาเขียนที่ดี เหมาะสมกับบุคคลและโอกาส
5. เพื่อให้สามารถรวบรวมและลำดับความคิด แล้วจัดบันทึก สรุป และย่อใจความเรื่องที่อ่านหรือฟังได้
6. เพื่อถ่ายทอดให้มีจินตนาการ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความรู้สึกนึกคิดเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายอย่างแจ่มแจ้งชัดเจน
7. เพื่อให้สังเกต จดจำ และเลือกเฟ้นถ้อยคำ สำนวนโวหารให้ถูกต้องตามหลักภาษาและสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ
8. เพื่อให้มีทักษะการเขียนประเภทต่างๆ และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
9. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเขียน
10. เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียนว่ามีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ การศึกษาหาความรู้ และอื่นๆ สำหรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

กล่าวโดยสรุป จุดมุ่งหมายในการเขียน มีดังนี้ เพื่อฝึกทักษะในการเขียน การถ่ายทอดความคิดอย่างมีจินตนาการและสร้างสรรค์ เพื่อฝึกการลำดับความคิด รวมทั้งให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียน

องค์ประกอบของการเขียน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2529) การเขียนเป็นการสื่อสารที่มีองค์ประกอบใหญ่ 4 ประการ คือ ผู้เขียน (ผู้ส่งสาร) ภาษา (สาร) เครื่องมือที่ทำให้เกิดสาร (เช่น อักษร ดินสอ สมุด ฯลฯ) และผู้อ่าน (ผู้รับสาร) สอดคล้องกับ คณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (2551) ที่ได้กล่าวไว้เช่นเดียวกันว่า องค์ประกอบของการเขียน แบ่งออกเป็น 4 ประการ คือ ผู้เขียน ภาษา เครื่องมือ และผู้อ่าน ดังนั้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียนประกอบไปด้วย ผู้เขียน ภาษา เครื่องมือและผู้อ่าน

การเขียนสะกดคำ

กรมวิชาการ (2546 ข: 133) กล่าวถึงการเขียนสะกดคำว่าการเขียนสะกดคำเป็นการเขียนคำโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำ การเขียนคำจะต้องให้ผู้เรียนอ่านสะกดคำและเขียนคำพร้อมๆกัน เพื่อการเขียนคำได้ถูกต้อง การเขียนสะกดคำจะนำคำที่มีความหมายมาหัดสะกด จนกระทั่งผู้เรียนสามารถจดจำคำนั้นๆได้ นอกจากนี้ วรรณิ โสมประยูร (2553) ได้กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จัก

สะกดคำได้ถูกต้องก่อนจึงสามารถเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ ทั้งนี้ ยังได้กล่าวถึงความรู้เกี่ยวกับการสะกดคำของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ไว้ดังนี้

1. การใช้สระขันธ์ ครูจำเป็นต้องรู้หลักการเขียนสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์ และคำที่ไม่ต้องประวิสรรชนีย์
2. การใช้เสียงในการสะกดคำ
3. การใช้ตัวสะกดต่างๆ
4. การใช้ไม้ไต่คู้ ไม่ยมก
5. การสะกดคำที่เป็นอักษรนำและอักษรควบกล้ำ
6. การผันวรรณยุกต์
7. การสะกดการันต์

สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง โดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาวนา ดาวเรือง (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ผลการศึกษาพบว่า ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิศเรณู รัตนวิจารณ์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านแจกลูกคำตามมาตราตัวสะกดไทยของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านหลังได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านแจกลูกคำตามมาตราตัวสะกดไทยมีความสามารถในการอ่านแจกลูกคำตามมาตราตัวสะกดไทยสูงกว่าก่อนได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านก่อนการทดลองนักเรียนมีความสามารถในการอ่านร้อยละ 47.50 และหลังการทดลองนักเรียนมีความสามารถในการอ่าน ร้อยละ 87.50

แสนประเสริฐ ปานเนียม (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองที่สอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC แตกต่างจากกลุ่มที่สอนโดยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ธิดา ทิพย์สุข (2552: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC มีค่าเฉลี่ยผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กันตวรรณ มีสมสาร (2554: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาและศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาทางด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า หลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางภาษาของกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การสอนแนวสมดุภาษา

สมดุภาษาเป็นแนวการสอนที่มีจุดกำเนิดมาจากประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งพัฒนาวิธีการสอนมาจากการสอนภาษาแนวธรรมชาติแบบองค์รวม(Whole language หรือ natural language approach) การสอนภาษาแบบธรรมชาติค่อนข้างแพร่หลายมีหลายประเทศนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและเกิดข้อโต้แย้งเรื่องการสอนภาษาที่เน้นการฝึกทักษะแจกลูกและสะกดคำ นักการศึกษาประเทศนิวซีแลนด์จึงได้นำการสอนสะกดคำแจกลูกมาใช้สอนแบบบูรณาการในช่วงการสอนอ่านร่วมกัน เพราะนักการศึกษาเหล่านี้เล็งเห็นว่าการสอนภาษาควรจะได้รับการศึกษาทุกด้านคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ดูและนำเสนอ จึงได้มีเริ่มใช้คำว่า Balanced Literacy หรือ สมดุภาษา คำว่า Balanced Literacy จึงได้เริ่มใช้แทน Whole language ในนิวซีแลนด์นับตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ.2534 เป็นต้นมา

การสอนแนวสมดุภาษาเป็นแนวทางในการสอนภาษาที่นำความรู้ในเรื่องการสอนประสมคำมาใช้ร่วมกับการสอนภาษาธรรมชาติ ซึ่งให้ความสำคัญกับทุกทักษะทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้เด็กสามารถเรียนรู้และติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายและความสำคัญของการสอนแนวสมดุภาษา

อารี สันทรวี (2551: 122) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาแนวสมดุภาษาพัฒนามาจากวิธีการสอนภาษาแนวธรรมชาติแบบองค์รวม(Whole Language หรือ Natural Language Approach) มีวิธีการสอนภาษาโดยสอนอ่านและเขียนจากเรื่องที่คุณเรียนเข้าใจและมีประสบการณ์ ไม่ได้เน้นในเรื่องการสอนแบบแจกลูก สะกดตัว(Phonics) อย่างชัดเจนแต่เป็นแนวการสอนที่นี้ถึงสมดุของการสอน

ตามธรรมชาติของเด็กจากการสอนเป็นคำๆก่อนแล้วค่อยสอดแทรกเรื่อง Phonics ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของบริบทของเรื่องที่เรียนอยู่แล้ว

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552: 76) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ทางภาษาแบบสมดุลเป็นการจัดประสบการณ์ในลักษณะ “องค์รวม-ส่วนย่อย-องค์รวม” (Whole – Part – Whole) กล่าวคือ ให้เด็กได้ใช้ภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมายการใช้จริง แล้วสอนทักษะย่อยที่จำเป็นสำหรับการใช้ภาษาในครั้งนั้น เพื่อให้เด็กสามารถนำทักษะที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ อย่างไรก็ตามแนวทางนี้ไม่สนับสนุนการสอนทักษะย่อยทางภาษาในลักษณะที่ฝึกหัดโดยเฉพาะอย่างไม่มี ความหมายกับเด็ก และไม่สนับสนุนการใช้แบบฝึกหัดเพื่อฝึกทักษะย่อยทางภาษาด้วย

สรุปได้ว่า การสอนภาษาแนวสมดุลภาษานั้น คือ การสอนภาษาโดยการทำให้ผู้เรียนได้อ่านและเขียนจากเรื่องที่ผู้เรียนเข้าใจและมีประสบการณ์ เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมาย แล้วจึงสอนทักษะย่อยหรือการสะกดคำสอดแทรกในเรื่องที่เรียนรู้

ขั้นตอนของการสอนแนวสมดุลภาษา

ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาโดยใช้แนวการสอนสมดุลภาษา ประกอบด้วยวิธี/กิจกรรม (อารี สันทรวี, 2550: 19-31) ดังต่อไปนี้

1. อ่านหนังสือให้ฟัง (read aloud) และเล่านิทานให้ฟัง (storytelling)
2. อ่านในใจให้เป็นนิสัย (sustained silent reading)
3. อ่านร่วมกันทั้งชั้น (shared reading)
4. ฝึกอ่านกลุ่มย่อย (guided reading)
5. อ่านเองตามลำพัง (independent reading)
6. อ่านหนังสือที่บ้าน (home reading)
7. เขียนร่วมกัน (shared writing)
8. เขียนกลุ่มย่อย (guided writing)
9. เขียนเองตามลำพัง (independent writing)

วรินทร์ โพนน้อย (2555: 8-9) ได้พัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบสมดุลภาษาแบบ GRACE Model มีขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นสร้างความสนใจ (Gaining Attention :G) เป็นวิธีการสร้างและกระตุ้นเร้าความสนใจของผู้เรียนหรือเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ
2. ขั้นพัฒนาการอ่าน (Reading Skills Development :R) เป็นขั้นตอนการฝึกทักษะการอ่าน ประกอบด้วย

2.1 การอ่านให้ฟัง (Reading Aloud) โดยครู เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบการอ่านจากตัวแบบที่ดี

2.2 การอ่านร่วมกันทั้งชั้น (Shared Reading) เป็นการฝึกทักษะการอ่านโดยให้ผู้เรียนกลุ่มใหญ่ ได้ฝึกการอ่านเรื่องร่วมกัน

2.3 การสะท้อนความรู้ (Retell) โดยให้ผู้เรียนได้เล่าเรื่องย้อนกลับ ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน การเรียงลำดับเหตุการณ์สำคัญ การคิดวิเคราะห์ และการสรุปความสำคัญ

2.4 การฝึกสะกดคำแจกลูก (Phonics) เป็นการคัดเลือกคำที่ปรากฏอยู่ในเรื่องที่อ่านในชั้นตอนที่ผ่านมานำมาจัดทำเป็นผังการฝึกสะกดคำแจกลูก โดยให้ผู้เรียนสังเกตคำที่ปรากฏแล้วฝึกอ่าน

3. ขั้นพัฒนาทักษะการเขียนร่วมกับการอ่าน (Attended to Developing Reading and Writing Skills:A) เป็นการผสมผสานทักษะการเขียนร่วมกับการอ่าน ประกอบด้วย

3.1 การเขียนเรื่องร่วมกัน (Shared Writing) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้นำความรู้จากการอ่านในขั้นที่สองมาร่วมกันเขียนเรื่องแล้วฝึกอ่าน

3.2 การอ่านและการเขียนกลุ่มย่อย (Guided Writing and Reading) เป็นการแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียน โดยครูสังเกตและให้คำแนะนำกับผู้เรียนในกลุ่มเล็ก เป็นรายบุคคล ส่วนผู้เรียนในกลุ่มอื่นๆ จะปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย

3.3 การสรุปกิจกรรม (Summary) เป็นการสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนในแต่ละครั้ง

4. ขั้นปฏิบัติการอ่านร่วมกับการเขียนเป็นรายบุคคล (Cooperated of Independent Reading and Writing: C) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะด้านการอ่านและการเขียนเป็นรายบุคคล มอบหมายให้ปฏิบัติงานในชั้นนี้ทุกวัน ประกอบด้วย

4.1 การอ่านตามลำพัง (Independent Reading) โดยให้ผู้เรียนเลือกหนังสือที่ชอบวันละ 1 เล่ม แล้วใช้เวลาหลังเคารพธงชาติ ก่อนหรือหลังรับประทานอาหารกลางวัน หรือก่อนกลับบ้าน อ่านครั้งละ 5-10 นาที และมอบหมายงานให้อ่านที่บ้านทุกวัน วันละ 30 นาที

4.2 การเขียนตามลำพัง (Independent Writing) เป็นการฝึกเขียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยมอบหมายให้ผู้เรียนบันทึกการอ่านจากเรื่องที่ได้ฝึกการอ่านตามลำพัง

5. ขั้นแบ่งปันและประเมินการอ่าน (Evaluation and Sharing Time: E) เป็นขั้นตอนการแบ่งปันความรู้ผ่านการนำเสนอผลงานจากการอ่านและการเขียนตามลำพังให้กับเพื่อนร่วมชั้นได้รับฟัง ใช้เวลา สัปดาห์ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง

การนำการสอนแนวสมดุภาษามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย

การสอนแนวสมดุภาษาสอดคล้องกับวัฒนธรรมของไทย หลายด้าน เช่น การส่งเสริมการเล่านิทาน การเล่าเรื่อง การใช้คำคล้องจอง การฝึกมารยาทในการพูดและติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น หากต้องการให้เด็กอ่านหนังสือได้ ต้องให้ “อ่าน” มากๆ และหากต้องการให้เด็กเขียนหนังสือได้ ก็ต้องให้เด็ก “เขียน” บ่อยๆ เช่นเดียวกัน และควรต้องมีการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ สนุกสนาน ฝึกให้เด็กได้คิด ตัดสินใจ เพื่อพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในตัวเด็ก

อารี สัมทรวี (2550: 50-53) ได้เสนอแนะแนวทางการพัฒนาการสอนภาษาไทยโดยใช้แนวคิดสมดุคภาษาไว้ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากหนังสือแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการทั้งสองเล่ม คือ ภาษาพาที และ วรรณคดีลำนํ้า เพียงแต่ปรับวิธีการสอนเป็นการสอนทั้งชั้นเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนรู้เป็นการอ่านร่วมกันเป็นวงกลม ครูถามคำถามนำ ผู้เรียนกลับไปนั่งสรุปความรู้ที่โต๊ะเรียนของตน จากนั้นครูอาจสอนอ่านเป็นกลุ่มเล็กหรืออ่านเป็นรายบุคคล จัดเตรียมมุมห้องสมุดให้ห้องเรียนพร้อมทั้งจัดทำแผนภูมิศัพท์ฝาผนัง (word wall) เพื่อให้ผู้เรียนได้คัดลอกศัพท์ใหม่ ๆ ในแต่ละสัปดาห์ด้วย

ครูอ่านหนังสือให้ฟังทุกวันเพื่อให้นักเรียนได้ฟังวิธีการอ่านที่ถูกต้อง สร้างความสนใจในการอ่าน รวมถึงส่งเสริมนิสัยรักการอ่านให้กับผู้เรียน ฝึกอ่านเขียน อ่านเจียบ อ่านหนังสือที่บ้านทุกวันเพื่อสร้างนิสัยรักการอ่าน

บทบาทของครู

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552: 75) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ทางภาษานั้นควรมีลักษณะสำคัญ อันประกอบไปด้วยบทบาทและหน้าที่ของครู ดังนี้

1. ครูเป็นแบบอย่างของความรับผิดชอบต่องาน
2. ครูเป็นผู้สาธิต ให้คำแนะนำ กระตุ้น และให้กำลังใจกับเด็ก
3. ครูต้องวางแผนและจัดเตรียมโอกาสให้เด็กได้อ่านเขียนผ่านกิจกรรมที่มีความหมายต่อเด็ก เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาแบบลงมือกระทำ

สรุป ครูควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา เป็นผู้ที่ยกย่องเสริม สนับสนุน ให้คำแนะนำ กระตุ้นรวมทั้งให้กำลังใจเพื่อให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้เชิงบวก อีกทั้งต้องมีการวางแผนและเตรียมการสอน การจัดกิจกรรม/ประสบการณ์ที่มีความหมาย เพื่อที่จะพัฒนาเด็กให้อ่านเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทบาทของผู้เรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552: 75) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ทางภาษานั้น ควรมีลักษณะสำคัญ อันประกอบไปด้วยบทบาทและหน้าที่ของนักเรียน ดังนี้

1. เด็กจะเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
2. เด็กมีอิสระในการเลือกอ่านและเขียนตามความสนใจและศักยภาพของตน
3. เด็กต้องเป็นนักสังเกต หมั่นสังเกตทักษะหรือวิธีการที่ใช้ในการอ่านและเขียน
4. เด็กจะเรียนรู้ภาษาด้วยการได้ทดลองกับภาษา

สรุป ในการจัดกิจกรรมการสอนแนวสมดุคภาษา ผู้เรียนจะมีอิสระในการเรียนในสิ่งที่ตนเองสนใจ นอกจากนี้ยังต้องเป็นคนช่างสังเกต เรียนรู้โดยการทดลองหรือลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบ สามารถปฏิสัมพันธ์ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

การประเมินผล

อารี สันทรวี (2550) กล่าวถึง การประเมินผลตามแนวการจัดประสบการณ์ทางภาษาแบบสมดุลไว้ ดังนี้ จุดมุ่งหมายในการจัดประสบการณ์ทางภาษาแบบสมดุลให้แก่เด็ก คือการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ทักษะการหาข้อมูล ความรู้ และการคิดแก้ปัญหา ทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการจัดการตนเอง ทักษะการทำงาน และทักษะการศึกษาเรียนรู้ให้แก่เด็ก รวมทั้งเป็นการปลูกฝังเจตคติและค่านิยมใฝ่เรียนรู้ คิดวิเคราะห์ให้แก่เด็กด้วย การประเมินผลจึงเป็นการวินิจฉัยจุดอ่อนและจุดแข็งของการจัดประสบการณ์ว่า ช่วยให้เด็กบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้อย่างไร เพียงไร และเพื่อหาแนวทางการปรับปรุงการจัดประสบการณ์ในการพัฒนาเด็กให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมายยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(2552: 89) กล่าวถึงหลักการประเมินผล การสอนตามแนวสมดุลภาษา ดังนี้

1. ประเมินผลพร้อมๆ กับการจัดประสบการณ์ โดยใช้วิธีการหลายๆ ลักษณะ ในการตรวจสอบ
2. ให้ความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ที่มีส่วนกระตุ้นการเรียนรู้ และส่งผลต่อการทำงานของสมองว่าทำงานได้อย่างเต็มที่หรือไม่ โดยสร้างแบบประเมินขึ้นมาเพื่อควบคุมการใช้เครื่องมือและกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ
3. ใช้เครื่องมือหลายๆ ลักษณะในการประเมินผล และดำเนินการอย่างต่อเนื่องตามสภาพจริง ตลอดจนต้องมีการเก็บข้อมูลเพิ่มสะสมงานของเด็กเป็นรายบุคคล โดยครูสร้างแบบบันทึกที่สะดวกต่อการเก็บรวบรวมข้อมูลและใช้ข้อมูลให้มากที่สุดที่จะสะท้อนความรู้ ความสามารถของเด็ก
4. หลังจากการจัดประสบการณ์ควรรวบรวมผลงาน พัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็ก มาประเมินตามสภาพจริง โดยยึดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดเป็นเป้าหมายในการประเมิน รวมทั้งแหล่งข้อมูลต่างๆ ก่อนลงข้อสรุป

วิธีการและเครื่องมือในการประเมินผล สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552: 90) ระบุไว้ดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมทั้งอย่างเป็นทางการตามแผนที่วางไว้ และอย่างไม่เป็นทางการและจดบันทึกพฤติกรรม
2. การสนทนาทั้งเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล เพื่อแสดงความสามารถในการแสดงความคิดเห็นและพัฒนาการด้านภาษาของเด็กและบันทึกผลการสนทนาลงในแบบบันทึกพฤติกรรมหรือแบบบันทึกรายวัน

3. การสัมภาษณ์ ด้วยวิธีพูดคุยกับเด็กเป็นรายบุคคล และจัดในสภาวะที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดความเครียดและวิตกกังวล โดยครูใช้คำถามที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้เด็กได้คิดและตอบอย่างอิสระ ทำให้สามารถประเมินผลได้ตรงกับสภาพจริง

4. การตรวจสอบรายการ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการจัดบันทึก หรือตรวจสอบลำดับพฤติกรรมหรือลำดับทักษะที่เด็กแสดงออกอย่างมีจุดมุ่งหมายในการศึกษา

Wendy Pye Publishing, 2001 (อ้างถึงใน อารี สันทรวี, 2550: 47) วิธีการประเมินนักเรียนมีดังต่อไปนี้

1. การสังเกต และบันทึก สังเกตว่านักเรียนชอบอ่าน และชอบเขียนหรือไม่ อย่างไร สังเกตระหว่างช่วงเวลาอ่านร่วมกัน เขียนร่วมกัน และเวลาอื่นๆ

2. ฟังนักเรียนอ่าน ครูหาเวลาให้นักเรียนอ่านให้ครูฟังทีละคน ศึกษาวิธีการสะกดคำ การแก้ปัญหาเมื่อพบคำยากที่อ่านไม่ได้

3. ฟังนักเรียน พูด เล่าเรื่อง ชักถาม อภิปราย สรุป

4. ศึกษาผลงานของนักเรียน เช่น ในเวลานำเสนอ(Sharing time) และผลงานเขียนผลการแสดง

กล่าวได้ว่า การประเมินผลนักเรียนนั้นจะวินิจฉัยจุดแข็งและจุดอ่อนของนักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และเพื่อหาทางปรับปรุงการเรียนการสอนให้พัฒนานักเรียนให้ดียิ่งขึ้นตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยวิธีหรือเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินจะเน้นการประเมินตามสภาพจริงซึ่งประกอบไปด้วย แบบสังเกต แบบบันทึก แบบสัมภาษณ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสอนแนวสมดุลภาษาเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ มีงานวิจัยที่ศึกษาไว้ ดังนี้ กัณฑ์วรรณ มีสมสาร (2554 :บทคัดย่อ) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวบูรณาการสมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางภาษาของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางภาษาของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชุติมา ลูติกรนวัต (2555 :บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านบทเรียนเล่มเล็กเสริมการอ่านวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวการสอนแบบสมดุลภาษา พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านบทเรียนเล่มเล็กเสริมการอ่าน วิชา สังคมศึกษา อยู่ในระดับดี มีคะแนนเฉลี่ย 78.52 และยังพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวสมดุลภาษา มีความสามารถด้านการอ่านบทเรียนเล่ม

เล็กเสริมการอ่านวิชา สังคมศึกษา หลังจากที่ได้รับการสอนตามแนวสมดุภาษาแตกต่างกัน จากก่อนที่จะได้รับการสอนตามแนวสมดุภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดวงเด่น บุญชม (2555 :บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการฝึกทักษะทางภาษาจากการสอน แนวสมดุภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า หลังจากที่ได้รับการสอน แนวสมดุภาษานักเรียนมีทักษะทางภาษาไทยโดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายแผน การจัดการเรียนรู้พบว่าทุกแผนการเรียนรู้มีทักษะทางภาษาไทยอยู่ในระดับดี

ยุวดี โสภภาพร (2555 :บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียน สะกดคำภาษาไทยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตาม แนวสมดุภาษาเสริมด้วยแผนผังความคิด ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวสมดุภาษาเสริมด้วยแผนผังความคิดมีความสามารถและผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย สูงกว่าก่อนเรียน

รัชนก แสงขำ (2555 :บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่าน ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสมดุภาษา พบว่า พฤติกรรมการอ่าน ของเด็กปฐมวัยหลังการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสมดุภาษาอยู่ในระดับดีมาก และสูงกว่า ก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรินทร์ โพนน้อย (2555 :บทคัดย่อ) ได้พัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบ สมดุภาษา แบบ GRACE Model พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภายหลังการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขนาดอิทธิพลสูงสุดมีค่าเท่ากับ .583 ผู้เรียนมีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยภายหลังการทดลองใช้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และครูผู้สอนภาษาไทยมีความ พึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก

ศรัณญา ทาร์ตัน (2556: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบการสอนแบบสมดุภาษาและวิธี สอนแบบย้าตัวอักษรเพื่อเพิ่มความตระหนักรู้หน่วยเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า วิธีสอนแบบสมดุภาษาสามารถเพิ่มความตระหนักรู้หน่วยเสียงภาษาอังกฤษได้สูงกว่า วิธีการสอนแบบย้าตัวอักษรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุป

ทักษะการสื่อสาร หมายถึง ความชำนาญในการใช้ภาษาในการสื่อสาร การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารและเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารเพื่อให้บรรลุผลและเกิดประสิทธิภาพในการสื่อสาร ภาษามีความสำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่มนุษย์ต้องใช้ในการดำเนินชีวิตเพื่อสื่อสารทำความเข้าใจ ติดต่อสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ระหว่างกันและกัน รวมถึงช่วยในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆและพัฒนาสติปัญญาของมนุษย์ด้วย องค์ประกอบของการสื่อสารต้องประกอบด้วย ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร สาร และช่องสาร จึงจะทำให้การสื่อสารนั้นสมบูรณ์

การอ่าน คือ กระบวนการทางสติปัญญาที่ผู้อ่านรับรู้ผ่านตัวอักษรและสัญลักษณ์ทางภาษา เพื่อทำความเข้าใจ แปลความหมาย และตีความ โดยใช้ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เดิมของตน นำความคิด ความเข้าใจที่เกิดขึ้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป การอ่านเป็น เครื่องมือในการศึกษาเรียนรู้ พัฒนาสติปัญญา เปิดมุมมอง โลกทัศน์ใหม่ๆ ที่กว้างขึ้นให้กับมนุษย์ สร้างความเพลิดเพลิน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้อ่านได้ฝึกคิดและจินตนาการไปพร้อมๆกัน การอ่านที่ดีนั้น ผู้อ่านจะต้องมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน กำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน เลือกอ่านหนังสือที่ดี มีประโยชน์ มีสมาธิและสามารถเชื่อมโยงความรู้รวมทั้งบอกคุณค่าจากเรื่องที่ตนอ่านได้ นอกจากนี้ผู้อ่านควรมีสภาพร่างกายที่พร้อมในการอ่าน มีความสามารถในการรับรู้ มีสมาธิ อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยรวมถึงการมีอารมณ์ที่มั่นคง จึงจะทำให้การอ่านเกิดประสิทธิภาพสูงสุด การสอนอ่านมีหลากหลายวิธี สำหรับวิธีการที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 คือ การสอนอ่านแบบสะกดคำ โดยเน้นให้นักเรียนจำคำใหม่ได้ง่าย อ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามระบบการออกเสียงในภาษาไทย รู้จักรูปและเสียงของพยัญชนะ สระ รวมถึงวรรณยุกต์ในภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ประสบการณ์ ผ่านตัวอักษร สัญลักษณ์ ไปยังผู้อ่าน เพื่อสื่อสารความหมายให้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน การเขียนเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารที่สำคัญและจำเป็นของมนุษย์ในการดำรงชีวิต การอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นสิ่งที่แสดงออกซึ่งความสามารถ ความเป็นตัวตนของผู้เขียนในด้านสติปัญญา ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกทักษะในการเขียน การถ่ายทอดความคิดอย่างมีจินตนาการและสร้างสรรค์ เพื่อฝึกการลำดับความคิด รวมทั้งในเห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียน การเขียนประกอบไปด้วย ผู้เขียน ภาษา เครื่องมือและผู้อ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 จะใช้การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐาน โดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำ การสอนแนวสมดุภาษา คือ การสอนภาษาโดยการให้ผู้เรียนได้อ่านและเขียนจากเรื่องที่ผู้เรียนเข้าใจและมีประสบการณ์ เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมายแล้วจึงสอนทักษะย่อยหรือการสะกดคำสอดแทรกในเรื่องที่เรียนรู้ บทบาทของครูผู้สอนคือเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา เป็นผู้ที่คอยส่งเสริม สนับสนุน ให้คำแนะนำกระตุ้นรวมทั้งให้กำลังใจเพื่อให้เกิดบรรยากาศ

ในการเรียนรู้เชิงบวก อีกทั้งต้องมีการวางแผนและเตรียมการสอน การจัดกิจกรรม/ประสบการณ์ที่มีความหมาย เพื่อที่จะพัฒนาเด็กให้อ่านเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้บทบาทของผู้เรียนที่ควรปฏิบัติก็คือ มีอิสระในการเรียนในสิ่งที่ตนเองสนใจ นอกจากนี้ยังต้องเป็นคนช่างสังเกต เรียนรู้โดยการทดลองหรือลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบ สามารถปฏิสัมพันธ์ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ การประเมินผลผู้เรียน ครูหรือผู้สอนจะวินิจฉัยจุดแข็งและจุดอ่อนของนักเรียน/ผู้เรียน เพื่อช่วยให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และเพื่อหาทางปรับปรุงการเรียนการสอนให้พัฒนานักเรียน /ผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยวิธีหรือเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินจะเน้นการประเมินตามสภาพจริงซึ่งประกอบไปด้วย แบบสังเกต แบบบันทึก แบบสัมภาษณ์

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนา ผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และ ทักษะการสื่อสารของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ

1. เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียน
การสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุล ภาษา
2. ศึกษาทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 ระหว่างสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา
3. ศึกษาความ มคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อ
การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental
Research) มีแบบแผนการทดลองเป็นแบบหนึ่งกลุ่ม สอบก่อนและสอบหลัง (One-Group Pretest
– Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2557 : 144) ดังนี้

แผนภาพที่ 2 แบบแผนการทดลอง

เมื่อ

$T_1 \times T_2$

T_1 แทน การทดสอบก่อนทดลองใช้การสอนแนวสมดุลภาษา
 x แทน การสอนแนวสมดุลภาษา
 T_2 แทน การทดสอบหลังทดลองใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้น ประถม ศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ในกลุ่มโรงเรียนบ้านไร่ที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 9 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดทัพหมั่น โรงเรียนวัดทัพคล้าย โรงเรียนวัดทัพหลวง โรงเรียนบ้านใหม่หนองแก โรงเรียนบ้านห้วยบง โรงเรียนบ้านวังตอ โรงเรียนบ้านพุต้อ โรงเรียนบ้านป่าอูสามัคคี โรงเรียนบ้านหน้าฝายบึงตาโพ มี 11 ห้องเรียน รวม นักเรียนทั้งสิ้น 150 คน

กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน(Stratified Random Sampling) ขั้นที่ 1 คือ สุ่มโรงเรียนในกลุ่มบ้านไร่ที่ 5 รวมทั้งสิ้น 9 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2558 ขั้นที่ 2 สุ่ม ห้องเรียน จำนวน 11 ห้องเรียน ได้นักเรียนชั้น ประถม ศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียน วัดทัพหมั่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 35 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม 2558 ถึง 31 มกราคม 2559

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 แผน รวม 30 ชั่วโมง ในหน่วยการเรียนรู้ ที่ 8 เรื่อง ยุบสุ่ค่า อักษรนำ จำขึ้นใจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558
2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้เรื่อง อักษรนำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 10 ข้อ
3. แบบประเมินทักษะการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอน แนวสมดุลภาษา 2 ฉบับ ประกอบด้วย แบบประเมินทักษะการอ่าน จำนวน 10 ข้อ และแบบประเมิน ทักษะการเขียน จำนวน 10 ข้อ
4. แบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอน แนวสมดุลภาษา จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 10 ข้อ

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดทัพพม้น :
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1.2 วิเคราะห์หลักสูตร คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และ
ขอบเขตเนื้อหาของวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 ศึกษาวิธีการสอนและกิจกรรมในการสอนแนวสมดุลภาษา

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมดังนี้ 1. สร้างความสนใจ ให้ความรู้เกี่ยวกับ
การสอนแนวสมดุลภาษา 2. ฝึกกิจกรรมการสอนแนวสมดุลภาษาโดยให้ผู้เรียนได้ฝึกกิจกรรม
กลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และกิจกรรมอิสระภายใต้ขอบเขตที่กำหนด 3. สรุปความรู้ นำเสนอผลงาน
และประเมินผล จำนวน 6 แผน แผนละ 5 ชั่วโมง รวม 30 ชั่วโมง มีรายละเอียด ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 รายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	เรื่อง	ระยะเวลา (ชั่วโมง)	ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน	
				เนื้อหา	ทักษะการสื่อสาร
ยुบสุ่คำ อักษรนำ จำขึ้นใจ	1	อักษรนำคืออะไร	5	-บอก/อธิบายความหมายของ	การอ่าน
	2	อักษร อ นำ ย	5	อักษรนำ ได้	-อ่านออกเสียงคำที่มีอักษรนำ
	3	อักษร ห นำ	5	-อ่านออกเสียง บอกความหมายของ คำที่มีอักษรนำ	การเขียน
				- เขียนคำอักษรนำที่ไม่มีวรรณยุกต์	-เขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ
	4	อักษร ห นำ (2)	5	-บอก/อธิบายความหมายของ อักษรนำได้	การอ่าน
	5	อักษรนำ 2 พยางค์	5	- อ่านออกเสียง บอกความหมายของ คำที่มีอักษรนำ	-อ่านออกเสียงคำที่มีอักษรนำ -อ่านในใจ
	6	จำแนกอักษรนำ	5	- เขียนคำอักษรนำที่มีวรรณยุกต์และ ตัวสะกด - แต่งประโยคโดยใช้คำที่มีอักษรนำ	การเขียน -เขียนคำที่มีอักษรนำ -แต่งประโยคจากคำที่มีอักษรนำ
		รวม	30		

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องและความเหมาะสมของเนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและการประเมินผล เพื่อปรับแก้ไขให้ถูกต้อง

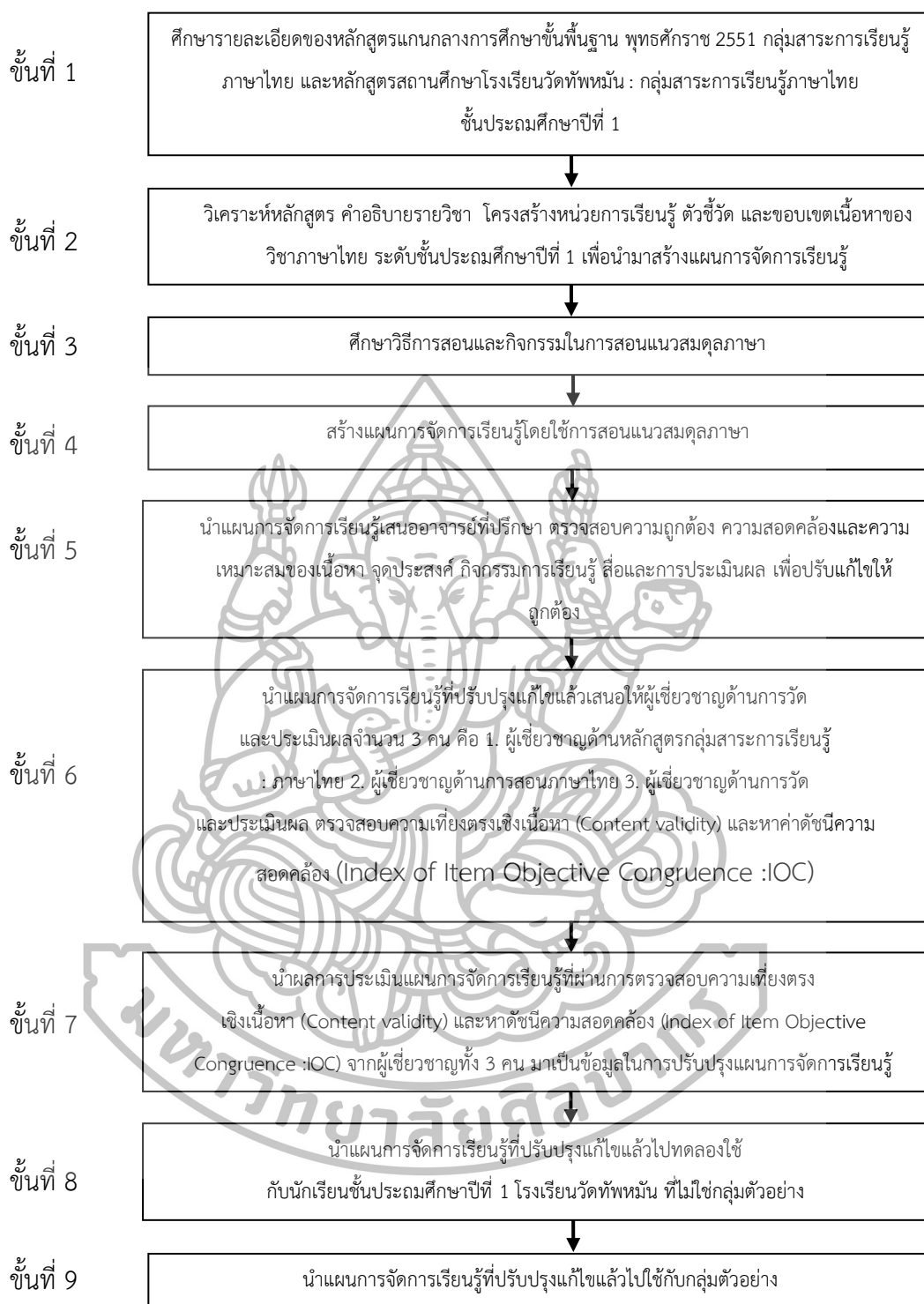
1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลจำนวน 3 คน คือ 1. ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ : ภาษาไทย 2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence :IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมของเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมของเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้
- 1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้องเหมาะสมของเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้

1.7 นำผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence :IOC) จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง(Index of Item Objective Congruence :IOC) ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.00 ในทุกรายการประเมิน

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขด้าน กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นตอนการสอนแนวสมดุลภาษา ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนวัดทัพหมัน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 33 คน เพื่อดูความเหมาะสมในด้านต่างๆ เช่น สาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล แหล่งเรียนรู้ และสื่อที่ใช้

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนวัดทัพหมัน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 35 คน

แผนภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้เรื่อง อักษรนำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ (Multiple Choice) ชนิด 3 ตัวเลือก กำหนดการให้ค่าคะแนนคือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ ตามขั้นตอน ดังนี้/

2.1 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา วิเคราะห์ คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัด เอกสาร หนังสือและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ประเด็นที่ต้องการวัด

2.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการให้คะแนน และวิธีสร้างแบบทดสอบ

2.2 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้แกนกลาง มาตรฐาน ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้ครอบคลุมเนื้อหาเพื่อสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ โดยลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ (Multiple Choice) ชนิด 3 ตัวเลือก กำหนดการให้ค่าคะแนนคือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 20 ข้อ โดยวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความจำ เข้าใจ นำไปใช้ ประเมินค่า สร้างสรรค์ ดังรายละเอียดในตาราง

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์หัวข้อวัด ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียนหน่วยการเรียนรู้เรื่อง ยุบสุ่มคำ อักษรนำ จำขึ้นใจ ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

เนื้อหาสาระ	จำนวน (ชั่วโมง)	หัวข้อวัด	ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้						รวม	
			ความจำ	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	ประเมินค่า	สร้างสรรค์		
หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 ยุบสุ่มคำ อักษรนำ จำขึ้นใจ										
อักษรนำ และ อักษร อ นำ	10	- ท 1.1 ป.1/1	อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้นๆ	ข้อ 4	-	-	-	-	-	1
		- ท 1.1 ป.1/2	บอกความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	ข้อ 5	ข้อ 6	-	ข้อ 17	-	-	3
		- ท. 4.1 ป.1/1	บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	ข้อ 10	-	-	-	-	-	2
		- ท. 4.1 ป.1/2	เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	ข้อ 12	-	-	-	-	-	-
			รวม	4	1	-	1	-	-	6
อักษร ท นำ	10	- ท 1.1 ป.1/1	อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้นๆ	-	ข้อ 11	-	ข้อ 15	-	-	3
		- ท 1.1 ป.1/2	บอกความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	-	ข้อ 19	-	ข้อ 3	-	-	2
		- ท. 4.1 ป.1/1	บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	-	-	-	-	-	-	-
		- ท. 4.1 ป.1/2	เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	-	ข้อ 2	-	ข้อ 9	-	-	2
			รวม	-	4	-	3	-	-	7

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ตัวชี้วัด ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียนหน่วยการเรียนรู้เรื่อง ยุบสุ่คำ อักษรนำ จำขึ้นใจ ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา(ต่อ)

เนื้อหาสาระ	จำนวน (ชั่วโมง)	ตัวชี้วัด	ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้						รวม	
			ความจำ	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	ประเมินค่า	สร้างสรรค์		
อักษรนำ 2 พยางค์ และการจำแนกอักษรนำ	10	- ท 1.1 ป.1/1	อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้นๆ	-	ข้อ 8 ข้อ 20	-	ข้อ 13	-	-	3
		- ท 1.1 ป.1/2	บอกความหมายของคำและข้อความที่อ่าน		ข้อ 7 ข้อ 16		ข้อ 18			3
		- ท. 4.1 ป.1/1	บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย							-
		- ท. 4.1 ป.1/2	เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ		ข้อ 14					1
			รวม	-	5	-	2	-	-	7
		รวมทั้งสิ้น		4	10	-	6	-	-	20

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบทดสอบ และตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน คือ 1. ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ : ภาษาไทย 2. ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิควิธีสอน 3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้โดยวิเคราะห์ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence :IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ มีความสอดคล้องเหมาะสม กับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ มีความสอดคล้องเหมาะสม กับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ไม่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้

โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence :IOC) ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.00 ในทุกรายการประเมิน

2.6 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ที่ปรับปรุงแก้ไขคำผิดและประเภทของระดับ พฤติกรรมการเรียนรู้ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน วัดทัพหมั่น ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

2.7 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายชื่อ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ ดังนี้

2.7.1 หาค่าความยากง่าย (P) คือ สัดส่วนระหว่างจำนวนผู้ตอบแบบทดสอบวัดผล การเรียนรู้ถูกในแต่ละข้อต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด โดยใช้เกณฑ์ความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 เกณฑ์ความยากง่ายของข้อสอบ กำหนดอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80

ข้อสอบที่มีค่า P ต่ำกว่า 0.20 แสดงว่าแบบทดสอบข้อนั้นยากเกินไป

ข้อสอบที่มีค่า P เท่ากับ 0.50 แสดงว่าแบบทดสอบข้อนั้นมีความยากปานกลาง

ข้อสอบที่มีค่า P ต่ำกว่า 0.50 แสดงว่าแบบทดสอบข้อนั้นค่อนข้างยาก

ข้อสอบที่มีค่า P สูงกว่า 0.50 แสดงว่าแบบทดสอบข้อนั้นค่อนข้างง่าย

ข้อสอบที่มีค่า P สูงกว่า 0.50 แสดงว่าแบบทดสอบข้อนั้นง่ายเกินไป

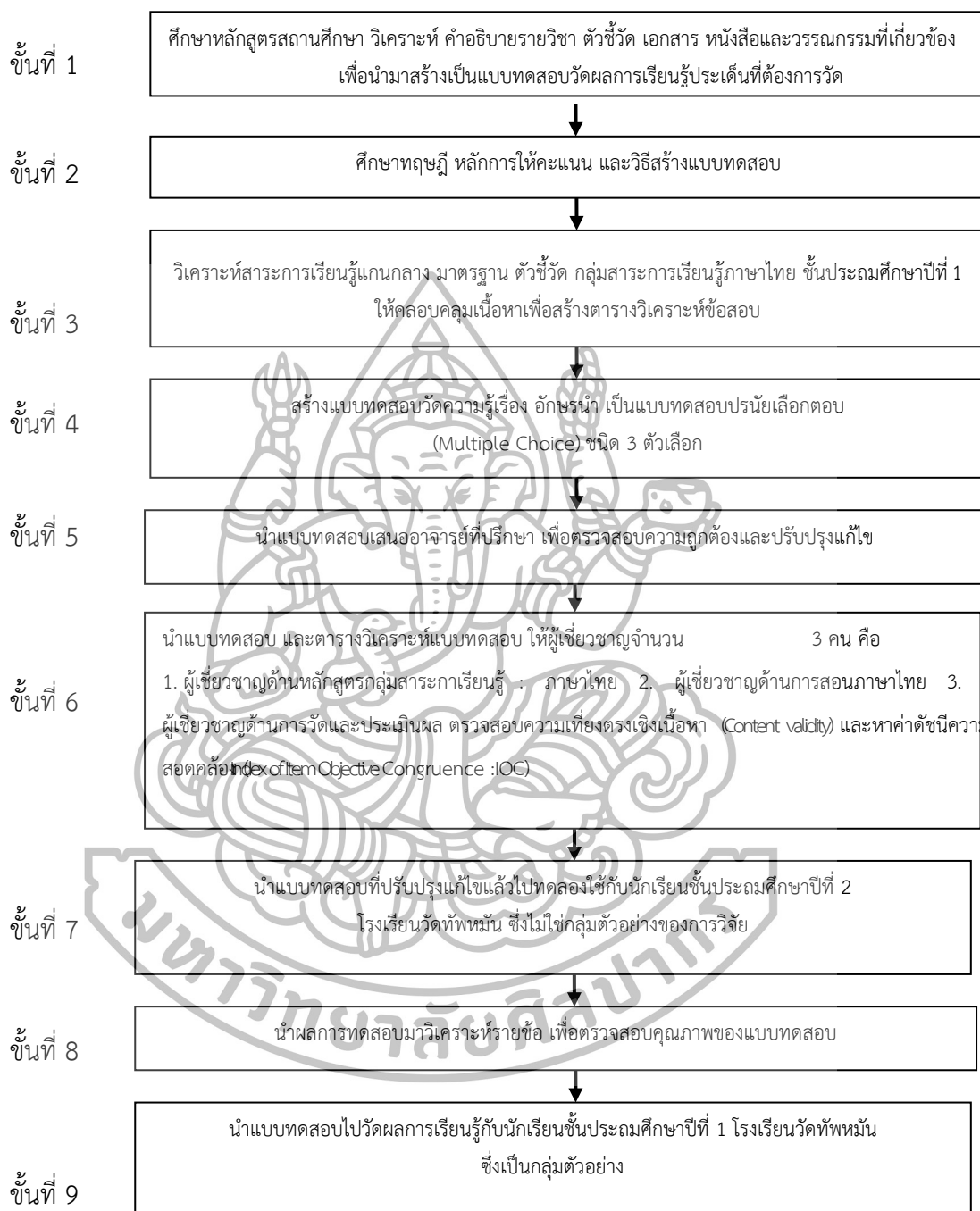
2.7.2 ค่าอำนาจจำแนก (r) คือ การตรวจสอบว่าแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้สามารถจำแนกนักเรียนเก่งและอ่อนได้ดีเพียงใด ข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเป็นบวก และเข้าใกล้ 1 แสดงว่ามีค่าอำนาจจำแนกสูง

2.7.3 ค่าความเชื่อมั่น คือ การวัดความสอดคล้องภายใน เป็นการหาความเชื่อมั่นจากแบบทดสอบฉบับเดียว โดยพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม ภายในแบบทดสอบว่าวัดเรื่องเดียวกันหรือไม่ โดยใช้สูตรของคูเดอร์ ริชาร์ด สัน เป็นการหาความเชื่อมั่นโดยพิจารณาความสอดคล้องภายในของแบบทดสอบแบบ dichotomous คือ แบบ 0, 1 คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน โดยใช้สูตร KR₂₀

2.8 นำแบบทดสอบไปวัดผลการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนวัดทัพหมื่น ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังรายละเอียดแผนภาพที่ 4

การสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 ขั้นตอน การสร้าง แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ โดยใช้ การสอนแนว สมดุลภาษา

3. แบบประเมินทักษะการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยให้การสอน
แนวสมดุลภาษา ประเมินทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 5 ชุด ใช้ทดสอบ
หลังการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ วิธีสร้างแบบประเมินทักษะการสื่อสารและงานวิจัย
ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินทักษะการสื่อสารเพื่อนำมาสร้างเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมิน
ทักษะการสื่อสาร

3.3 วิเคราะห์เนื้อหา ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และบัญชีคำพื้นฐาน
ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คำที่มีอักษรนำ เพื่อจับสลากคำที่มีอักษรนำจำนวน 35 คำ
ตารางที่ 3 คำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อประเมินทักษะการสื่อสาร
จำนวน 35 คำ

ลำดับที่	ประเภทของคำ	คำที่สุ่มมาทดสอบ	จำนวนคำ
1	อักษร อ นำ ย	อย่า อยู่ อย่าง อยาก	4
2	อักษร ห นำ	หนา หมา หนี้ หมี หวิ หรือ หนู หมุ หมอ เหนือ เหลือ ไหน ไหม หญ้า หน้า หมู หม้อ ใหญ่ ไหม ไหว้ ไหล่ เหล้า หลับ หยุด หลั่ง หลาย หนอน	27
3	อักษรนำ 2 พยางค์	ตลาด สบู่ ชนะ ขยะ	4
		รวม	35

3.4 สร้างแบบประเมินทักษะการสื่อสารด้านการอ่านและเขียน จำนวน 5 ชุด เพื่อใช้
ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

3.5 นำแบบประเมินทักษะการสื่อสารเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบ
ความถูกต้อง และนำมาปรับปรุงแก้ไข

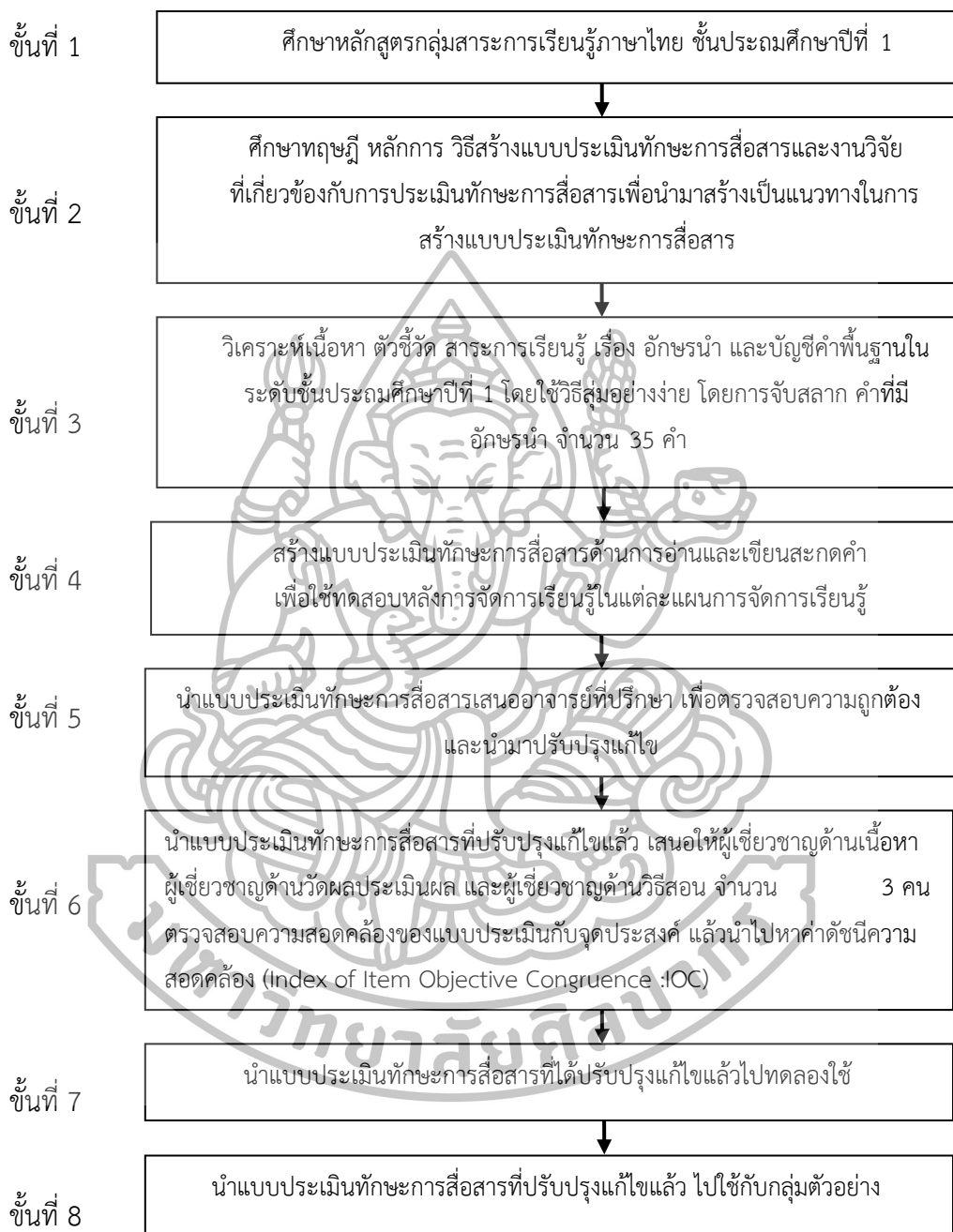
3.6 นำแบบประเมินทักษะการสื่อสารที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลประเมินผล และผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีสอน จำนวน 3 คน ตรวจสอบ
ความสอดคล้องของแบบประเมินกับจุดประสงค์ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of
Item Objective Congruence :IOC) โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง(Index of Item Objective
Congruence :IOC) ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.00 ในทุกรายการประเมิน

3.7 นำแบบประเมินทักษะการสื่อสารที่ได้ปรับปรุงแก้ไขให้มีรูปแบบที่หลากหลาย
กระตุ้นความสนใจของนักเรียนไปทดลองใช้

3.8 นำแบบประเมินทักษะการสื่อสารที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

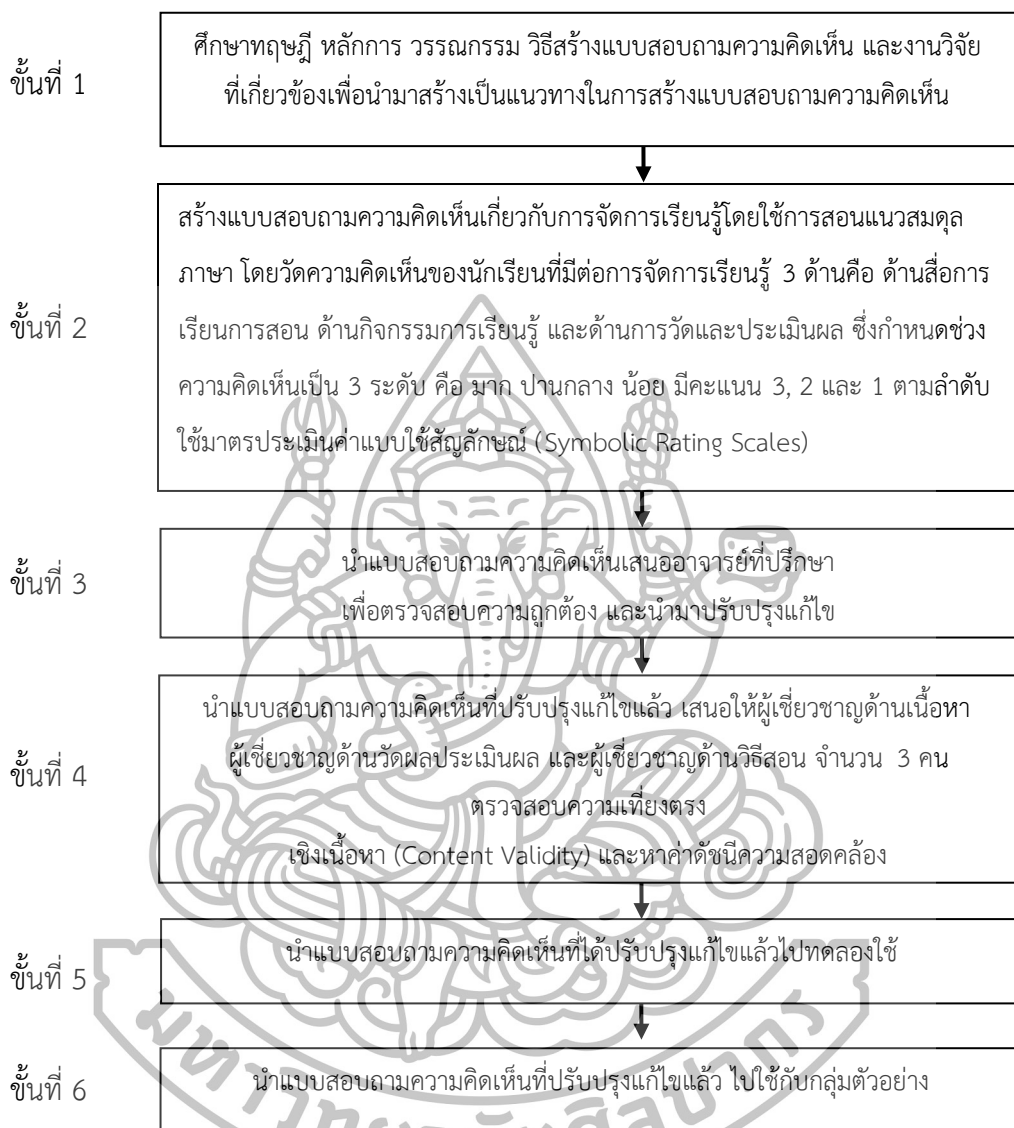
การสร้างแบบประเมินทักษะการสื่อสารเพื่อใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

4. การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา มีวิธีสร้างดังนี้
- 4.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการ วรรณกรรม วิธีสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น
- 4.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา โดยวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ 3 ด้านคือ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งกำหนดช่วงความคิดเห็นเป็น 3 ระดับ คือ มาก (😊) ปานกลาง (😐) น้อย (😞) มีคะแนน 3, 2 และ 1 ตามลำดับ ใช้มาตรการประเมินค่า (Symbolic Rating Scales) (ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม, 2556 : 44)
- 4.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำมาปรับปรุงแก้ไข
- 4.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลประเมินผล และผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีสอน จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence :IOC) ที่คำนวณได้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเท่ากับ 1.00 ด้านสื่อการเรียนการสอนและด้านการวัดผลและประเมินผล มีค่าเท่ากับ 0.33
- 4.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ได้ปรับปรุงแก้ไข ข้อความในรายการประเมินให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไปทดลองใช้
- 4.6 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ดังแผนภาพที่ 6

การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลาทดลอง 6 สัปดาห์ โดยสอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง

2. ขั้นตอนในการทดลอง

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนทดลอง เป็นขั้นที่ผู้วิจัยเตรียมพร้อมในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทัพหมั่น เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) การจัดการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ชนิดปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนวัดทัพหมั่น จำนวน 35 คน

1.3 ผู้วิจัยจัดเตรียมสื่อสำหรับการสอนแนวสมดุลภาษา เช่น หนังสือนิทาน สำหรับให้นักเรียนได้ฝึกอ่านอิสระ ประจำมนักอ่านในห้องเรียน มุมคำศัพท์ฝาผนัง และสื่อประกอบการสอนอื่นๆ

2. ขั้นทดลอง ดำเนินการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน 30 ชั่วโมง ซึ่งในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ชิ้นงาน/หลักฐานร่องรอย แสดงความรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ วัดผลประเมินผล ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการจัดการเรียนรู้อย่างต่อไปนี้

2.1 ระยะเวลาทดลอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

2.2 เวลาที่ใช้ จำนวน 5 ชั่วโมง/สัปดาห์ เป็นเวลา 6 สัปดาห์

2.3 การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ และทักษะการสื่อสาร

2.3.1 ขั้นสร้างความสนใจ พร้อมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนแนวสมดุลภาษา

2.3.1.1 จัดกลุ่มผู้เรียนโดยคละความสามารถของผู้เรียน

เก่ง ปานกลาง อ่อน

2.3.1.2 ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

2.3.1.3 ให้ความรู้พื้นฐานและชี้แจงกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร ตามขั้นตอนการสอนแนวสมดุลภาษา

2.3.1.4 กิจกรรมสร้างความสนใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน เช่น การอ่านนิทานให้ฟัง เกมการศึกษา เพลงและท่าประกอบจังหวะ

2.3.2 ชั้นฝึกกิจกรรมการเรียนการสอนแนวสมดุลภาษา ซึ่งประกอบด้วย การฝึกปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และกิจกรรมอิสระ ภายใต้ขอบเขตที่กำหนด เพื่อทบทวน ฝึกฝน ให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

ฝึกปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มใหญ่

การเขียนร่วมกันทั้งห้อง นักเรียนร่วมกิจกรรมคำศัพท์ผ่าผนัง คัดเลือกคำจากบทเรียนจำนวน 5 คำ เขียนลงบนบัตรคำแล้วนำไปติดผ่าผนังเพื่อให้นักเรียนทุกคนได้ทบทวน ฝึกฝน ให้เกิดทักษะในการอ่านและการเขียน

การอ่านร่วมกันทั้งห้อง นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทเรียนร่วมกันทั้งห้องเรียนพร้อมกันทุกคน เพื่อฝึกการอ่านออกเสียง

ฝึกปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อย

การอ่าน-เขียนกลุ่มย่อย แบ่งนักเรียนแต่ละกลุ่มให้ละความสามารถ เก่ง-ปานกลาง-อ่อน โดยให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การร่วมกันอ่านออกเสียงบทเรียนพร้อมกัน เป็นกลุ่มย่อยๆ การร่วมกันเขียน/ออกแบบแผนผังความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน การร่วมกันนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเอง

ฝึกปฏิบัติกิจกรรมอิสระภายใต้ขอบเขตที่กำหนด

การอ่านในใจ ในชั้นกิจกรรมนี้ครูจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกหนังสือนิทานจากมุมนักอ่านในห้องเรียนที่นักเรียนชอบคนละ 1 เล่มเพื่ออ่านในใจในห้องเรียน

การอ่าน-เขียนด้วยตนเอง นักเรียนทำแบบบันทึกกิจกรรมการเรียนการสอนแนวสมดุลภาษาด้วยตนเอง

การอ่านนอกเวลา เลือกหนังสือนิทานที่ประทับใจอ่านให้คุณครูฟังนอกเวลาเรียน โดยให้นักเรียนเขียนบันทึก/วาดเหตุการณ์เรื่องราวที่เกิดขึ้น ตามที่นักเรียนเข้าใจด้วยตนเองให้สอดคล้องกับเรื่องราวที่นักเรียนอ่าน

2.3.3 สรุปความรู้ นำเสนอผลงานและ ประเมินผล ครูและนักเรียน ร่วมกันสรุปความรู้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประเมินผลโดยให้ผู้เรียนได้นำเสนอผลงานการเขียนและการอ่าน กิจกรรมรายบุคคล/กิจกรรมกลุ่ม

3. ขั้นตอนการประเมินผล

3.1 ผู้วิจัยประเมินผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ โดยทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ชนิดปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนวัดทัพหมื่น จำนวน 35 คน

3.2 ผู้วิจัยประเมินผลทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยการสอนแนวสมดุลภาษา โดยประเมินหลังแผนการเรียนรู้แต่ละแผน ตั้งแต่แผนที่ 1-5 จำนวน 5 ชุด ชุดละ 10 คำ โดยเพิ่มระดับความยากง่ายตามลำดับ ประกอบด้วย คำอักษรนำมาตราแม่ ก กา คำอักษรนำที่มีวรรณยุกต์ และคำอักษรนำที่มีตัวสะกด

3.3 ผู้วิจัยสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา โดยวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และ ด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งกำหนดช่วงความคิดเห็นเป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย มีคะแนน 3, 2 และ 1 ตามลำดับ ใช้มาตรประเมินค่าแบบใช้สัญลักษณ์ (Symbolic Rating Scales) (ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม, 2556 : 44) และวัดความคิดเห็นเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยช่วยพิจารณา ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา จำนวน 1 ฉบับ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

1.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดผลการเรียนรู้

1.2.2 หาค่าความยากง่าย (p) ของแบบวัดผลการเรียนรู้

1.2.3 หาค่าความเชื่อมั่น (r) ของแบบวัดผลการเรียนรู้

1.2.4 หาค่าความเชื่อมั่น (KR_{20}) ของแบบวัดผลการเรียนรู้

1.3 ตรวจสอบแบบประเมินทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสนทนาวงกลมภาษา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินทักษะการสื่อสาร

1.4 ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสนทนาวงกลมภาษา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้

2. การตรวจสอบสมมติฐาน

2.1 การวิเคราะห์คะแนนจากแบบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ ใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

2.1.1 ใช้สถิติ คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ความแตกต่าง โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent

2.2 การวิเคราะห์จากแบบประเมินทักษะการสื่อสาร ใช้ประเมินระหว่างจัดการเรียนรู้ โดยใช้ค่าสถิติ คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.3 การวิเคราะห์จากแบบสอบถามความคิดเห็น ใช้ประเมินหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ค่าสถิติ คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสารของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)
 แบบแผนการวิจัยกึ่งทดลอง One – Group Pretest – Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์ 2557 :
 144) โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ ของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา
 2) เพื่อศึกษาทักษะการสื่อสาร ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยใช้
 การสอนแนวสมดุลภาษา 3) เพื่อศึกษาความ คิดเห็น ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อ
 การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสร้างเครื่องมือที่ใช้
 ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบ วัดผลการเรียนรู้ แบบ ประเมินทักษะการสื่อสาร
 แบบสอบถามความคิดเห็น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 /1
 โรงเรียนวัดทัพหมั่น อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 35 คน
 ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ผู้วิจัยดำเนินการ วิจัย เก็บข้อมูล และ
 วิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และทักษะการสื่อสาร ก่อนและหลังการจัดการ
 เรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ใช้การทดสอบ ค่า t-test แบบ Dependent ข้อมูลที่ได้ใช้การ
 วิเคราะห์ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s.d) แล้ววิเคราะห์เนื้อหา ดังตาราง
 ระบุสรุปวิธีการดำเนินการวิจัย

จากสรุปวิธีการดำเนินการวิจัยแต่ละขั้นตอน ผู้วิจัยได้รวบรวมและสรุปวิธีการดำเนินการวิจัย
ดังกล่าว ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 4 สรุปวิธีการดำเนินการวิจัย

วัตถุประสงค์ ของการวิจัย	วิธีการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ/การ วิเคราะห์ข้อมูล
1) เพื่อเปรียบเทียบผล การเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการ เรียนการสอนโดยใช้การ สอนแนวสมดุลภาษา	ประเมินผลการเรียนรู้ ก่อนและหลังการจัดการ เรียนรู้โดยใช้การสอน แนวสมดุลภาษา	นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 /1 โรงเรียนวัดทัพหมั่น อำเภอบ้านไร่ จังหวัด อุทัยธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 35 คน	-แบบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ -การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (s.d) และ ใช้การทดสอบ t-test แบบ Dependent
2) เพื่อศึกษาทักษะการ สื่อสาร ของนักเรียน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยใช้ การสอนแนวสมดุล ภาษา	ประเมินทักษะการ สื่อสารระหว่างการ จัดการเรียนรู้ในแต่ละ แผนการจัดการเรียนรู้	นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 /1 โรงเรียนวัดทัพหมั่น อำเภอบ้านไร่ จังหวัด อุทัยธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 35 คน	-แบบประเมินทักษะ การสื่อสาร --การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (s.d)
3) เพื่อศึกษาความ คิดเห็น ของนักเรียน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มี ต่อการจัดการเรียนรู้โดย ใช้การสอนแนวสมดุล ภาษา	ศึกษาความคิดเห็นหลัง การจัดการเรียนรู้โดยใช้ การสอนแนวสมดุล ภาษา	นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 /1 โรงเรียนวัดทัพหมั่น อำเภอบ้านไร่ จังหวัด อุทัยธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 35 คน	-แบบสอบถามความ คิดเห็น -การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (s.d)

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุล ภาษา เพื่อศึกษาทักษะการสื่อสาร ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยใช้ การสอนแนวสมดุลภาษา เพื่อ ศึกษาความ คิดเห็นของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัด การเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำเครื่องมือที่ใช้ ในงานวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ แบบประเมินทักษะการสื่อสาร และแบบสอบถามความคิดเห็น ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน และการตรวจสอบ คุณภาพของเครื่องมือนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนวัดทัพหมั่น จำนวน 35 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยทดสอบผลการเรียนรู้ก่อนเรียน จัดการเรียนรู้อ ตามแผนประเมินทักษะการสื่อสารระหว่างการสอน ทดสอบผลการเรียนรู้หลังเรียน ประเมินความ คิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา ทดลอง และวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลัง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

ตอนที่ 2 ศึกษาทักษะการสื่อสาร ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่าง การสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

ตอนที่ 3 ศึกษาความ คิดเห็น ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อ การจัด การเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ดังรายละเอียด ตารางที่ 1- 3

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลัง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

ผู้วิจัยได้นำคะแนนผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา โดยทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แล้วนำคะแนนมาคำนวณเพื่อเปรียบเทียบ โดยใช้การทดสอบค่า t-test แบบ dependent ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏผลในตารางดังนี้

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ก่อนและหลังการทดลอง

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t-test	Sig.
ก่อนเรียน	35	10	4.43	1.04	11.74*	.000
หลังเรียน	35	10	6.71	1.25		

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา หลังการจัดการเรียนการสอน สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 6.71$, S.D.= 1.25) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผลการเรียนรู้อีก่อนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.43$, S.D.= 1.04)

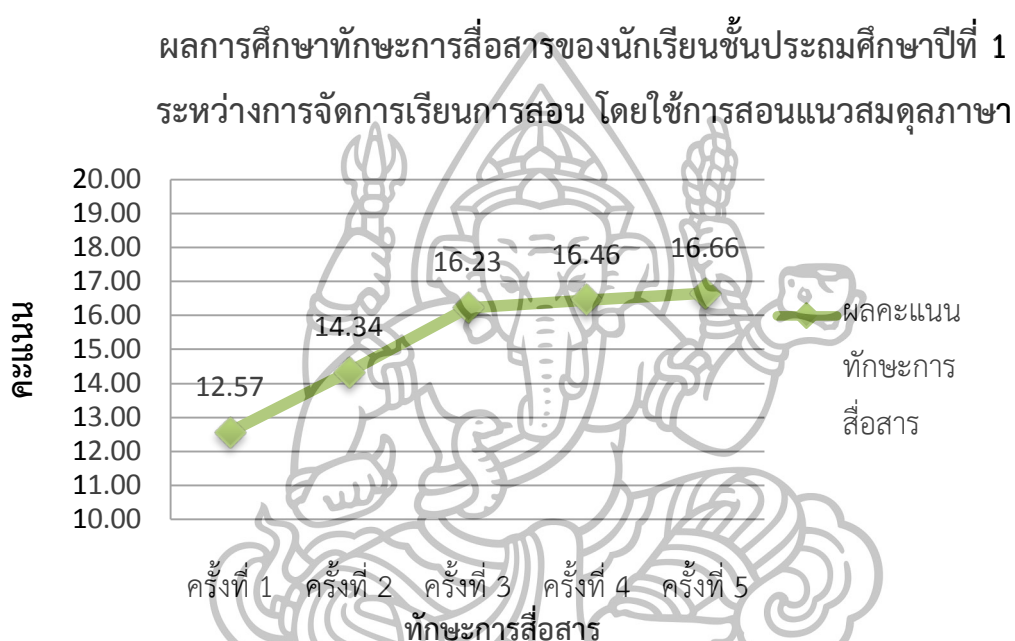
ตอนที่ 2 ศึกษาทักษะการสื่อสาร ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่าง การสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

ตารางที่ 6 สรุปผลการประเมินทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ การสอนแนวสมดุลภาษา

	ผลการประเมิน					รวม
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	
การอ่าน	7.60	7.77	8.29	8.49	8.51	8.13
การเขียน	4.97	6.57	7.94	7.97	8.14	7.12
ทักษะการสื่อสาร	12.57	14.34	16.23	16.46	16.66	15.25

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนด้านการอ่าน การเขียน รวมถึงคะแนนทักษะการสื่อสาร ในภาพรวมมีพัฒนาการสูงขึ้นทุกครั้ง จากผลการประเมิน 5 ครั้ง โดยคะแนนการอ่านครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.60 การอ่านครั้งที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.77 การอ่านครั้งที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.29 การอ่านครั้งที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.51 การอ่านครั้งที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.51 โดยภาพรวม การอ่าน มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 8.13$ จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนการเขียนครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.97 การเขียนครั้งที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 6.57 การเขียนครั้งที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.94 การเขียนครั้งที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.97 การเขียน ครั้งที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.14 โดยภาพรวม การเขียน มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 7.12$ คะแนน ด้านทักษะการสื่อสาร ครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.57 ครั้งที่ 2 มีคะแนน เฉลี่ยเท่ากับ 14.34 ครั้งที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.23 ครั้งที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.46 และ ครั้งที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.66 โดยภาพรวมทักษะการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 15.25$ คะแนน

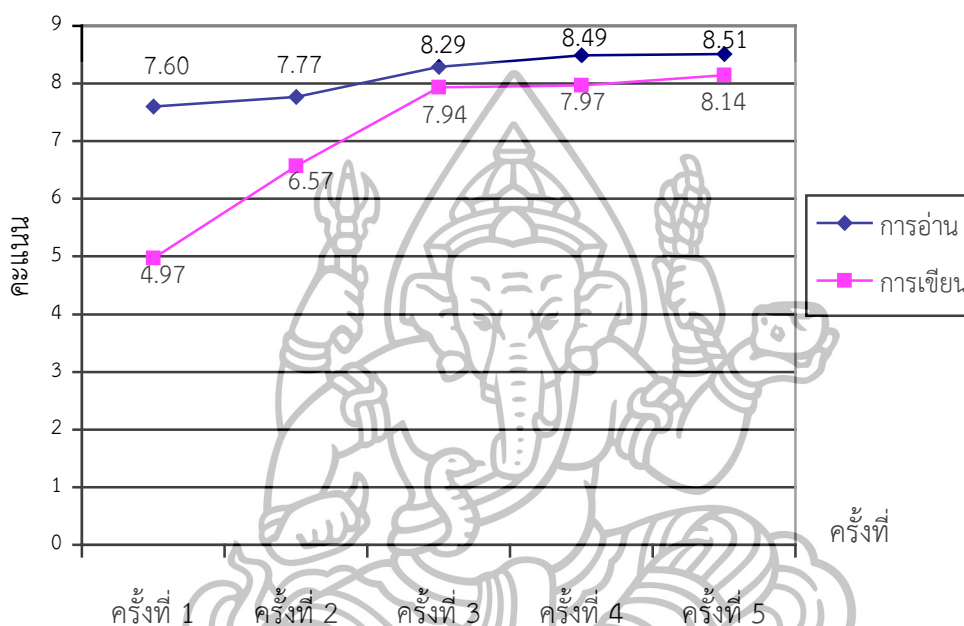
แผนภาพที่ ผลการศึกษาทักษะการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

จากแผนภูมิที่ 7 พบว่า ทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา มีผลคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ แบบประเมินทักษะครั้งที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 16.66$) รองลงมาคือ แบบประเมินทักษะครั้งที่ 4 ($\bar{x} = 16.46$) แบบประเมินทักษะครั้งที่ 3 ($\bar{x} = 16.23$) แบบประเมินทักษะครั้งที่ 2 ($\bar{x} = 14.34$) และแบบประเมินครั้งที่ 1 ($\bar{x} = 12.57$) ตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน (ทักษะการอ่าน 10 คะแนน และ ทักษะการเขียน 10 คะแนน) จากตารางจะเห็นว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการสื่อสารสูงขึ้นตามลำดับ

ผู้วิจัยได้ศึกษาผลคะแนนด้านทักษะการอ่านและการเขียนในแต่ละชุดของแบบประเมินทักษะการสื่อสาร มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้านการอ่านและการเขียนในภาพรวม
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนการสอน
โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

แผนภาพที่ 8 ผลการศึกษาคะแนนด้านทักษะการอ่านและการเขียนในแต่ละชุดของแบบประเมิน
ทักษะการสื่อสาร ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัด
การเรียนการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

จากแผนภาพที่ 8 พบว่า คะแนนด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 ระหว่างการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา มีดังนี้ ด้านการอ่าน แบบประเมินครั้งที่ 1
มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 7.60$ แบบประเมินทักษะครั้งที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 7.77$ แบบประเมิน
ครั้งที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 8.29$ แบบประเมินทักษะครั้งที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 8.49$ และ
แบบประเมินทักษะครั้งที่ 5 มีคะแนนด้านการอ่านเฉลี่ยมากที่สุด $\bar{x} = 8.51$ ตามลำดับจากน้อย
ไปหามาก จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน

ด้านการเขียน แบบประเมินครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 4.97$ แบบประเมินทักษะครั้งที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 6.57$ แบบประเมินครั้งที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 7.94$ แบบประเมินทักษะครั้งที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 7.97$ และ แบบประเมินทักษะครั้งที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 8.14$) ตามลำดับจากน้อยไปหามาก จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน จากตารางจะเห็นว่านักเรียนมีคะแนนด้านทักษะการอ่านและการเขียนสูงขึ้นตามลำดับ

ตอนที่ 3 ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

ผู้วิจัยได้นำคะแนนความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ซึ่งได้มาจากการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา โดยสอบถามหลังการทดลอง แล้วนำคะแนนมาคำนวณเพื่อวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีรายละเอียดดังต่อตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

รายการ	\bar{x}	(S.D.)	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
ด้านสื่อการเรียนการสอน				
1. สื่อการเรียนการสอนช่วยให้เด็กๆ เข้าใจบทเรียนมากขึ้น	2.86	0.36	เห็นด้วยมาก	2
2. สื่อการเรียนการสอนหลากหลาย สีสันสวยงาม น่าสนใจ	2.69	0.47	เห็นด้วยมาก	3
3. สื่อการเรียนการสอนช่วยให้เด็กๆ อ่านและเขียนได้ดีขึ้น	2.91	0.37	เห็นด้วยมาก	1
รวม	2.82	0.40	เห็นด้วยมาก	2
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
4. เด็กๆมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	2.94	0.24	เห็นด้วยมาก	2
5. เด็กๆได้ฝึกการอ่านและการเขียน	2.91	0.37	เห็นด้วยมาก	3
6. เด็กๆได้เรียนรู้จากกิจกรรมหลายๆ อย่าง	3.00	0.00	เห็นด้วยมาก	1
7. กิจกรรมส่งเสริมให้เด็กๆ สนใจเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้น	2.94	0.24	เห็นด้วยมาก	2
รวม	2.95	0.21	เห็นด้วยมาก	1
ด้านการวัดผลและประเมินผล				
8. วิธีการวัดและประเมินผลเข้าใจง่าย	2.83	0.45	เห็นด้วยมาก	2
9. การวัดและประเมินผล มีหลายวิธี	2.71	0.62	เห็นด้วยมาก	3
10. การวัดและประเมินสามารถตรวจสอบผลได้	2.89	0.32	เห็นด้วยมาก	1
รวม	2.81	0.47	เห็นด้วยมาก	3
โดยภาพรวม	2.87	0.34	เห็นด้วยมาก	

จากตารางที่ 7 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 2.87$, S.D. = 0.34)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น

อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 2.95$, S.D.= 0.21) เป็นลำดับที่ 1 รองลงมา ได้แก่ ด้านสื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 2.82$, S.D.= 0.40) และด้านการวัดผลและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 2.81$, S.D. = 0.47) เป็นลำดับสุดท้าย จากการพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่า ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในทุกด้านมีค่าน้อยกว่า 1.00 แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เมื่อพิจารณาผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา เป็นรายข้อในแต่ละด้าน ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนในด้านสื่อการเรียนการสอนโดยภาพรวมทุกข้อ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 2.82$, S.D.=0.40) ตามลำดับดังนี้ สื่อการเรียนการสอนช่วยให้เด็กๆ อ่านและเขียนได้ดีขึ้น ($\bar{x} = 2.91$, S.D.= 0.37) สื่อการเรียนการสอนช่วยให้เด็กๆ เข้าใจบทเรียนมากขึ้น ($\bar{x} = 2.86$, S.D.=0.36) และสื่อการเรียนการสอนหลากหลาย สีสดใสสวยงาม น่าสนใจ ($\bar{x} = 2.69$, S.D.= 0.47) ตามลำดับ

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมทุกข้อ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 2.87$, S.D.=0.34) ตามลำดับดังนี้ เด็กๆ ได้เรียนรู้จากกิจกรรมหลายๆ อย่าง ($\bar{x} = 3.00$, S.D.= 0.00) กิจกรรมส่งเสริมให้เด็กๆ สนใจเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้น เด็กๆ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x} = 2.94$, S.D.=0.24) และ เด็กๆ ได้ฝึกการอ่านและการเขียน ($\bar{x} = 2.91$, S.D.= 0.37) ตามลำดับ

ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนในด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมทุกข้อ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 2.87$, S.D.= 0.34) ตามลำดับดังนี้ การวัดและประเมินสามารถตรวจสอบได้ ($\bar{x} = 2.89$, S.D.=0.32) การวัดและประเมินผลมีหลายวิธี ($\bar{x} = 2.83$, S.D.=0.45) วิธีการวัดและประเมินผลเข้าใจง่าย ($\bar{x} = 2.71$, S.D.=0.62) ตามลำดับ

ผลกาวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถามความคิดเห็นปลายเปิด พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ มีค่าความถี่ในการแสดงความเห็น ดังนี้ ด้านความรู้สึกลเมือได้เรียนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา นักเรียนรู้สึกมีความสุข คิดเป็นร้อยละ 80.00 และนักเรียนรู้สึกสนใจวิชาภาษาไทยมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 20.00

ด้านกิจกรรมที่นักเรียนชอบในการสอนด้วยวิธีสมดุภาษา กิจกรรมด้านการอ่าน อาทิเช่น อ่านหนังสือ การอ่านสมุดนิทาน คิดเป็นร้อยละ 51.43 รองลงมาคือ กิจกรรมด้านการเขียน เช่น เขียนตามคำบอก คิดเป็นร้อยละ 20.00 กิจกรรมประกอบจังหวะ เช่น เคาะแก้ว คิดเป็นร้อยละ 17.14 และ กิจกรรมเกมการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.00

ด้านกิจกรรมที่ต้องการให้เพิ่มเติม คือ เพิ่มเติมกิจกรรมด้านการอ่าน เช่น การอ่านหนังสือ นิทาน และการเพิ่มเติมเนื้อเรื่องในสมุดนิทาน คิดเป็นร้อยละ 65.71 เพิ่มเติมกิจกรรมด้านการเขียน เช่น การเขียนตามคำบอก การคัดลายมือ คิดเป็นร้อยละ 20.00 และ เพิ่มเติมกิจกรรมใบงานที่สามารถระบายสีเพิ่มเติมได้ คิดเป็นร้อยละ 14.29

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แผนการวิจัยแบบ One – Group Pretest – Posttest Design มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา 2) เพื่อศึกษาทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มโรงเรียนบ้านไร่ที่ 5 จำนวน 9 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดทัพหมั่น โรงเรียนวัดทัพคล้าย โรงเรียนวัดทัพหลวง โรงเรียนบ้านใหม่หนองแก โรงเรียนบ้านห้วยบง โรงเรียนบ้านวังตอ โรงเรียนบ้านพุตอ โรงเรียนบ้านป่าอูสามัคคี โรงเรียนบ้านหน้าฝายบึงตาโพ 11 ห้องเรียน นักเรียนรวมทั้งสิ้น 150 คน กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน(Stratified Random Sampling) ชั้นที่ 1 คือ สุ่มโรงเรียนในกลุ่มบ้านไร่ที่ 5 รวมทั้งสิ้น 9 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2558 ได้แก่ โรงเรียนวัดทัพหมั่น โรงเรียนวัดทัพคล้าย โรงเรียนวัดทัพหลวง โรงเรียนบ้านใหม่หนองแก โรงเรียนบ้านห้วยบง โรงเรียนบ้านวังตอ โรงเรียนบ้านพุตอ โรงเรียนบ้านป่าอูสามัคคี โรงเรียนบ้านหน้าฝายบึงตาโพ ชั้นที่ 2 สุ่มห้องเรียน จำนวน 11 ห้องเรียน ได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนวัดทัพหมั่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 35 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย แบบประเมินทักษะการสื่อสาร และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และ t – test แบบ dependent สำหรับทักษะการสื่อสาร ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา มีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา พบว่า นักเรียนจำนวน 35 คน มีผลการเรียนรู้สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนมีผลการเรียนรู้หลังจัดการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา โดยผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ หลังการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 6.71$, S.D.= 1.25) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.43$, S.D.=1.04) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผลการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียน พบว่า ผลการเรียนรู้หลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ทักษะการสื่อสาร ด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา พบว่า นักเรียนจำนวน 35 คน ในภาพรวมทักษะการสื่อสารคะแนนมีพัฒนาการสูงขึ้นทุกครั้งตามลำดับ จากผลการประเมิน 5 ครั้ง โดยคะแนนการอ่านครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.60 การอ่านครั้งที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.77 การอ่านครั้งที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.29 การอ่านครั้งที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.51 การอ่านครั้งที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.51 โดยภาพรวม การอ่าน มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 8.13$ จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนการเขียนครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.97 การเขียนครั้งที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.57 การเขียนครั้งที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.94 การเขียนครั้งที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.97 การเขียน ครั้งที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.14 โดยภาพรวม การเขียน มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 7.12$ คะแนน สรุปด้านทักษะการสื่อสาร ครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.57 ครั้งที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.34 ครั้งที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.23 ครั้งที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.46 และครั้งที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.66 โดยภาพรวมทักษะการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 15.25$ คะแนน

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา โดยภาพรวม นักเรียนเห็นด้วยมาก ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 2.87$, S.D.= 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เป็นลำดับที่ 1 รองลงมา ได้แก่ ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล เมื่อพิจารณาผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา เป็นรายข้อ ในแต่ละด้าน พบว่า ในด้านสื่อการเรียนการสอน ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ สื่อการเรียนการสอนช่วยพัฒนาการอ่านและการเขียน สำหรับด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ เด็กๆ ได้เรียนรู้จากกิจกรรมหลายๆ อย่าง ส่วนด้านการวัดผลและประเมินผล ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ การวัดและประเมินผลโปร่งใส ยุติธรรม ตรวจสอบได้

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถามความคิดเห็นปลายเปิด พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ รู้สึกมีความสุข และรู้สึกสนใจวิชาภาษาไทยมากขึ้น สำหรับด้านกิจกรรมที่นักเรียนชอบในการสอน ด้วยวิธีสมดุลภาษา คือ กิจกรรมด้านการอ่าน เช่น การอ่านหนังสือ การอ่านสมุดนิทาน กิจกรรมด้านการเขียน เช่น การเขียนตามคำบอก กิจกรรมประกอบจังหวะ เช่น การเคาะแก้ว และ กิจกรรมเกมการศึกษา ด้านกิจกรรมที่ต้องการให้เพิ่มเติม คือ เพิ่มเติมกิจกรรมด้านการอ่าน เช่น การอ่านหนังสือนิทาน และการเพิ่มเติมเนื้อเรื่องในสมุดนิทาน เพิ่มเติมกิจกรรมด้านการเขียน เช่น การเขียนตามคำบอก การคัดลายมือ และ เพิ่มเติมกิจกรรม/ใบงานที่สามารถระบายสีเพิ่มเติมได้

อภิปรายผล

ผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสารของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา สามารถอภิปรายผลในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา พบว่า ผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การสอนแนวสมดุลภาษา พัฒนาขึ้นเพื่อใช้สำหรับพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน โดยให้ผู้เรียนได้อ่านและเขียนจากเรื่อง ที่ผู้เรียนเข้าใจและมีประสบการณ์ เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมายแล้วจึงสอนทักษะย่อย หรือการสะกดคำสอดแทรกในเรื่องที่เรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยได้มีการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด กำหนดและ

ดำเนินการการเรียนรู้ตามหลักการและวิธีการสอนแนวสมดุลภาษา โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม การอ่านและการเขียนที่หลากหลายรูปแบบทั้งการอ่านหนังสือให้ฟัง การอ่านให้เป็นนิสัยการอ่าน ร่วมกันทั้งชั้น การฝึกอ่านกลุ่มย่อย การอ่านเองตามลำพัง การอ่านหนังสือที่บ้าน การเขียนร่วมกัน การเขียนกลุ่มย่อย และการเขียนเองตามลำพัง นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้เรียนรู้ผ่าน กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งจากการอ่านหนังสือนิทาน กิจกรรมเกมการศึกษา กิจกรรมการ เคาระจังหวะ และกิจกรรมการอ่านและการเขียนอิสระ ซึ่งจากวิธีการดังกล่าวจึงส่งผลให้ผลการเรียนรู้ สูงขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ พิศเรณู รัตนพิจารณ์ (2550 : 35) กล่าวว่า ต้องใช้กลวิธีการสอน หลากรูปแบบ ตลอดจนการใช้แบบฝึกอ่านที่มีคุณภาพ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุดา แยมสรवल (2558 : 1431) การจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนเรียนเป็น กลุ่ม เปิดโอกาสให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน มีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มทำให้นักเรียน ช่วยเหลือกันในขณะเรียน ชักถามปัญหากันอย่างอิสระคนเก่งสามารถอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มได้เข้าใจ แนวคิดได้กระจ่างชัดขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (อ้างถึงใน พิศเรณู รัตน พิจารณ์ 2550 : 24) ซึ่งเสนอไว้อีกว่า การอ่านจะช่วยให้การเรียนรู้ของนักเรียนดีขึ้น เพราะกิจกรรม การเรียนต้องอาศัยทักษะการอ่านทั้งสิ้น ทางด้านอาชีพการอ่านก็ช่วยให้นำความรู้ที่ได้จากการอ่าน พัฒนาอาชีพของตนให้เจริญก้าวหน้า นอกจากนั้นการอ่านยังช่วยให้คนเกิดความคิดลึกซึ้ง และกว้างขวาง เป็นที่ยอมรับของสังคมด้วย

นอกจากนั้นการที่ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนคำศัพท์ผาผนังทุกวัน เพื่อให้นักเรียน ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนอย่างสม่ำเสมอ ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านและ เขียนคำอักษรนำได้และช่วยให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้น เนื่องจากนักเรียนได้รับการฝึกฝนอย่าง สม่ำเสมอ ส่วนในด้านการพัฒนาทักษะในการเขียนนั้น ผู้วิจัยได้นำคำศัพท์ผาผนังมาฝึกอ่านออกเสียง และสะกดคำคำให้ถูกต้อง การดำเนินการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ สุปราณี ดาราฉาย (อ้างถึงใน ภาวนา ดาวเรือง 2550 : 132) ที่กล่าวถึงการสอนเขียนสะกดคำไว้ 12 ประการ ตอนหนึ่ง ได้กล่าวว่า การสอนสะกดคำครูต้องสอนความหมายของคำด้วยเพื่อช่วยให้นักเรียนจำได้ดีขึ้น และควรฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำให้ถูกต้องชัดเจน เพื่อเขียนสะกดได้ถูกต้อง จากการดำเนินการ ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้เทคนิคการสอนแนวสมดุลภาษาเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ และ ทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กันตวรรณ มีสมสาร (2554 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวบูรณาการสมดุล ภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางภาษาของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการ ทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางภาษาของนักเรียน กลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ

งานวิจัยของ วรินทร์ โพนน้อย (2555 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย แบบสมดุภาษา แบบ GRACE Model พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยภายหลังการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ขนาดอิทธิพลสูงสุดมีค่าเท่ากับ .583 ผู้เรียนมีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยภายหลัง การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01และ ครูผู้สอนภาษาไทยมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ศรีธัญญา ทาร์ตัน(2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบการสอนแบบสมดุภาษาและวิธี สอนแบบย่ำตัวอักษรเพื่อเพิ่มความตระหนักรู้หน่วยเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า วิธีสอนแบบสมดุภาษาสามารถเพิ่มความตระหนักรู้หน่วยเสียง ภาษาอังกฤษได้สูงกว่าวิธีการสอนแบบย่ำตัวอักษรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในส่วนของ ชุติมา ฐิติกรนวัต (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านบทเรียน เล่มเล็กเสริมการอ่านวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวการสอนแบบสมดุภาษา พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านบทเรียนเล่มเล็ก เสริมการอ่าน วิชา สังคมศึกษา อยู่ในระดับดี มีคะแนนเฉลี่ย 78.52 และยังพบว่านักเรียนที่ได้รับการ สอนตามแนวสมดุภาษา มีความสามารถด้านการอ่านบทเรียนเล่มเล็กเสริมการอ่านวิชา สังคมศึกษา ภายหลังจากที่ได้รับการสอนตามแนวสมดุภาษาแตกต่างกันจากก่อนที่จะได้รับการสอนตามแนวสมดุ ภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ เพชรรัตน์ ยุรี (2558 :21) ได้ศึกษาความสามารถด้าน การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC พบว่า ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ทักษะการสื่อสาร ด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา ในภาพรวม คะแนนทักษะการสื่อสาร มีพัฒนาการสูงขึ้นทุกครั้ง ตามลำดับ จากผลการประเมิน 5 ครั้ง โดยคะแนนการอ่านครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.60 การอ่านครั้งที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.77 การอ่านครั้งที่ 3 มีคะแนน เฉลี่ยเท่ากับ 8.29 การอ่านครั้งที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.51 การอ่านครั้งที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.51 ภาพรวมการอ่าน มีคะแนนเฉลี่ย \bar{X} = 8.13 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน การเขียนครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.97 การเขียนครั้งที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.57 การเขียน ครั้งที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.94 การเขียนครั้งที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.97 การเขียนครั้งที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.14 ภาพรวมการเขียน มีคะแนนเฉลี่ย \bar{X} = 7.12คะแนน สรุปลักษณะการสื่อสาร ครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.57 ครั้งที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.34 ครั้งที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.23 ครั้งที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.46 และ

ครั้งที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.66 โดยภาพรวมทักษะการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 15.25$ คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ทักษะด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียน มีพัฒนาการที่สูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะในการอ่านและการเขียนผ่านกิจกรรม อย่างสม่ำเสมอทั้งกิจกรรมการฝึกปฏิบัติกลุ่มเล็ก กลุ่มใหญ่ และการฝึกกิจกรรมอิสระ เช่น การอ่าน และการเขียนร่วมกัน การฝึกกิจกรรมเคาะจังหวะ การร่วมกิจกรรมเกมการศึกษาเกี่ยวกับทักษะ การสื่อสาร จึงทำให้เกิดความชำนาญในการสื่อสาร การใช้ภาษาผ่านการอ่านและการเขียน สอดคล้อง กับแนวคิดของ อรประพิน กิตติเวช (2549 : 2-3) ที่กล่าวว่า การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ สื่อสาร นำไปสู่สัมฤทธิ์ผลในการสื่อสารได้ในที่สุด และ สอดคล้องกับแนวคิดของ วรณี โสมประยูร (2553 : 81) ที่กล่าวว่า ถ้าได้มีการฝึกหรือกระทำซ้ำๆ อยู่เสมอ จะทำให้สิ่งเร้าและการตอบสนอง มีความสัมพันธ์กันอย่างมั่นคงขึ้น และการเรียนรู้ก็จะคงอยู่ต่อไป เมื่อเปรียบเทียบกันพบว่า ทักษะด้านการอ่าน ($\bar{X} = 8.13$) มีพัฒนาการที่สูงกว่าทักษะด้านการเขียน ($\bar{X} = 7.12$) อยู่ 1.01 ทักษะการอ่านมีพัฒนาการ คือ นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่มีอักษรนำ บอกความหมาย ของคำเหล่านั้นได้ สามารถอ่านข้อความสั้นๆ เป็นประโยค อ่านนิทาน/เรื่องสั้น ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่าน อ่านออกเสียงชัดเจนมากขึ้น ผู้วิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น นักเรียนส่วนใหญ่จะให้ความสนใจและมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านการอ่านมากขึ้น สังเกตได้ว่า เมื่อผู้วิจัยให้นักเรียนเลือกอ่านอิสระ นักเรียนส่วนใหญ่จะหยิบสมุดนิทานซึ่งผู้วิจัยรวบรวมนิทาน เกี่ยวกับอักษรนำไว้ทั้งหมด 6 เรื่อง ขึ้นมาอ่านอยู่เสมอ เมื่อให้นักเรียนอ่านเป็นกลุ่มใหญ่ทั้งชั้นเรียน หากนักเรียนอ่านนิทานร่วมกันจบ 1 เรื่อง นักเรียนจะขออ่านร่วมกันเพิ่มอีก 1 เรื่อง อยู่เสมอ ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อนักเรียนสามารถอ่านสมุดนิทานได้อย่างคล่องแคล่วผู้วิจัยมักจะเสริมแรง ด้วยการแจ้งผลการปฏิบัติและบอกกับนักเรียนเสมอว่านักเรียนอ่านได้ดีมาก อย่างไรก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ วรณี โสมประยูร (2553 : 83) ที่กล่าวว่า การเสริมแรงทางบวก ที่เหมาะสมกับบุคคล โอกาส ความสามารถ และกระทำสม่ำเสมอหรือต่อเนื่องกันตลอดเวลา การสนองตอบสิ่งเร้าเหล่านั้นก็จะหายไปด้วยดี ผลการเรียนรู้ที่ได้รับย่อมมีประสิทธิภาพสูง ทักษะการเขียนมีพัฒนาการที่สูงขึ้นเช่นกัน คือ นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ บอก ความหมายของคำเหล่านั้นได้ สามารถเขียนข้อความสั้นๆ นำคำอักษรนำเหล่านั้นมาเขียนและเรียบ เรียงเป็นประโยคได้ถูกต้อง ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนสนใจและมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านการเขียนมากขึ้น

สังเกตได้ว่าเมื่อผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกิจกรรมเขียนร่วมกันเป็นกลุ่ม นักเรียนสามารถจำแนกและบอกเพื่อนร่วมกลุ่มได้ว่าคำใดเป็นคำอักษรนำ และสามารถบอก/เขียนคำอักษรนำได้ถูกต้อง แต่เนื่องจากการวางตำแหน่งของสระหรือวรรณยุกต์ในบางคำที่ผิดไปทำให้คะแนนเฉลี่ยของทักษะการเขียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะการอ่าน เช่น คำว่า หมู นักเรียนบางคน เขียนตำแหน่งของสระอุติด เป็นคำว่า หมู เป็นต้น ผลคะแนนทักษะการอ่านและการเขียนที่แตกต่างกันนี้นักเรียนนอกจากจะมีสาเหตุมาจากความพร้อม และความแตกต่างส่วนบุคคลของนักเรียนแล้ว นักวิจัยยังได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์พัฒนาภาษาพูดมานานเกินกว่าหมื่นปี แต่เพิ่งพัฒนาด้านภาษาเขียนเพียงประมาณ 3,000 กว่าปีเท่านั้น ด้วยเหตุนี้สมองจึงมีโปรแกรมรับรู้และพัฒนาภาษาพูดได้ง่ายโดยธรรมชาติ แต่สำหรับการพัฒนาการเขียนเราจำเป็นต้องสอนให้เด็กเกิดการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน : 17) ผู้วิจัยพบว่า ทักษะการสื่อสารนอกจากการฝึกอย่างสม่ำเสมอ การเสริมแรง การให้นักเรียนได้ฝึกทำงานร่วมกันจะช่วยกระตุ้นและสร้างบรรยากาศในการเรียนให้นักเรียนกระตือรือร้นได้มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ เพชรรัตน์ ยูรี (2558 :24) ซึ่งศึกษาเรื่อง ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC พบว่าเมื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และแสดงความคิดเห็นต่างๆขณะจัดกิจกรรมการสอนอย่างอิสระ ไม่ปิดกั้นความคิด ส่งผลให้นักเรียนไม่รู้สึกอึดอัด ผ่อนคลาย และช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วย จากที่กล่าวมาข้างต้นหากจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศ ให้การเสริมแรงทางบวก ให้กำลังใจ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลองผิดลอง จะช่วยสร้างความมั่นใจ ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกและมีความสุขกับการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยให้มีการพัฒนาการในการเขียนเพิ่มขึ้น

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแนวสมดุลงภาษา โดยเฉลี่ยรวม เห็นด้วยในระดับมาก ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก($\bar{X} = 2.87$, S.D.= 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลงภาษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เป็นลำดับที่ 1 รองลงมา ได้แก่ ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล เมื่อพิจารณาผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลงภาษา

เป็นรายข้อในแต่ละด้าน พบว่า ในด้านสื่อการเรียนการสอน ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมาก เป็นลำดับที่ 1 คือ สื่อการเรียนการสอนช่วยพัฒนาการอ่านและการเขียน สำหรับด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ เด็กๆได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่หลากหลาย ส่วนด้านการวัดผลและประเมินผล ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ การวัดและประเมินสามารถตรวจสอบได้ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นอันดับหนึ่งคือ ชอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพราะมีกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนได้ทำกิจกรรมด้านการอ่าน การเขียน ที่หลากหลายอีกทั้งยังได้มีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติกิจกรรมรวมถึงเกมการศึกษาที่ผู้วิจัยได้จัดเตรียมไว้ ทำให้บรรยากาศในการเรียนรู้เต็มไปด้วยความสนุกสนาน ไม่เครียด นักเรียนชอบเรียนด้วยเทคนิคการสอนแนวสมดุลภาษา สอดคล้องกับแนวคิดของประเชียว ชาวท่าไม้ (อ้างถึงใน ภาวนา ดาวเรือง 2550 : 137) ที่กล่าวว่า การที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นจะส่งผลทำให้เจตคติของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา หลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นครูควรนำเทคนิคการสอนแนวสมดุลภาษาไปใช้จัดการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และระดับชั้นอื่นๆต่อไป โดยสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาเรียนรู้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนสมดุลภาษา ให้เข้าใจชัดเจนก่อนนำไปใช้ และมีการนิเทศติดตาม เพื่อพัฒนาให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. จากผลการวิจัยพบว่า ทักษะการสื่อสาร ทักษะการสื่อสารของนักเรียนมีพัฒนาการที่สูงขึ้น โดยทักษะการอ่านมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าทักษะการเขียน แสดงว่าครูควรพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านการเขียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เปลี่ยนวิธีการสอนและกิจกรรมที่หลากหลาย

3. จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแนว สมดุลภาษา ด้านการวัดผลและประเมินผลนักเรียนเห็นด้วยและมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ คือ การวัดผลและประเมินผลสอดคล้องกับเรื่อง/เนื้อหาที่เรียน ซึ่งแสดงว่านักเรียนบางส่วนเห็นว่าการประเมินยังไม่ตรงกับเรื่องและเนื้อหาที่เรียน ดังนั้นครูควรพัฒนาและจัดทำเครื่องมือในการวัดผล ให้สอดคล้องและตรงกับเรื่อง/เนื้อหาที่นักเรียนศึกษามากขึ้น นอกจากนี้ความเห็นของนักเรียน ในแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า นักเรียนต้องการให้เพิ่มเติมกิจกรรมการอ่านหนังสือ/นิทาน และการเขียนตามคำบอก ครูจึงควรศึกษาและคัดเลือกหนังสือหรือนิทานเพิ่มเติมให้กับนักเรียน ในมุมสำหรับการอ่านและฝึกให้นักเรียนได้เขียนตามคำบอกอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนไปพร้อมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อประเมินผลความคงทนของทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยวิธีสมดุลภาษาอย่างต่อเนื่อง
2. ควรมีการวิจัย เพื่อค้นหาตัวแปรตามเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อพัฒนา ทักษะทางการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน
3. ควรมีการเปรียบเทียบพัฒนาการทักษะการสื่อสารทั้งด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียน ที่สอนโดยวิธีการสอนอื่นๆ เช่น การสอนแบบร่วมมือ CIRC การสอนแบบสมองเป็นฐาน การสอนแบบ 4MAT เป็นต้น

รายการอ้างอิง

หนังสือภาษาไทย

กรมวิชาการ. (2534). **หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533**. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ

_____ (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)**. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ

_____ (2546). **การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____ (2552). **หนังสือเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาษาพาที**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กัณฑ์วรรณ มีสมสาร. (2554). “การพัฒนารูปแบบการจัดการสอนภาษาโดยบูรณาการแนวสมดุล ภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1”. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กาญจนา คุณารักษ์. (2553). **พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร**. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

กุลยา ตันติผลาชีวะ . (2551). **รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : เบรน-เบส บั๊ค

กลุ่มหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้. (2557) **รายงานสรุปผลการดำเนินงาน ตามจุดเน้นการ พัฒนาผู้เรียนตามนโยบายในการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552 – 2561) ปีการศึกษา 2553 – 2556**. กรุงเทพมหานคร

โกสุม สุฉันทบุตร. (2549). **ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้สื่อวงล้อภาษาไทย**. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร

- คณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2551). **ภาษากับการสื่อสาร**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553). **การจัดการเรียนรู้แนวใหม่**. นนทบุรี : สหมิตรพรีนติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง
- ชุตินา ฐิติกรวัตติ. (2555). “การศึกษาความสามารถด้านการอ่านบทเรียนเล่มเล็กเสริมการอ่านวิชา สังคมศึกษาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนว การสอนแบบสมดุลาษา”. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม. (2556). **เอกสารประกอบรายวิชา การวัดและประเมินผล**. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ธิดา ทิพย์สุข. (2552). “การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC”. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ดวงเด่น บุญชม. (2555). “ผลการสอนแนวสมดุลาษาเพื่อฝึกทักษะภาษาไทยของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแม่ลาววิทยาคม ”. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- นิตยา ประพฤติกิจ. (2536). **การพัฒนาเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศ กรรมการฝึกหัดครู
- นิภาพร ธรรมสัจย์. (2555). “ความคิดคล่องทางภาษาของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรม ตามแนวสมดุลาษา ”. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
- บรรเทา กิตติศักดิ์. (2549). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช
- บันลือ พุกษะตะวัน. (2550). **แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช
- _____ (2543). **มิติใหม่ในการสอนอ่าน**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2554). **การพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). **การสอนอ่านเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์
- ปิยนุช คนฉลาด. (2535). **ภาษาไทยสำหรับครูประถม**. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา

พิศเรณู รัตนพิจารณ์. (2550). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านแจกลูกคำ ตามมาตราตัวสะกดไทยของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน”

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

เพชรรัตน์ ยูรี. (2558). “การศึกษาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC”. *Veridian E-Journal* ปีที่ 8, ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม 2558) : 21.

ภาวนา ดาวเรือง. (2550). “การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC”.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

มาเรียม นิลพันธุ์. (2557). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 9 นครปฐม : ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2551). *เอกสารการสอนชุดวิชา การสอนกลุ่มทักษะ 1 ภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ยุวดี โสภภาพร. (2555). “ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวสมดุภาษาเสริมด้วยแผนผังความคิดที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1”. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

รัชนก แสงขำ. (2555). “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสมดุภาษาที่มีต่อพฤติกรรมการอ่านและความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย”. การวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนอนุบาลโกรกพระ(ประชาชนูทิศ) อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2554. (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพมหานคร : ราชบัณฑิตยสถาน

โรงเรียนวัดทัพหมั่น. (2557). *เอกสารระบบสารสนเทศโรงเรียนวัดทัพหมั่น อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี*

วรรณิ โสมประยูร. (2553). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้าวิชาการ

- วรินทร์ โพนน้อย. (2555). “นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย แบบสมดุภาษาสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษา”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ศรัณญา ทารัตน์. (2556). “การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบสมดุภาษาและวิธีการสอนแบบ
ย่ำตัวอักษรเพื่อเพิ่มความตระหนักรู้หน่วยเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ศิริพร ลิ้มระการ. (2530). **อ่านเร็วอย่างเข้าใจ**. กรุงเทพมหานคร : ชินอักษรการพิมพ์
- สาคร บุญเลิศ. (2538). ภาษาไทยสำหรับครูประถมศึกษา . กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสภา
สถาบันราชภัฏ
- สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์ . (2548). **การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ** . กรุงเทพมหานคร :
บริษัท บุค พอยท์
- สุดา แยมสรวล. (2558). “ผลการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบเรียนร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด
สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความสามารถด้านการอ่านต่างกัน”. **Veridian
E-Journal** (พฤษภาคม – สิงหาคม 2558)
- สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์.(2550). **ทักษะการอ่าน คิควิเคราะห์ และเขียน** .นนทบุรี : ซีซี นอลลิคัจฉิงค์
- สมพร แผงพิพัฒน์. (2547). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น** . กรุงเทพมหานคร :
โอเดียนสโตร์
- สมยศ ชิดมมงคล. (2549). **นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร :
ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- แสนประเสริฐ ปานเนียม. (2552). “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของ
นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่สอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC กับวิธีสอน
แบบปกติ”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). **การส่งเสริมศักยภาพทางภาษาและการรู้
หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย** . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่ง
ประเทศไทย
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2. (2556). รายงานผล Tripple A.
อุทัยธานี

อรประพิณ กิตติเวช. (2549). **ภาษาเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพมหานคร : คณะกรรมการวิชาภาษาไทย
เพื่อการสื่อสาร ศูนย์วิชาบูรณาการ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อัญชลี แจ่มเจริญ. (2526). **ศึกษา 131 หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์**.
กรุงเทพมหานคร : เฉลิมชัยการพิมพ์

อารี สันทรวี. (2550). **ทฤษฎีการเรียนรู้ของสมองสำหรับพ่อแม่ ครู และผู้บริหาร**
กรุงเทพมหานคร : เบรน-เบส บุ๊คส์

_____ (2550). **สอนภาษาไทยแนวสมดุภาษา**. กรุงเทพมหานคร : สมาคมเพื่อการศึกษาเด็ก

อารี สันทรวี. (2551). **รวมนวัตกรรมทฤษฎีการศึกษาปฐมวัยสู่การประยุกต์ใช้ในห้องเรียน**
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สาราเด็ก

อัจฉรา ชิวพันธ์. (2546). **ศิลปะการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร :
เป็นพับลิชชิง

หนังสือภาษาต่างประเทศ

Anderson,R.C. (1972). **Theoretical Model and Process of Reading**. Delaware :
International Reading Association

Reif, Sandra F. (2007). "How to reach and teach all children through balanced
literacy : user-frienly Strategies,tools, activities, and ready-to-use
materials. San Fracciesco : Jossey-Boss Awiley Imprint

Williams,Eddie. (1993). **Reading in the language classroom**. London : Mcmilan
Publishers

เว็บไซต์ภาษาไทย

สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพของเยาวชน (สสค.), **ดัชนีชี้วัดความสามารถในการ
แข่งขัน : ไอเอ็มดี (IMD) ปี 2014**, เข้าถึงเมื่อ 22 สิงหาคม 2558, เข้าถึงได้จาก
<http://www.qlf.or.th>>Home>Contents

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

.....

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม
 วุฒิปริญญาการศึกษา ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ตำแหน่ง รองคณบดี บัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัยมหาวิทยาลัยศิลปากร
 ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวรรณ วัฒนพัฒน์วรชัย
 วุฒิปริญญาการศึกษา ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
 ภาควิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร
3. นางดวงรัตน์ อินทรีย์
 วุฒิปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขา วัสดุและประเมินผล
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์
 ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายวิชาการระดับ ประถมศึกษา
 โรงเรียนวัดทัพหมั่น อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี
 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

บันทึกข้อความ

ผ่านราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่ ศธ 0520.107(นฐ)/ 6964

โทร.034-218788 ต่อ 11-12
วันที่ 7 พฤศจิกายน 2558

เรื่อง ขอมติเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย

ด้วย นางสาววิภาพร คุปติเกษม รหัสประจำตัว 50220321 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชา หลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา
ผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุล
ภาษา "

มีความประสงค์ ขอลเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบ
การทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ตรวจ
คุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์นี้ จักขอบพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ โพธิ์พิศศิริธรรม)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่ ศธ 0520.107(นฐ)/ 6965

โทร.034-218788 ต่อ 11-12
วันที่ 7 พฤศจิกายน 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม

ด้วย นางสาววิภาพร คุปต์เกษม รหัสประจำตัว 56253321 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชา หลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา
ผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมคูล
ภาษา "

มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบ
การทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ตรวจ
คุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศษ 0520.107(นฐ)/ 6966

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

7 พฤศจิกายน 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางดวงรัตน์ อินทรีย์

ด้วย นางสาววิภากร คุปติเกษม รหัสประจำตัว 56253321 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชา หลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนา
ผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุล
ภาษา"

มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบ
การทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ตรวจ
คุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ ดังกอปรพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.034-218788 ต่อ 11-12

ที่ ศธ 0520.107(นฐ) 7685

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

14 ธันวาคม 2558

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดทัพหมั่น

ด้วย นางสาววิภาพร คูบดีเกษม รหัสประจำตัว 56253321 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชา หลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา
ผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมคูล
ภาษา "

มีความประสงค์ จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 35 คน ภาค
เรียนที่ 2 ประจการศึกษา 2558 เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้
นักศึกษาดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไรยศ โพธิ์ทอง)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218788 ต่อ 11-12

ที่ ศธ 0520.107(นฐ)/ 525

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

25 มกราคม 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดทัพพั่น

ด้วย นางสาววิภากร คุปศิริเกษม รหัสประจำตัว 56255521 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา
สาขาวิชา หลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาผล
การเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวผสมผสาน "

มีความประสงค์ จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 เพื่อประกอบการทำ
วิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้งนักเรียน
ทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ข้าพเจ้าดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ โพธิ์ชัยธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.034-218788 ต่อ 11-12

ภาคผนวก ข

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา
 - ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้
 - ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
 - ความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (k)
3. แบบประเมินทักษะการสื่อสาร
 - ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
4. แบบสอบถามความคิดเห็น
 - ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตารางที่ 8 ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอน
แนวสมดุลภาษา แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายการ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ผลค่าดัชนี ความ สอดคล้อง IOC	แปลความ
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1					
1. มาตรฐานการเรียนรู้					
1.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญและสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2. สาระสำคัญ					
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
3. จุดประสงค์การเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4. สาระการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดผลและ ประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5. กิจกรรมการเรียนรู้					
5.1 ชั้นสร้างความสนใจ					
5.1.1 กิจกรรมสร้างความสนใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนเหมาะสมและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5.1.2 มีกิจกรรมสร้างความสนใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนที่หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ตารางที่ 8 ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอน
แนวสมดุลภาษา แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลค่าดัชนี ความ สอดคล้อง IOC	แปลความ
	1	2	3		
<u>5.2</u> <u>ขั้นฝึกกิจกรรมการเรียนการสอน</u>					
5.2.1 นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรม ครอบคลุมทั้งกิจกรรมกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และ กิจกรรมอิสระ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5.2.2 การดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอน ครอบคลุมสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
<u>5.3</u> <u>ขั้นสรุปความรู้</u>					
5.3.1 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำเสนอ ผลงานของตนเอง	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5.3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ ด้วยวิธีการ/กิจกรรมที่หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6. <u>สื่อการจัดการเรียนรู้</u>					
6.1 มีการเรียงลำดับสื่อที่ใช้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6.2 มีการกำหนดสื่อการสอนที่ชัดเจน นำไปสู่การจัดเตรียมที่ง่ายและสะดวก	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6.3 สื่อการสอนสอดคล้อง เหมาะสมกับ กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
7. <u>การวัดผลและประเมินผล</u>					
7.1 เครื่องมือที่ใช้วัดผลประเมินผล มีความ ชัดเจน สามารถนำไปใช้ได้สะดวก	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
7.2 มีการวัดผลประเมินผลด้วยวิธีการที่ หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ตารางที่ 9 ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอน
แนวสมดุลภาษา แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รายการ	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลค่าดัชนี ความ สอดคล้อง IOC	แปลความ
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2					
1. มาตรฐานการเรียนรู้					
1.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญและสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2. สาระสำคัญ					
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
3. จุดประสงค์การเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4. สาระการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดผลและ ประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5. กิจกรรมการเรียนรู้					
5.1 ชั้นสร้างความสนใจ					
5.1.1 กิจกรรมสร้างความสนใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนเหมาะสมและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5.1.2 มีกิจกรรมสร้างความสนใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนที่หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ตารางที่ 9 ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอน
แนวสมดุลภาษา แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลค่าดัชนี ความ สอดคล้อง IOC	แปลความ
	1	2	3		
<u>5.2 ชั้นฝึกกิจกรรมการเรียนการสอน</u>					
5.2.1 นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรม ครอบคลุมทั้งกิจกรรมกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และ กิจกรรมอิสระ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5.2.2 การดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอน ครอบคลุมสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
<u>5.3 ชั้นสรุปความรู้</u>					
5.3.1 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำเสนอ ผลงานของตนเอง	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5.3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ ด้วยวิธีการ/กิจกรรมที่หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6. สื่อการจัดการเรียนรู้					
6.1 มีการเรียงลำดับสื่อที่ใช้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6.2 มีการกำหนดสื่อการสอนที่ชัดเจน นำไปสู่การจัดเตรียมที่ง่ายและสะดวก	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6.3 สื่อการสอนสอดคล้อง เหมาะสมกับ กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
7. การวัดผลและประเมินผล					
7.1 เครื่องมือที่ใช้วัดผลประเมินผล มีความ ชัดเจน สามารถนำไปใช้ได้สะดวก	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
7.2 มีการวัดผลประเมินผลด้วยวิธีการที่ หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ตารางที่ 10 ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอน
แนวสมดุลภาษา แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

รายการ	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลค่าดัชนี ความ สอดคล้อง IOC	แปลความ
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3					
1. มาตรฐานการเรียนรู้					
1.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญและสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2. สาระสำคัญ					
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
3. จุดประสงค์การเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4. สาระการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดผลและ ประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5. กิจกรรมการเรียนรู้					
5.1 ชั้นสร้างความสนใจ					
5.1.1 กิจกรรมสร้างความสนใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนเหมาะสมและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5.1.2 มีกิจกรรมสร้างความสนใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนที่หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ตารางที่ 10 ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอน
แนวสมดุลภาษา แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลค่าดัชนี ความ สอดคล้อง IOC	แปลความ
	1	2	3		
<u>5.2 ชั้นฝึกกิจกรรมการเรียนการสอน</u>					
5.2.1 นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรม ครอบคลุมทั้งกิจกรรมกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และ กิจกรรมอิสระ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5.2.2 การดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอน ครอบคลุมสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
<u>5.3 ชั้นสรุปความรู้</u>					
5.3.1 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำเสนอ ผลงานของตนเอง	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5.3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ ด้วยวิธีการ/กิจกรรมที่หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6. สื่อการจัดการเรียนรู้					
6.1 มีการเรียงลำดับสื่อที่ใช้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6.2 มีการกำหนดสื่อการสอนที่ชัดเจน นำไปสู่การจัดเตรียมที่ง่ายและสะดวก	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6.3 สื่อการสอนสอดคล้อง เหมาะสมกับ กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
7. การวัดผลและประเมินผล					
7.1 เครื่องมือที่ใช้วัดผลประเมินผล มีความ ชัดเจน สามารถนำไปใช้ได้สะดวก	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
7.2 มีการวัดผลประเมินผลด้วยวิธีการที่ หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ตารางที่ 11 ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอน
แนวสมดุลภาษา แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รายการ	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลค่าดัชนี ความ สอดคล้อง IOC	แปลความ
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4					
1. มาตรฐานการเรียนรู้					
1.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญและสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2. สาระสำคัญ					
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
3. จุดประสงค์การเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4. สาระการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดผลและ ประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5. กิจกรรมการเรียนรู้					
5.1 ชั้นสร้างความสนใจ					
5.1.1 กิจกรรมสร้างความสนใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนเหมาะสมและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5.1.2 มีกิจกรรมสร้างความสนใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนที่หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ตารางที่ 11 ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอน
แนวสมดุลภาษา แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลค่าดัชนี ความ สอดคล้อง IOC	แปลความ
	1	2	3		
<u>5.2</u> <u>ขั้นฝึกกิจกรรมการเรียนการสอน</u>					
5.2.1 นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรม ครอบคลุมทั้งกิจกรรมกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และ กิจกรรมอิสระ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5.2.2 การดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอน ครอบคลุมสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
<u>5.3</u> <u>ขั้นสรุปความรู้</u>					
5.3.1 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำเสนอ ผลงานของตนเอง	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5.3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ ด้วยวิธีการ/กิจกรรมที่หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6. <u>สื่อการจัดการเรียนรู้</u>					
6.1 มีการเรียงลำดับสื่อที่ใช้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6.2 มีการกำหนดสื่อการสอนที่ชัดเจน นำไปสู่การจัดเตรียมที่ง่ายและสะดวก	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6.3 สื่อการสอนสอดคล้อง เหมาะสมกับ กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
7. <u>การวัดผลและประเมินผล</u>					
7.1 เครื่องมือที่ใช้วัดผลประเมินผล มีความ ชัดเจน สามารถนำไปใช้ได้สะดวก	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
7.2 มีการวัดผลประเมินผลด้วยวิธีการที่ หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ตารางที่ 12 ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอน
แนวสมดุลภาษา แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

รายการ	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลค่าดัชนี ความ สอดคล้อง IOC	แปลความ
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5					
1. มาตรฐานการเรียนรู้					
1.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญและสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2. สาระสำคัญ					
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
3. จุดประสงค์การเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4. สาระการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดผลและ ประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5. กิจกรรมการเรียนรู้					
5.1 ชั้นสร้างความสนใจ					
5.1.1 กิจกรรมสร้างความสนใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนเหมาะสมและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5.1.2 มีกิจกรรมสร้างความสนใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนที่หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ตารางที่ 12 ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอน
แนวสมดุลภาษา แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลค่าดัชนี ความ สอดคล้อง IOC	แปลความ
	1	2	3		
<u>5.2 ชั้นฝึกกิจกรรมการเรียนการสอน</u>					
5.2.1 นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรม ครอบคลุมทั้งกิจกรรมกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และ กิจกรรมอิสระ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5.2.2 การดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอน ครอบคลุมสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
<u>5.3 ชั้นสรุปความรู้</u>					
5.3.1 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำเสนอ ผลงานของตนเอง	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5.3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ ด้วยวิธีการ/กิจกรรมที่หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6. สื่อการจัดการเรียนรู้					
6.1 มีการเรียงลำดับสื่อที่ใช้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6.2 มีการกำหนดสื่อการสอนที่ชัดเจน นำไปสู่การจัดเตรียมที่ง่ายและสะดวก	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6.3 สื่อการสอนสอดคล้อง เหมาะสมกับ กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
7. การวัดผลและประเมินผล					
7.1 เครื่องมือที่ใช้วัดผลประเมินผล มีความ ชัดเจน สามารถนำไปใช้ได้สะดวก	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
7.2 มีการวัดผลประเมินผลด้วยวิธีการที่ หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ตารางที่ 13 ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอน
แนวสมดุลภาษา แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

รายการ	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลค่าดัชนี ความ สอดคล้อง IOC	แปลความ
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6					
1. มาตรฐานการเรียนรู้					
1.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญและสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2. สาระสำคัญ					
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
3. จุดประสงค์การเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4. สาระการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดผลและ ประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5. กิจกรรมการเรียนรู้					
5.1 ชั้นสร้างความสนใจ					
5.1.1 กิจกรรมสร้างความสนใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนเหมาะสมและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5.1.2 มีกิจกรรมสร้างความสนใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนที่หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ตารางที่ 13 ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอน
แนวสมดุลภาษา แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลค่าดัชนี ความ สอดคล้อง IOC	แปลความ
	1	2	3		
<u>5.2 ชั้นฝึกกิจกรรมการเรียนการสอน</u>					
5.2.1 นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรม ครอบคลุมทั้งกิจกรรมกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และ กิจกรรมอิสระ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5.2.2 การดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอน ครอบคลุมสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนโดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
<u>5.3 ชั้นสรุปความรู้</u>					
5.3.1 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำเสนอ ผลงานของตนเอง	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5.3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ ด้วยวิธีการ/กิจกรรมที่หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6. สื่อการจัดการเรียนรู้					
6.1 มีการเรียงลำดับสื่อที่ใช้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6.2 มีการกำหนดสื่อการสอนที่ชัดเจน นำไปสู่การจัดเตรียมที่ง่ายและสะดวก	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6.3 สื่อการสอนสอดคล้อง เหมาะสมกับ กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
7. การวัดผลและประเมินผล					
7.1 เครื่องมือที่ใช้วัดผลประเมินผล มีความ ชัดเจน สามารถนำไปใช้ได้สะดวก	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
7.2 มีการวัดผลประเมินผลด้วยวิธีการที่ หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ตารางที่ 14 ผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้
เรื่อง อักษรนำ โดยใช้การสนทนาผสมตุลภาษา

ข้อที่	ประเภท	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนี ความสอดคล้อง IOC	แปลผล
		1	2	3		
1	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
3	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
7	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
8	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
9	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
10	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
11	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
12	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
13	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
14	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
15	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
16	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
17	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
18	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
19	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
20	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ตารางที่ 15 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้
โดยใช้การสนทนาผสมคุณภาษา

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.086	0.29	11	0.54	0.21
2	0.93	0.00	12	0.86	0.14
3	0.68	- 0.07	13	0.68	0.64
4	0.79	0.00	14	0.43	0.57
5	0.50	0.71	15	0.57	0.14
6	0.57	0.00	16	0.96	0.07
7	0.68	0.07	17	0.57	0.71
8	0.71	0.29	18	0.79	0.43
9	0.57	0.43	19	0.86	0.29
10	0.54	0.50	20	0.86	0.29

- หมายเหตุ : 1. ข้อสอบข้อที่ มีค่า p น้อยกว่า 0.2 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ยาก และมากกว่า 0.8 ถือเป็นข้อสอบที่ง่าย
2. ข้อสอบข้อที่ มีค่า r น้อยกว่า 0.2 เป็นข้อสอบที่ไม่มีค่าอำนาจจำแนก
3. เนื่องจากจำนวนข้อสอบมีเกินจำนวนที่ต้องการจึงตัดออกได้แก่ข้อที่ 1, 2, 3, 5, 12, 13, 14, 16, 19
และ 20
4. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของแบบทดสอบโดยใช้วิธีการ
คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) จากสูตร KR-20 จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้
เกณฑ์
ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.72

ตารางที่ 16 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินทักษะการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ชุดที่ 1

รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	1	2	3		
ชุดที่ 1					
1. แบบประเมิน สอดคล้องกับมาตรฐานและ ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1.00
2. แบบประเมิน สอดคล้องกับสาระสำคัญและ สาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
3. แบบประเมินมีความ เหมาะสมกับพัฒนาการและวัย ของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00
4. แบบประเมินมีความ สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะ การอ่านและการเขียน	+1	+1	+1	3	1.00
5. แบบประเมิน สอดคล้องกับเกณฑ์การวัดผล ประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00

ตารางที่ 17 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินทักษะการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ชุดที่ 2

รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	1	2	3		
ชุดที่ 2					
1. แบบประเมิน สอดคล้องกับมาตรฐานและ ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1.00
2. แบบประเมิน สอดคล้องกับสาระสำคัญและ สาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
3. แบบประเมินมีความ เหมาะสมกับพัฒนาการและวัย ของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00
4. แบบประเมินมีความ สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะ การอ่านและการเขียน	+1	+1	+1	3	1.00
5. แบบประเมิน สอดคล้องกับเกณฑ์การวัดผล ประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00

ตารางที่ 18 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินทักษะการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ชุดที่ 3

รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	1	2	3		
ชุดที่ 3					
1. แบบประเมิน สอดคล้องกับมาตรฐานและ ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1.00
2. แบบประเมิน สอดคล้องกับสาระสำคัญและ สาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
3. แบบประเมินมีความ เหมาะสมกับพัฒนาการและวัย ของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00
4. แบบประเมินมีความ สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะ การอ่านและการเขียน	+1	+1	+1	3	1.00
5. แบบประเมิน สอดคล้องกับเกณฑ์การวัดผล ประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00

ตารางที่ 19 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินทักษะการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ชุดที่ 4

รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	1	2	3		
ชุดที่ 4					
1. แบบประเมิน สอดคล้องกับมาตรฐานและ ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1.00
2. แบบประเมิน สอดคล้องกับสาระสำคัญและ สาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
3. แบบประเมินมีความ เหมาะสมกับพัฒนาการและวัย ของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00
4. แบบประเมินมีความ สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะ การอ่านและการเขียน	+1	+1	+1	3	1.00
5. แบบประเมิน สอดคล้องกับเกณฑ์การวัดผล ประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00

ตารางที่ 20 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินทักษะการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ชุดที่ 5

รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	1	2	3		
ชุดที่ 5					
1. แบบประเมิน สอดคล้องกับมาตรฐานและ ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1.00
2. แบบประเมิน สอดคล้องกับสาระสำคัญและ สาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
3. แบบประเมินมีความ เหมาะสมกับพัฒนาการและวัย ของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00
4. แบบประเมินมีความ สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะ การอ่านและการเขียน	+1	+1	+1	3	1.00
5. แบบประเมิน สอดคล้องกับเกณฑ์การวัดผล ประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00

ตารางที่ 21 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC
	1	2	3		
ตอนที่ 1					
ด้านสื่อการเรียนการสอน					
1. สื่อการเรียนการสอนตรงช่วยให้เด็กๆ เข้าใจ บทเรียนมากขึ้น	+1	-1	+1	1	0.33
2. สื่อการเรียนการสอนหลากหลาย สี สันสวยงาม น่าสนใจ	+1	-1	+1	1	0.33
3. สื่อการเรียนการสอนช่วยให้เด็กๆ อ่านและ เขียนได้ดีขึ้น	+1	-1	+1	1	0.33
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
4. เด็กๆมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
5. เด็กๆได้ฝึกการอ่านและการเขียน	+1	+1	+1	3	1.00
6. เด็กๆได้เรียนรู้จากกิจกรรมหลายๆ อย่าง	+1	+1	+1	3	1.00
7. กิจกรรมส่งเสริมให้เด็กๆ สนใจเรียนวิชา ภาษาไทยมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00
ด้านการวัดผลและประเมินผล					
8. วิธีการวัดและประเมินผลเข้าใจง่าย	+1	-1	+1	1	0.33
9. การวัดและประเมินผล มีหลายวิธี	+1	-1	+1	1	0.33
10. การวัดและประเมินผลสามารถ ตรวจสอบได้	+1	-1	+1	1	0.33
ตอนที่ 2					
1. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการสอนด้วยวิธีนี้	+1	+1	+1	3	1.00
2. นักเรียนชอบกิจกรรมใดในการสอนด้วยวิธีนี้	+1	+1	+1	3	1.00
3. นักเรียนอยากให้ครูเพิ่มเติม/เนื้อหา กิจกรรมใด อีกบ้าง	+1	+1	+1	3	1.00

ภาคผนวก ค

การปรับปรุงแก้ไขข้อมูล

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตารางที่ 22 รายการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ

รายการปรับปรุงแบบทดสอบ

ข้อ	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไขปรับปรุง
10	<p>คำใดเติมวรรณยุกต์ ุ แล้วมี ความหมาย ก. อยา ข. อยาก ค. ยาก เฉลย ก ประเภทความรู้ ความจำ</p>	<p>คำใดเติมวรรณยุกต์ - แล้วมีความหมาย ก. อยา ข. อยาก ค. ยาก เฉลย ก ประเภท ความเข้าใจ</p>
12	<p>คำใดใช้วรรณยุกต์ถูกต้อง ก. อย่า ข. อยาก ค. อย่าง เฉลย ค ประเภท การวิเคราะห์</p>	<p>คำใดใช้วรรณยุกต์ถูกต้อง ก. อย่า ข. อยาก ค. อย่าง เฉลย ค ประเภท ความเข้าใจ</p>
13	<p>คำในอ่านถูกต้อง ก. อุ่น อ่านว่า อา - หุ่น ข. ฝรั่ง อ่านว่า ฝะ - หรั่ง ค. ขนุน อ่านว่า ขะ - หนุน เฉลย ข ประเภท การวิเคราะห์</p>	<p>คำในอ่านถูกต้อง ก. อุ่น อ่านว่า อา - หุ่น ข. ฝรั่ง อ่านว่า ฝะ - หรั่ง ค. ขนุน อ่านว่า ขะ - หนุน เฉลย ข ประเภท การวิเคราะห์</p>

รายการปรับปรุงแบบสอบถามความคิดเห็น

ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไขปรับปรุง
ด้านสื่อการเรียนการสอน	
1. สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา/ เรื่องที่เรียน	1. สื่อการเรียนการสอนช่วยให้เด็กๆ เข้าใจบทเรียนมากขึ้น
2. สื่อการเรียนการสอนหลากหลาย กระตุ้น ความสนใจ	2. สื่อการเรียนการสอนหลากหลาย สีสันสวยงาม น่าสนใจ
3. สื่อการเรียนการสอนช่วยพัฒนาทักษะการ อ่านและการเขียน	3. สื่อการเรียนการสอนช่วยให้เด็กๆ อ่านและเขียนได้ดีขึ้น
ด้านการวัดผลและประเมินผล	
1. มีวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย	1. วิธีการวัดและประเมินผลเข้าใจง่าย
2. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ เนื้อหา/เรื่องที่เรียน	2. การวัดและประเมินผล มีหลายวิธี
3. การวัดและประเมินผลโปร่งใส ยุติธรรม ตรวจสอบได้	3. การวัดและประเมินสามารถตรวจสอบ ผลได้

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา
2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้
3. แบบประเมินทักษะการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา
4. แบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ ยุกสุคำ อักษรนำจำขึ้นใจ

เวลา ๓๐ ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ย่อย อักษรนำคืออะไร เวลา ๕ ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาววิภาพร คุปติเกษม โรงเรียนวัดทัพหมั่น อำเภอบ้านไร่ สพป.อุทัยธานี เขต ๒

๑. มาตรฐานการเรียนรู้

ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน
ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

ท ๒.๑ กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน
เรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี
ประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ท ๒.๑ ป.๑/๒ เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ

ท ๒.๑ ป.๑/๓ มีมารยาทในการเขียน

ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา
และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

๒. สารสำคัญ

อักษรนำ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัว เมื่อประสมกับสระและตัวสะกดแล้วจะออกเสียงเป็น ๓ แบบ ดังนี้

๑. คำที่มีมี อ นำ ย มี ๔ คำ คือ อย่า อยู่ อย่าง อยาก
๒. คำที่มี ห นำ เช่น หนา หมี หวาน เป็นต้น
๓. คำที่ออกเสียงสองพยางค์ เช่น สบาย ตลาด สบู่ เป็นต้น

๓. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
๒. ความสามารถในการคิด

๔. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ใฝ่เรียนรู้
๒. มุ่งมั่นในการทำงาน
๓. รักความเป็นไทย

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนสามารถอ่านคำที่มีอักษรนำได้
๒. นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีอักษรนำได้

๖. สารการเรียนรู้

๑. ลักษณะของอักษรนำ
๒. การอ่านออกเสียงคำที่มีอักษรนำ
๓. การเขียนสะกดคำ คำที่มีอักษรนำ

๗. ชิ้นงาน / หลักฐานร่องรอยแสดงความรู้

๑. แผนผังความคิด คำที่มีอักษรนำ จากแถบประโยค “พี่ ชาย หนู ชอบ กิน ขนม ทองหยอด”
๒. บัตรคำศัพท์ฝาผนัง
๓. แผนผังความคิด คำที่มีอักษรนำ จากหนังสือเรียน ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

๑. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง อักษรนำ

ขั้นสร้างความสนใจ

๒. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นเก่ง ปานกลาง อ่อน จำนวน ๕ กลุ่ม กลุ่มละ เท่าๆกัน

๓. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์และอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมในการเรียนแนวสมดุลภาษา ให้กับนักเรียนดังนี้

ครูต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสาร (การอ่านและการเขียน) โดยนำการสอน แนวสมดุลภาษามาใช้ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม ต่อไปนี้

- การอ่านให้ฟัง
- การอ่านในใจ
- การอ่าน การเขียนร่วมกัน
- การอ่าน การเขียนกลุ่มย่อย
- การอ่าน การเขียนตามลำพัง
- การอ่านนอกเวลา

๔. นักเรียนฟังนิทาน เรื่อง ช่วยกันปลูกผัก และตอบคำถามร่วมกัน

๕. นักเรียนดูคลิปวิดีโอการ์ตูนอักษรนำ

๖. นักเรียนร่วมกันร้องเพลงอักษรนำ โดยฝักร้องตามครูที่ละท่อนจากแผนผังเพลง “อักษรนำ”

เพลง อักษรนำ

คำร้อง ปิตินันท์ สุทธิสาร ทำนอง ลอยกระทง

อักษรนำจำไว้ ห นั้นง ก็นำได้

อีกตัว อ นั้นไซ้ร้อ อย่า อยู่ อย่าง อยาก คือ อ นำ ย

ดู ดู ให้ดี (ซ้ำ) ดูให้ดี คำไหน อ นำ ย อ่านเพียงพยางค์เดียว

หนา หมี่ หนี่ หนู จำจติ ถ้า ห นำ อ่านพยางค์เดียว (ซ้ำ)

พยัญชนะอ้างอิง

ดู

ขยัน ถนอม ไฉน จำจติ

อักษรนำจำเอาไว้

ในคำไทยมีหลายอย่าง

ต่างมาร่วมใช้สระเดียวกัน

ดู ดู ให้ดี (ซ้ำ) ดูให้ดี คำนั้น เมื่อมารวมกันอ่านเป็นสองพยางค์

มีเสียง อะ พยางค์หน้าเสมอ (ซ้ำ)

ขั้นฝึกกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

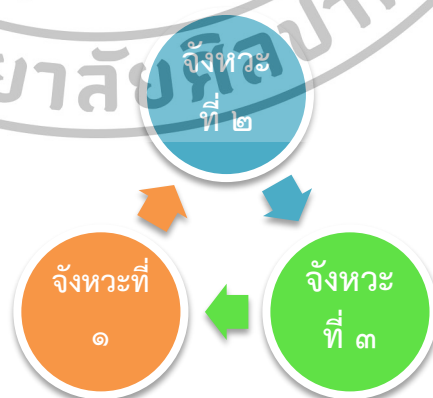
๗. ครูให้ความรู้เกี่ยวกับอักษรนำ ดังนี้ อักษรนำ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัว เมื่อประสมกับสระและตัวสะกดแล้วจะออกเสียงเป็น ๓ แบบ คือ

- คำที่มีมี อ นำ ย มี ๔ คำ คือ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

- คำที่มี ห นำ เช่น หนา หมี่ หวาน เป็นต้น

- คำที่ออกเสียงสองพยางค์ เช่น สบาย ตลาด สบู่ เป็นต้น

๘. นักเรียนทุกคนอ่านแผนผังเพลงอักษรนำ อีกครั้ง พร้อมกับเคาะแก้วประกอบจังหวะ

๙. นักเรียนทุกคนฝึกอ่านคำ จากแบบฝึกอ่านอักษรนำ โดยชี้ตามคำที่อ่านให้ถูกต้อง

๑๐. นักเรียนร่วมกิจกรรม “ไม่ ตบ โຕ้ะ” โดยครูอ่านบัตรคำที่เตรียมไว้ หากเป็นคำ
อักษรนำให้นักเรียนทุกคนปรบมือ ๑ ครั้ง หาก **ไม่ใช่** ให้นักเรียนตบมือบนโຕ้ะ
เรียน ๑ ครั้ง

(บัตรคำที่เป็นอักษรนำ เมื่อครูอ่านแล้วจะนำไปใส่ไว้ในกระเป๋าผนัง)

๑๑. นักเรียนอ่านสะกดคำที่มีอักษรนำ ในกระเป๋าผนังพร้อมๆกัน

๑๒. นักเรียนแต่ละกลุ่ม ร่วมกิจกรรม หาคำอักษรนำ จาก แถบประโยค “พี่ ชาย
หนู ชอบ กิน ขนม ทอง หยอด” โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำพยัญชนะ สระ
ตัวสะกดจากแถบประโยค “พี่ ชาย หนู ชอบ กิน ขนม ทอง หยอด” มาสลับ
ตำแหน่ง เรียงใหม่ สร้างสรรค์เป็นคำอักษรนำที่มีความหมาย ให้ได้จำนวนคำ
มากที่สุด ภายในเวลาที่กำหนด (๑๐ นาที)
ตัวอย่าง “พี่ ชาย หนู ชอบ กิน ขนม ทอง หยอด”
สามารถนำมาเขียนใหม่เป็นคำที่มีอักษรนำคำอื่นๆที่มีความหมาย ได้ดังนี้ หยาม
หยาง หนี หมี่ หมู อย่า อย่าง ทยอย ฯลฯ

๑๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน กลุ่มใดสามารถเขียน
และอ่านคำที่มีอักษรนำได้ถูกต้องมากที่สุดจะได้รับดาวคะแนนเพิ่มคำละ
๑ คะแนน

๑๔. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันออกแบบบัตรภาพคำที่มีอักษรนำ โดยร่วมกันเขียน
คำที่มีอักษรนำและวาดภาพประกอบตกแต่งให้สวยงาม กลุ่มละ ๒ บัตรภาพ
นำผลงานเสนอหน้าชั้นเรียน

๑๕. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบผลงานของเพื่อนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม พร้อมทำ
กิจกรรม “ถูกใจ ให้ดาว” โดยแต่ละกลุ่มจะมีดาวคะแนนกลุ่มละ ๕ ดวงให้
นักเรียนในแต่ละกลุ่มตกลงกันว่าจะให้ดาวคะแนนกลุ่มใดที่มีผลงานถูกใจ
สมาชิกที่สุด (ข้อตกลงคือ สามารถให้ดาวคะแนนได้ทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มของ
ตนเอง และครูจะรวบรวมดาวคะแนนของแต่ละกลุ่มต่อไป)

๑๖. นักเรียนร่วมกันคัดเลือกคำศัพท์ฝาผนัง จากกิจกรรม “ถูกใจ ให้ดาว” ที่
สวยงามและถูกต้อง จำนวน ๕ คำ

ขั้นสรุปความรู้

๑๗. นักเรียนร่วมกันสรุปและทบทวนความรู้ จากกิจกรรม “ไม่ ตบ โຕ้ะ” โดยครูอ่านสะกดคำบัตรคำที่เตรียมไว้ หากเป็นคำอักษรนำให้นักเรียนทุกคนปรบมือ ๑ ครั้ง หาก **ไม่ใช่** ให้นักเรียนตบมือบนโต๊ะเรียน ๑ ครั้ง
๑๘. นักเรียนทุกคน ทำแผนผังความคิด อักษรนำ โดยค้นหาคำที่มีอักษรนำจากหนังสือเรียนภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๑๐ คำ ตามที่ครูได้มอบหมาย
๑๙. นักเรียนทดสอบทักษะการสื่อสาร ครั้งที่ ๑

๙. สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

๑. นิทาน เรื่อง ช่วยกันปลูกผัก
๒. คลิปวิดีโอการ์ตูน อักษรนำ
๓. แผนผังเพลงอักษรนำ
๔. แก้วน้ำ (สำหรับเคาะประกอบจังหวะเพลง)
๕. แบบฝึกอ่านอักษรนำ
๖. บัตรคำ
๗. กระเป๋าน้ำ
๘. แถบประโยค “พี่ ชาย หนู ชอบ กิน ขนม ทอง หยอด”
๙. หนังสือเรียน ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
๑๐. ดาวคะแนน
๑๑. แบบประเมินผลงาน
๑๒. แบบทดสอบก่อนเรียน
๑๓. แบบประเมินทักษะการสื่อสาร ครั้งที่ ๑

๑๐. วัตผลประเมินผล

รายการประเมิน	วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดผลและประเมินผล
นักเรียนสามารถอ่านคำที่มีอักษรนำได้	- ประเมินจากการร่วมสนทนา ซักถาม	- แบบประเมินผลงาน
นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีอักษรนำได้	- ตรวจสอบจากแผนผังความคิด - ทดสอบจากการประเมินการอ่านและการเขียน	- แบบประเมินทักษะการสื่อสาร ครั้งที่ ๑

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

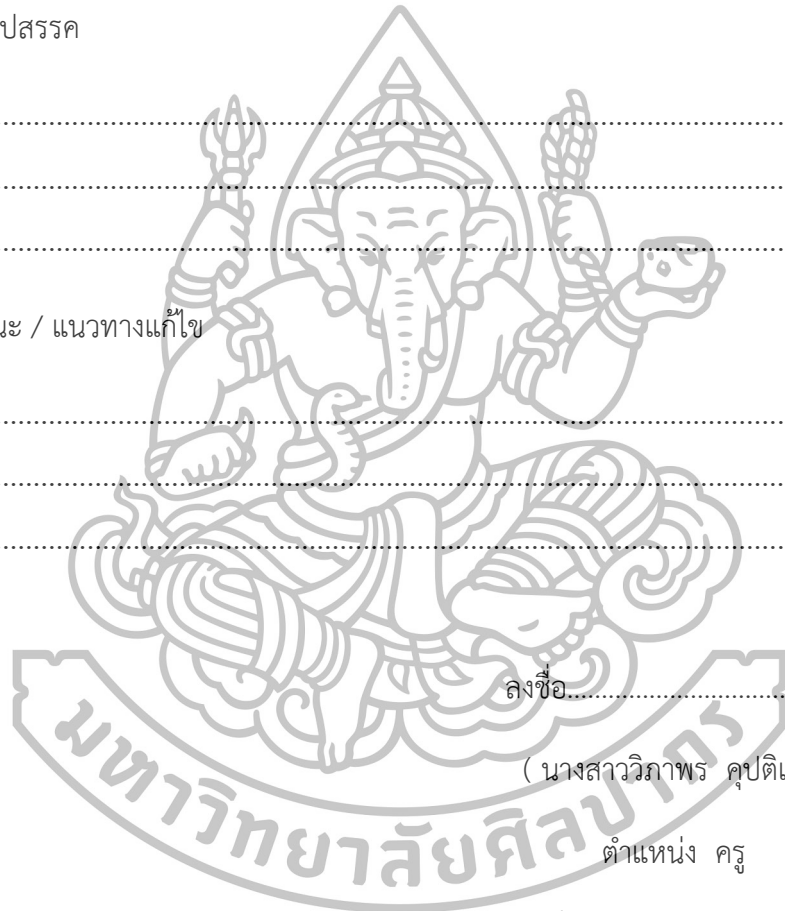
.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาววิภาพร คุปติเกษม)

ตำแหน่ง ครู

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินผลงาน

แผนผังความคิด คำที่มีอักษรนำจากแถบประโยค “พี่ ชาย หนู ชอบ กิน ขนม ทอง หยอด”

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน			
	ดีมาก (๔)	ดี (๓)	พอใช้ (๒)	ปรับปรุง (๑)
ความถูกต้องของคำ	นักเรียนเขียนคำที่มีอักษรนำถูกต้อง ๑๐ คำขึ้นไป	นักเรียนเขียนคำที่มีอักษรนำได้ถูกต้อง ๗ - ๙ คำ	นักเรียนเขียนคำที่มีอักษรนำได้ถูกต้อง ๔ - ๖ คำ	นักเรียนเขียนคำที่มีอักษรนำได้ถูกต้องน้อยกว่า ๔ คำ
คุณภาพของผลงาน	-ผลงานสะอาดเรียบร้อย ไม่มีรอยลบ ชีด ขีด -ตัวหนังสือเขียนด้วยตัวบรรจง -ส่งงานตรงเวลาที่กำหนดไว้	ผลงานของนักเรียนขาดรายละเอียดตามเกณฑ์การประเมิน ๑ ประเด็น	ผลงานของนักเรียนขาดรายละเอียดตามเกณฑ์การประเมิน ๒ ประเด็น	ผลงานของนักเรียนไม่มีคุณภาพตามรายละเอียดการประเมิน
การนำเสนอผลงาน	-นำเสนอผลงานด้วยความมั่นใจ -สบตาผู้ฟังทั่วทั้งชั้นเรียน -น้ำเสียงดังชัดเจน	การนำเสนอผลงานขาดรายละเอียดตามเกณฑ์การประเมิน ๑ ประเด็น	การนำเสนอผลงานขาดรายละเอียดตามเกณฑ์การประเมิน ๒ ประเด็น	การนำเสนอผลงานไม่ผ่านรายละเอียดตามเกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ๑๐ - ๑๒ คะแนน ระดับคุณภาพ ดี มาก

ช่วงคะแนน ๗ - ๙ คะแนน ระดับคุณภาพ ดี

ช่วงคะแนน ๔ - ๖ คะแนน ระดับคุณภาพ พอใช้

ช่วงคะแนน ๑ - ๓ คะแนน ระดับคุณภาพ ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินผลงาน

แผนผังความคิด คำที่มีอักษรนำจากหนังสือเรียน ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน			
	ดีมาก (๔)	ดี (๓)	พอใช้ (๒)	ปรับปรุง (๑)
ความถูกต้องของคำ	นักเรียนเขียนคำที่มีอักษรนำถูกต้อง ๙ - ๑๐ คำ	นักเรียนเขียนคำที่มีอักษรนำได้ถูกต้อง ๗ - ๘ คำ	นักเรียนเขียนคำที่มีอักษรนำได้ถูกต้อง ๕ - ๖ คำ	นักเรียนเขียนคำที่มีอักษรนำถูกต้อง น้อยกว่า ๕ คำ
คุณภาพของผลงาน	-ผลงานสะอาดเรียบร้อย ไม่มีรอยลบ ชีด ฆ่า -ตัวหนังสือเขียนด้วยตัวบรรจง -ส่งงานตรงเวลาที่กำหนดไว้	ผลงานของนักเรียนขาดรายละเอียดตามเกณฑ์การประเมิน ๑ ประเด็น	ผลงานของนักเรียนขาดรายละเอียดตามเกณฑ์การประเมิน ๒ ประเด็น	ผลงานของนักเรียนไม่มีคุณภาพตามรายละเอียดการประเมิน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ๗ - ๘ คะแนน ระดับคุณภาพ ดี มาก

ช่วงคะแนน ๕ - ๖ คะแนน ระดับคุณภาพ ดี

ช่วงคะแนน ๓ - ๔ คะแนน ระดับคุณภาพ พอใช้

ช่วงคะแนน ๑ - ๒ คะแนน ระดับคุณภาพ ปรับปรุง

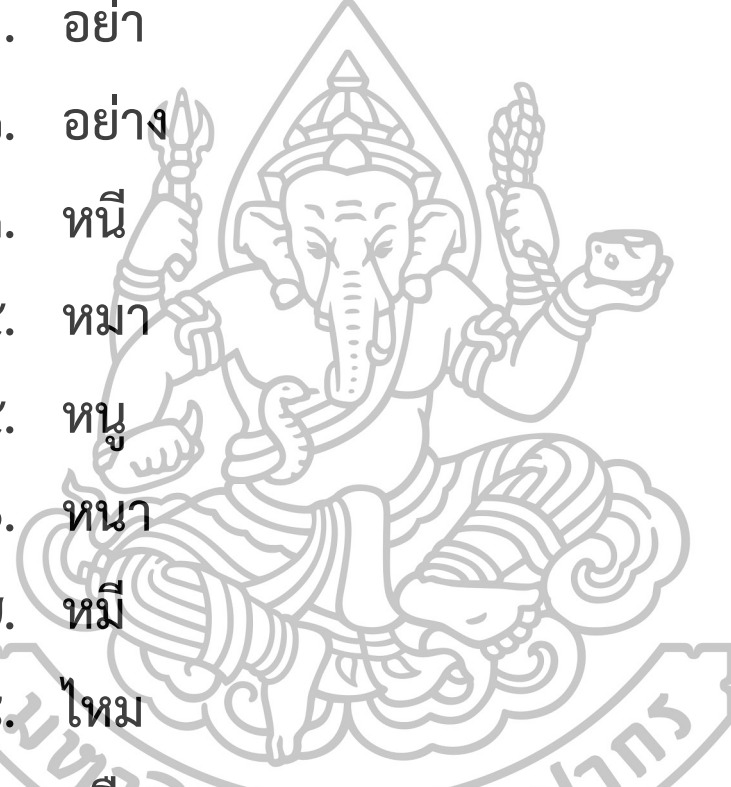
แบบประเมินทักษะการสื่อสาร(การอ่าน) ชั้น ป.๑ (ชุดที่ ๑)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

อ่านคำ

สำหรับนักเรียน

๑. อย่า
๒. อย่าง
๓. หนี้
๔. หมา
๕. หนู
๖. หนา
๗. หมี
๘. ไหม
๙. หรือ
๑๐. เหลื่อ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบประเมินทักษะการสื่อสาร(การเขียน) ชั้น ป.๑ (ชุดที่ ๑)

ชื่อนักเรียน.....เลขที่.....

คำชี้แจง บันทึกผลการเขียนคำตามคำบอกของนักเรียน โดยให้คะแนนคำที่ถูกต้องคำละ ๑ คะแนน พร้อมทั้งสรุปผลการประเมินในภาพรวมตามเกณฑ์ดังนี้

- ๘ - ๑๐ คะแนน หมายถึง เขียนอยู่ระดับ “ดีเยี่ยม”
 ๖ - ๗ คะแนน หมายถึง เขียนอยู่ระดับ “ดีมาก”
 ๔ - ๕ คะแนน หมายถึง เขียนอยู่ในระดับ “ดี”
 ๒ - ๓ คะแนน หมายถึง เขียนอยู่ระดับ “พอใช้”
 ๐ - ๑ คะแนน หมายถึง เขียนอยู่ระดับ “ควรปรับปรุง”

รวมได้คะแนนการเขียน

.....คะแนน

- ดีเยี่ยม พอใช้
 ดีมาก ควรปรับปรุง
 ดี

คำที่	นักเรียนเขียน	คะแนน
๑.
๒.
๓.
๔.
๕.
๖.
๗.
๘.
๙.
๑๐.

แบบบันทึกผลการประเมินทักษะการสื่อสาร (การอ่าน) ครั้งที่ ๑

คำชี้แจง ให้ครูบันทึกผลการประเมินการอ่านออกเสียงของนักเรียน โดยทำเครื่องหมาย ✓ เมื่อ
นักเรียนอ่านถูก หรือ ✕ เมื่อนักเรียนอ่านผิด ลงในช่องบนคำที่มีตัวเลขนับคะแนนที่ได้ และสรุปผล
ตามเกณฑ์ประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	คำ										คะแนนรวม	ระดับคุณภาพ						
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ดีเยี่ยม	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง		
		อย่า	อย่าง	หนี	หมา	หนู	หมา	หมี	ไหม	หรือ	เหลือ								

สรุปผลการประเมินการอ่าน

เกณฑ์การประเมิน

๘ - ๑๐ คะแนน หมายถึง	อ่านอยู่ระดับ “ดีเยี่ยม”
๖ - ๗ คะแนน หมายถึง	อ่านอยู่ระดับ “ดีมาก”
๔ - ๕ คะแนน หมายถึง	อ่านอยู่ในระดับ “ดี”
๒ - ๓ คะแนน หมายถึง	อ่านอยู่ระดับ “พอใช้”
๐ - ๑ คะแนน หมายถึง	อ่านอยู่ระดับ “ควรปรับปรุง”

แบบบันทึกผลการประเมินทักษะการสื่อสาร (การเขียน) ครั้งที่ ๑

คำชี้แจง ให้ครูบันทึกผลการประเมินการเขียนของนักเรียน โดยทำเครื่องหมาย ✓ เมื่อนักเรียนเขียนถูกต้อง หรือ ✗ เมื่อนักเรียนเขียนผิด ลงในช่องบนคำที่มีตัวเลขนับคะแนนที่ได้ และสรุปผลตามเกณฑ์ประเมิน

ร.ที่	ชื่อ - สกุล	คำ										คะแนนรวม	ระดับคุณภาพ						
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ดีเยี่ยม	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง		
		อย่า	อย่าง	ทั้ง	หมา	หนู	หมา	หมี	เหม	หรือ	เทื่อ								

สรุปผลการประเมินการอ่าน

เกณฑ์การประเมิน

๘ - ๑๐ คะแนน หมายถึง	อ่านอยู่ระดับ “ดีเยี่ยม”
๖ - ๗ คะแนน หมายถึง	อ่านอยู่ระดับ “ดีมาก”
๔ - ๕ คะแนน หมายถึง	อ่านอยู่ในระดับ “ดี”
๒ - ๓ คะแนน หมายถึง	อ่านอยู่ระดับ “พอใช้”
๐ - ๑ คะแนน หมายถึง	อ่านอยู่ระดับ “ควรปรับปรุง”

แบบสรุปผลการประเมินทักษะการสื่อสาร ครั้งที่ ๑

คำชี้แจง ให้ครูบันทึกผลการประเมินทักษะการสื่อสารของนักเรียน นับคะแนนที่ได้ และสรุปผลตามเกณฑ์ประเมิน

ที่.	ชื่อ - สกุล	คะแนนทักษะการอ่าน	คะแนนทักษะการเขียน	คะแนนรวม (๒๐ คะแนน)	ระดับคุณภาพ				
					ดีเยี่ยม	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง

สรุปผลการประเมินการอ่าน

เกณฑ์การประเมิน

- ๑๗ - ๒๐ คะแนน หมายถึง อ่านอยู่ระดับ “ดีเยี่ยม”
- ๑๓ - ๑๖ คะแนน หมายถึง อ่านอยู่ระดับ “ดีมาก”
- ๙ - ๑๒ คะแนน หมายถึง อ่านอยู่ในระดับ “ดี”
- ๕ - ๘ คะแนน หมายถึง อ่านอยู่ระดับ “พอใช้”
- ๐ - ๔ คะแนน หมายถึง อ่านอยู่ระดับ “ควรปรับปรุง”

แบบฝึกอ่าน อักษรนำ

๑.อย่า

๒.อยู่

๓.อย่าง

๔.อยาก

๕.หนา

๖.หนี

๗.หมี

๘.หนู

๙.ตลาด

๑๐. สบาย

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

โรงเรียนวัดทัพหมั่น ตำบลทัพหลวง อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้เป็นแบบปรนัย มีทั้งหมด ๑๐ ข้อ ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✕

ในช่อง ก. ข. ค. ในกระดาษคำตอบที่เป็นข้อที่ถูกที่สุด

๑ . หูดหวิด เขียนสะกดคำได้อย่างไร

ก. หูด - หวิด

ข. หูด - หวิด

ค. หูด - วิด

๒ . “หงอก หมายถึง สีขาว” ควรใช้กับสิ่งใด

ก. ฟืช ข.

ใบหน้า ค.

เส้นผม

๓ . ข้อใด ไม่ใช่ คำที่มีอักษร อ นำ ย

ก. ออย่า ข. ยาก ค. อยาก

๔ . อยู่ เป็นอักษรนำ เพราะอะไร

ก. เพราะ มีพยัญชนะต้น ๒ ตัว

ข. เพราะ มีพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

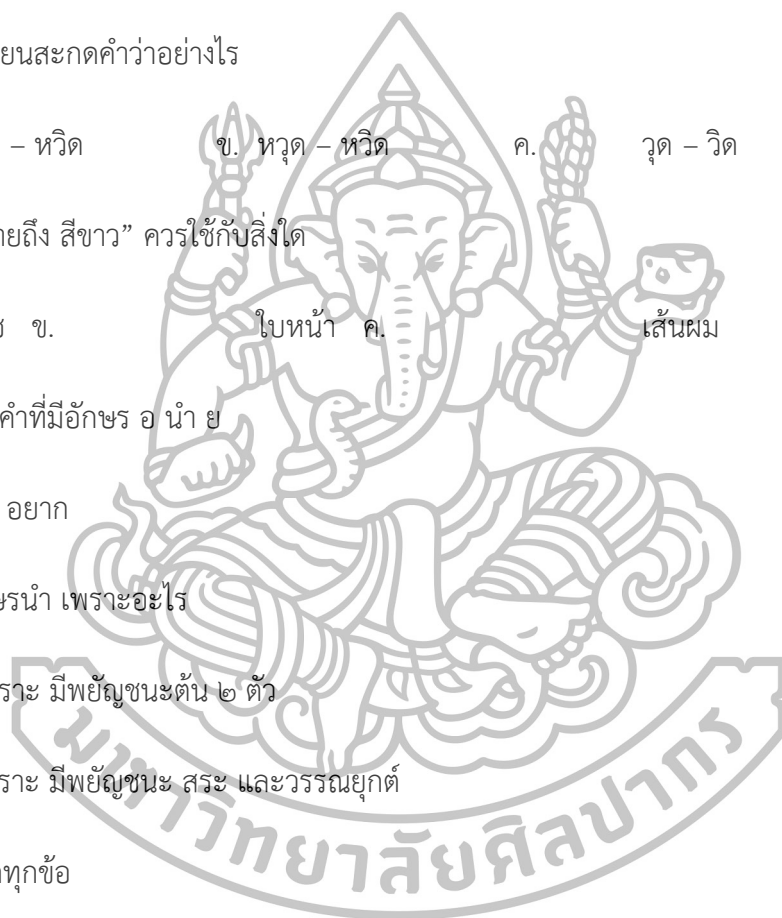
ค. ผิดทุกข้อ

๕. สบู่ เป็นอักษรนำหรือไม่ เพราะอะไร

ก. ไม่เป็น เพราะ ไม่มีสระ

ข. เป็น เพราะ มีตัวสะกด

ค. เป็น เพราะ มีพยัญชนะต้น ๒ ตัว และออกเสียง อะ กิ่งเสียง

๖. คำที่มีอักษรนำข้อใด อ่านออกเสียง สระอะ กิ่งเสียง

ก. อยาก ข. หวาย ค. สบาย

๗. ข้อใด ไม่ใช่ คำอักษร หน้า

ก. หมู หลีก ข. หาด หอม ค. หวี ใหม่

๘. “อย่าออกไปนอกบ้านเด็ดขาด” ประโยคนี้หมายความว่าอย่างไร

ก. ให้ออกนอกบ้านได้ ข. ให้เล่นในบ้าน ค. ห้ามออกนอกบ้าน

๙. ข้อใดเป็นประโยค

ก. สบายดี ข. ไปตลาด ค. นันเก็บขยะ

๑๐. แม่ขายผักที่ ตลาด คำที่ขีดเส้นใต้ อ่านว่าอย่างไร

ก. ตะ - ลาด
ข. ตะ - หลาด
ค. ตา - หลาด

เฉลย

๑. ข ๒. ค ๓. ข ๔. ก ๕. ค
๖. ค ๗. ข ๘. ค ๙. ค ๑๐. ข

แบบประเมินทักษะการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ชุดที่ ๑

สำหรับนักเรียน

ตอนที่ ๑ การอ่าน

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

คำที่	คำ
๑	อย่า
๒	อยู่
๓	หนี
๔	หมา
๕	หนู
๖	หนา
๗	หมี
๘	ใหม่
๙	หรือ
๑๐	เหลือ

แบบประเมินทักษะการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ชุดที่ ๑

ตอนที่ ๒ การเขียน

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกจากคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

คำที่	คำ
๑	อย่า
๒	อยู่
๓	หนี
๔	หมา
๕	หนู
๖	หนา
๗	หมี
๘	ใหม่
๙	หรือ
๑๐	เหลือ

แบบบันทึกผลการประเมินทักษะการสื่อสาร (การอ่าน) ครั้งที่ ๑

คำชี้แจง ให้ครูบันทึกผลการประเมิน การอ่านออกเสียงของนักเรียน โดยทำเครื่องหมาย ✓ เมื่อ
นักเรียนอ่านถูก หรือ ✗ เมื่อนักเรียนอ่านผิด ลงในช่องบนคำที่มีตัวเลขนับคะแนนที่ได้ และสรุปผล
ตามเกณฑ์ประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	คำ										คะแนนรวม	ระดับคุณภาพ						
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ดีเยี่ยม	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง		
		อย่า	อยู่	หนี	หมา	หู	หนา	หมี่	ไหม	หรือ	เหลือ								

สรุปผลการประเมินการอ่าน

เกณฑ์การประเมิน

- ๘ - ๑๐ คะแนน หมายถึง อ่านอยู่ระดับ “ดีเยี่ยม”
 ๖ - ๗ คะแนน หมายถึง อ่านอยู่ระดับ “ดีมาก”
 ๔ - ๕ คะแนน หมายถึง อ่านอยู่ในระดับ “ดี”
 ๒ - ๓ คะแนน หมายถึง อ่านอยู่ระดับ “พอใช้”
 ๐ - ๑ คะแนน หมายถึง อ่านอยู่ระดับ “ควรปรับปรุง”

แบบบันทึกผลการประเมินทักษะการสื่อสาร (การเขียน) ครั้งที่ ๑

คำชี้แจง ให้ครูบันทึกผลการประเมิน การเขียนของนักเรียน โดยทำเครื่องหมาย ✓ เมื่อนักเรียนเขียนถูกต้อง หรือ ✗ เมื่อนักเรียนเขียนผิด ลงในช่องบนคำที่มีตัวเลขนับคะแนนที่ได้ และสรุปผลตามเกณฑ์ประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	คำ										คะแนนรวม	ระดับคุณภาพ						
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ดีเยี่ยม	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง		
		อย่า	อยู่	หนี	หมา	หนู	หนุ	หนี	หนี	ใหม่	หรือ	เหลือ							

สรุปผลการประเมินการอ่าน

เกณฑ์การประเมิน

- ๘ - ๑๐ คะแนน หมายถึง อ่านอยู่ระดับ “ดีเยี่ยม”
- ๖ - ๗ คะแนน หมายถึง อ่านอยู่ระดับ “ดีมาก”
- ๔ - ๕ คะแนน หมายถึง อ่านอยู่ในระดับ “ดี”
- ๒ - ๓ คะแนน หมายถึง อ่านอยู่ระดับ “พอใช้”
- ๐ - ๑ คะแนน หมายถึง อ่านอยู่ระดับ “ควรปรับปรุง”

แบบสรุปผลการประเมินทักษะการสื่อสาร ครั้งที่ ๑

คำชี้แจง ให้ครูบันทึกผลการประเมินทักษะการสื่อสารของนักเรียน(การอ่านและการเขียน) และสรุปผลตามเกณฑ์ประเมิน

ที่.	ชื่อ - สกุล	คะแนนทักษะการอ่าน	คะแนนทักษะการเขียน	คะแนนรวม (๒๐ คะแนน)	ระดับคุณภาพ				
					ดีเยี่ยม	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง

สรุปผลการประเมินการอ่าน

เกณฑ์การประเมิน

๑๗ - ๒๐	คะแนน หมายถึง	อ่านอยู่ระดับ “ดีเยี่ยม”
๑๓ - ๑๖	คะแนน หมายถึง	อ่านอยู่ระดับ “ดีมาก”
๙ - ๑๒	คะแนน หมายถึง	อ่านอยู่ในระดับ “ดี”
๕ - ๘	คะแนน หมายถึง	อ่านอยู่ระดับ “พอใช้”
๐ - ๔	คะแนน หมายถึง	อ่านอยู่ระดับ “ควรปรับปรุง”

แบบสอบถามความคิดเห็น
ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษาให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ลงในช่อง “ระดับความคิดเห็น” ทางขวามือเพียงช่องใดช่องหนึ่ง ให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา จำนวน 10 ข้อ ซึ่งเกณฑ์ใช้ในการพิจารณาข้อความ ดังนี้

ระดับ	3 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยมาก
ระดับ	2 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยปานกลาง
ระดับ	1 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยน้อย

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเขียนแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากคำถามที่กำหนดให้

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	มาก 	ปานกลาง 	น้อย
ตอนที่ 1			
ด้านสื่อการเรียนการสอน			
1. สื่อการเรียนการสอนช่วยให้เด็กๆ เข้าใจบทเรียนมากขึ้น			
2. สื่อการเรียนการสอนหลากหลาย สีสดใสสวยงาม น่าสนใจ			
3. สื่อการเรียนการสอนช่วยให้เด็กๆ อ่านและเขียนได้ดีขึ้น			
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
4. เด็กๆมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้			
5. เด็กๆได้ฝึกการอ่านและการเขียน			
6. เด็กๆได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่หลากหลาย			
7. กิจกรรมส่งเสริมให้เด็กๆ สนใจเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้น			
ด้านการวัดผลและประเมินผล			
8. วิธีการวัดและประเมินผลเข้าใจง่าย			
9. การวัดและประเมินผล มีหลายวิธี			
10. การวัดและประเมินผลสามารถตรวจสอบได้			

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเขียนแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากคำถามที่กำหนดให้

นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการสอนด้วยวิธีนี้

.....

.....

.....

.....

นักเรียนชอบกิจกรรมใดในการสอนด้วยวิธีนี้

.....

.....

.....

.....

นักเรียนอยากให้ครูเพิ่มเติมเนื้อหา/กิจกรรมใดอีกบ้าง

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน

1. ผลการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน
2. ผลการประเมินทักษะการสื่อสาร
3. ผลการประเมินความคิดเห็น

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษาสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	ก่อนเรียน (10 คะแนน)	หลังเรียน (10 คะแนน)	คนที่	ก่อนเรียน (10 คะแนน)	หลังเรียน (10 คะแนน)
1	6	8	21	5	9
2	4	6	22	6	8
3	3	6	23	5	5
4	4	6	24	4	8
5	5	9	25	7	8
6	5	7	26	6	6
7	4	6	27	3	6
8	4	6	28	3	7
9	5	7	29	5	9
10	3	5	30	4	6
11	5	7	31	4	6
12	6	7	32	4	6
13	4	5	33	4	6
14	4	8	34	4	5
15	5	9	35	5	8
16	2	6	รวม	155	235
17	4	6	เฉลี่ย	4.43	6.71
18	4	5	S.D.	1.04	1.25
19	4	6			
20	5	7			

ตารางที่ 24 สรุปการเปรียบเทียบ ผลการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t-test	Sig.
ก่อนเรียน	35	10	4.43	1.04	11.74	.000
หลังเรียน	35	10	6.71	1.25		

ตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบ ผลการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้โปรแกรม SPSS

T-Test

[DataSet1] D:\งานระหว่างเรียน\มหิต\My THESIS\ก่อน-หลังเรียน.sav

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 คะแนนหลังเรียน	6.7143	35	1.25021	.21132
คะแนนก่อนเรียน	4.4286	35	1.03713	.17531

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 คะแนนหลังเรียน & คะแนนก่อนเรียน	35	.506	.002

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 คะแนนหลังเรียน - คะแนนก่อนเรียน	2.28571	1.16227	.19477	1.88989	2.68153	11.735	34	.000

ตารางที่ 26 สรุปผลการประเมินทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอน
แนวสมดุภาษา

	ผลการประเมิน					รวม
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	
การอ่าน	7.60	7.77	8.29	8.49	8.51	8.13
การเขียน	4.97	6.57	7.94	7.97	8.14	7.12
ทักษะการสื่อสาร	12.57	14.34	16.23	16.46	16.66	15.25

ตารางที่ 27 สรุปผลความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	มาก 	ปานกลาง 	น้อย
ตอนที่ 1			
ด้านสื่อการเรียนการสอน			
1. สื่อการเรียนการสอนช่วยให้เด็กๆ เข้าใจบทเรียนมากขึ้น	0.77	0.17	0.06
2. สื่อการเรียนการสอนหลากหลาย สีสดใสสวยงาม น่าสนใจ	0.69	0.26	0.06
3. สื่อการเรียนการสอนช่วยให้เด็กๆ อ่านและเขียนได้ดีขึ้น	0.91	0.06	0.03
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
4. เด็กๆ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	0.89	0.09	0.03
5. เด็กๆ ได้ฝึกการอ่านและการเขียน	0.89	0.09	0.03
6. เด็กๆ ได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่หลากหลาย	0.97	0.03	0.00
7. กิจกรรมส่งเสริมให้เด็กๆ สนใจเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้น	0.89	0.09	0.03
ด้านการวัดผลและประเมินผล			
8. มีวิธีการวัดและประเมินผลเข้าใจง่าย	0.97	0.03	0.00
9. การวัดและประเมินผลมีหลายวิธี	0.94	0.06	0.03
10. การวัดและประเมินผลสามารถตรวจสอบได้	0.91	0.09	0.00

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล นางสาววิภาพร คุปติเกษม

ที่อยู่ 147 ถนน ท่าช้าง ตำบลอุทัยใหม่ อำเภอเมืองอุทัยธานี
จังหวัดอุทัยธานี

สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดทัพหมื่น ตำบลทัพหลวง อำเภอบ้านไร่
จังหวัดอุทัยธานี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2553 สำเร็จการศึกษา ศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาการประถมศึกษา
จากมหาวิทยาลัยศิลปากร

พ.ศ. 2556 ศึกษาต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2553 ครูอัตราจ้าง โรงเรียนอนุบาลนครปฐม อำเภอเมือง
จังหวัดนครปฐม

พ.ศ. 2553 ครู คศ.1 โรงเรียนวัดทัพหมื่น ตำบลทัพหลวง อำเภอบ้านไร่
จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุทัยธานี เขต 2